

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 37 / Hejmar 433 / Çile 2018

Fedai ruhla direnen Efrîn TC sömürgeciliğine mezar olacaktır

Çağın Direniş Fedaisi
Zelûx Hemo (Avesta Xabûr)

Kobanê Direnişi nasıl ki DAİŞ'in sonu olduysa Efrîn Direnişi de TC faşizminin sonu olacaktır

Serxwebûn'dan

Halklar, Efrîn Direnişi'nin yanındadır. Bu sahiplenme giderek büyüyecektir. Efrin Direnişi sadece Efrîn için değildir. Tüm Kürdistan'ın direnişidir, Ortadoğu halklarının direnişidir, dünya insanlığının direnişidir. Halklarımızın başına bela edilmiş AKP-MHP faşizminin bu saldırıdan yenilgiyle çıkması, onun için ölümcül bir darbe olacaktır. Kobanê Direnişi nasıl ki dünyanın başına bela edilen DAİŞ'in sonunun başlangıcı olduysa, Efrîn zaferi de DAİŞ'in en büyük destekçisi ve onun devlet hali olan AKP-MHP faşizminin de sonunun başlangıcı olacaktır.

2018 yılının Kürdistan, bölge ve dünya açısından önemli gelişme ve değişimlerin yaşandığı bir yıl olacağı daha ilk ayından belli oluyor. Üçüncü Dünya Savaşı'nın sürdüğü bölgemizde 2017 yılının başından sonuna kadar yaşanan mücadele bunun işaretlerini vermişti. Suriye ve Irak'taki savaş, Kuzey Suriye'de QSD'nin Reqa zaferi ile DAİŞ'i bitiş noktasına getirmesi, Mûsil'in DAİŞ'ten kurtarılması, Başûr'un yarısının işgaline yol açan Kürdistan merkezli gelişmeler bölge dengelerinde önemli değişimlere yol açtı. Bölge devletleri ve uluslararası güçler de DAİŞ sonrası bir döneme göre kendilerini konumlandırmaya başlamasıyla, birlikte hareket eden bazı güçler karşı karşıya geldi, bazı güçler ittifaklarını gözden geçirmeye, yenilemeye başladı. Bölgede mevcut çelişkiler devam ederken, Kürdistan açısından 2017 yılı büyük bir savaş ve mücadele yılı oldu. AKP-MHP faşist iktidarı da Kürtlere topyekun saldırı konsepti temelinde ciddi bir savaşa hazırlık yaptı. Amaç; gerillayı bahara çıkmadan tasfiye etmekti. Kapsamlı operasyonlar geliştirildi, her türlü teknik kullanıldı. Savaş ahlakı ve etiği bir tarafa bırakılarak korkunç bir savaş yürütüldü. Devletin hedefi, kışla birlikte çok büyük darbeler vurarak gerillayı etkisiz hale getirme ve halkı da teslim almaktı. Böylelikle Kürt sorununu kendi gündeminden kendince çıkarma, soykırım siyasetini de sonuca götürmeyi hedefledi. Bu anlamda toplumsal siyasal alana dönük operasyonlar artarak devam etti Fakat bu plan sergilenen büyük direniş ile boşa çıkarıldı.

Gerillanın yıl boyunca sergilediği olağan üstü direniş, Kuzey Suriye'de YPG-YPJ ve QSD güçlerinin Reqa zaferi gibi DAİŞ faşizmine vurduğu ölümcül darbelerle birlikte Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu'nun inşası; Tüm baskı, işkence ve tutuklamalara rağmen Bakurê Kurdistan ve Türkiye'de demokratik mücadele alanının teslim alınamaması ağır bedelleri olsa da 2017 yılını mücadelemiz açısından bir kazanım yılı haline getirdi. Öte yandan Başûrê Kurdistan'da ilkel milliyetçi, işbirlikçi çizginin 'referandum' adı altında yürttüğü siyaset, Başûr açısından ciddi kayıplara yol açsa da bu çizginin gerçek yüzünün tüm halkımız tarafından görülmesi, ve özgürlükçü çizginin güçlenmesi açısından uzun vadede önemli gelişmelerin de önünü açtı. Rojhilatê Kurdistan'da ise halkımızın rejimin idam politikaları, kolber katliamı ve tüm baskılarına karşı direnişi sürdü; direniş dönem dönem kitlesel eylemlere dönüşerek, Kürdistan ve İran toplumunun özgürlük umutlarını sürekli canlı tuttu. Zaten yılın son günlerinde İran rejiminin kalbi sayılan yerlerde başlayıp tüm İran'a yayılan halkların radikal isyanını, bütün bu gelişmeler ile bağlantılı ele almak ve İran'da bir halk baharının ilk radikal kıvılcımları olarak görmek gerekiyor.

Hareketimiz geçen yıl boyunca sergilediği direniş, elde ettiği mevziler ve psikolojik üstünlük ile 2018 yılına giriş yapmış, yılın ilk günlerinde başlattığı hamlelerle gündem belirleyen bir konumda olmuştur. KCK Ağustos ayında HPG'nin gerçekleştirdiği tarihi Şehîd Sakine Cansız Devrimci İntikam Operasyonu'nun sonuçlarını açıklamaya başlayarak, AKP-MHP faşist iktidarının tüm kirli politika ve planlarını kamuoyu ile paylaşmıştır.

MİT'e yönelik operasyon ile Türk devletine tarihinin en ağır darbesi vurulmuştur

Zaten operasyonun kendisi, Hareketimizin yönetimindeki arkadaşlara yönelik imha veya kaçırma, bunun üzerinden sahte bir zafer propagandası ile iktidarının uzatma planına karşı gelişen bir karşı operasyon olmuştur. Anlaşıldı ki, tarih verilerek Hareketimize ömür biçilen açıklamalar böylesi kirli planlardan beklentilerin sonucu yapılmıştı. Ama 'Ava giden avlanır' misali, Hareketimizin tedbirleri, örgütlülük düzeyi ve ve gücü sonucu, bu istihbarat operasyonu, karşı bir operasyon ile Türk devletine tarihinin en ağır darbesine dönüştürülmüştür. Operasyon sonucu ele geçirilen ve yakalan iki üst düzey MİT yöneticisinin verdiği bilgiler sonucu, Hareketimize karşı savaşın temel ayaklarından birini yürüten MİT faaliyetlerine büyük darbe vurulmuş, bir çok alandaki istihbarat ağları çökertilmiş ve felç edilmiştir. Daha önemlisi de 9 Ocak 2013 yılında Paris'te Sara - Sakine Cansız-, Rojbîn -Fidan Doğan ve Ronahî -Leyla Şaylemez- yoldaşların katledildiği saldırı aydınlatılmıştır.

Zaten Kürt Özgürlük Hareketi ilk günden itibaren bu katliamın intikamını almaya söz vermişti. Hem Türk devleti hem de Fransa başta olmak üzere Avrupa devletleri katliamın üstünü örtmek için yoğun çaba harcadı. Bunun için kendi hukuklarını bile açıkça çiğnediler. Somut deliller olmasına rağmen hukuksal süreç uzatıldı, ancak 4 yıl sonra mahkeme kararı alındı. İlk mahkeme ertelendi. En son Paris Katliamı'nın tetikçisi mahkemenin ertelenmesinden kısa bir süre sonra karanlık bir şekilde 'öldü'.

Ancak bu karartma çabalarına rağmen Paris Katliamı'nı planlayanlar kendilerini gizleyememişlerdir. MİT yöneticilerinin Hareketimiz tarafından başarılı bir operasyonla yakalanmasıyla Paris Katliamı'nın şifrelerini de çözmüştür. Paris Katliamı'nın emri bizzat o dönem başbakanı, bugünün Türkiye cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan tarafından şifahen Hakan ƒFidan'a verilmiş, Hakan Fidan da dönemin MİT sorumlularından Uğur Kaan Ayık üzerinden bu katliamı planlamış ve yaptırmıştır. Uğur Kaan Ayık da İmralı görüşmelerine katılan Sabahattin Asal'a bağlı çalışan bir daire başkanıdır. Zaten daha önce ortaya çıkan yazılı ve sesli belgelerle bu katliamın MİT tarafından yapıldığı anlaşılmıştı. Yakalanan MİT üyelerinin verdiği ifadeler bu belgeleri doğrulamış ve katliamın MİT tarafından yapıldığı netleşmiştir. Bunu sağlatan Hareketimizin ısrarlı takibi, Avrupa'daki Kadın Hareketi'nin her Çarşamba Paris'te yaptığı eylemler ve halkımızın yoğun mücadelesi olmuştur.

"PKK bir intikam hareketidir"

PKK tüm mücadele tarihinde hiçbir suçu cezasız bırakmamıştır. Bunun en somut kanıtı Diyarbakır 5 Nolu Cezaevi'ndeki işkenceleri yaptıran Esat Oktay Yıldıran ve itirafçı Şahin Dönmez ile Yıldırım Merkit'in cezalandırılmalarıdır. Halkın PKK'ye güveni ve saygısı da bu noktada devrimci adaleti sağlamasındaki tutarlılığına dayanmaktadır. Önder Apo'nun, "PKK bir intikam hareketidir" ifadesi tarihsel haksızlıklardan intikam almak kadar, mücadele süresince yaşanan adaletsizlik ve tüm haksızlıklara karşı Apocu Hareket'in bir tarz ve karakteri haline gelmiştir. Bu anlada Sara, Rojbîn ve Ronahî yoldaşların katledilmesi de AKP iktidarına pahalıya ödetilmiştir. MİT'in Özgürlük Hareketi'ne yönelik faaliyetleri büyük oranda çökertildiği gibi, AKP iktidarının suçluluğu da kanıtlanmıştır. Avrupa'da kimin terör estirdiği anlaşılmıştır. Şimdi yapılması gereken katliamın emrini verenden, planlayıp yapanlara kadar tüm suçluların yargılanmasını sağlamak, bu intikam eyleminin tamamlanması için mücadeleyi yükseltmektir. Bu temelde hukuksal araç ve yöntemleri sonuna kadar zorlamak ama ondan önemlisi başta Fransız kamuoyu olmak üzere Avrupa ve dünya kamuoyunu bu konuda duyarlı kılarak, harekete geçirmek, katilleri evrensel hukuk önünde olduğu kadar insanlık vicdanında da mahkum etmek önemlidir. Özgürlük Hareketimiz, Paris Katliamı'nı yapan AKP iktidarı ve bu katliamın sorumlularından bundan sonra da ne kadar zaman geçerse geçsin hesap sormaya devam edecektir

Şehîd Sakine Cansız Devrimci İntikam Operasyonu ile yakalan MİT yöneticilerinin verdiği bilgiler sadece Paris Katliamı'nı aydınlatmakla kalmamış, Türk devletinin soykırımcı karakteri ve politikalarından bir milim geri atmadığının da herkes tarafından daha net görülmesini de sağlamıştır. Soykırımcı Türk devleti Kürtleri faşist anayasa ve yasalarla bile yok edemediğinden bir kontrgerilla ve özel savaş devleti olarak her türlü insanlık dışı yönteme başvurmaya devam ediyor. Kürtlere yönelik yürütülen savaşın büyük çoğunluğu anayasa ve yasalar tarafından bile öngörülmeyen yöntemlerle yürütülüyor. Paris Katliamı bunun en somut kanıtıdır. Önderliğimize karşı geliştirilen komplo da uluslararası hukuk çiğnenerek yapılmıştır. Zaten Türkiye'de sıra Kürtlere geldiğinde hiçbir yasanın da anlamı kalmamaktadır.

Türk devleti Kürtlere karşı yasa dışı, hukuk dışı bir devlet olduğu gibi, dünyayı da Kürtler için yasadışı tutum almaya zorlamaktadır. Kürtler için hiçbir yasa, ahlak ve vicdan olmasın istiyor. Paris'te katliam yapıyor, Fransa'ya, "buna göz yumun" diyor. Fransa'nın yaptığı gibi diğer ülkeler de Kürtler söz konusu olduğunda çıkar için kendi yasalarını ve değerlerini de çiğniyorlar. Fransa Cumhurbaşkanı Paris Katliamı için emir veren Tayyip Erdoğan'ı sarayda ağırlıyor. Almanya Dışişleri Bakanı'nın Türk Dışişleri Bakanı'yla görüşmesinden sonra Almanya'da yaşayan Kürdistanlı ve dostlarına saldırılar arttı. Birçok etkinliğe Alman polisinin saldırısı gerçekleşti, gerçekleşiyor.

Hem soykırımcı Türk devletinin hem de uluslararası güçler ile aralarındaki kirli ilişkileri, en net ve somut şekilde Paris Katliamı gözler önüne seriyor.

Türk devleti bulduğu her fırsatta komplolar kurmaktan geri durmamıştır. Oslo görüşmeleri yapıldığı sırada 5 Aralık 2008'de aracı heyetle PKK yönetimi ve Oslo heyeti görüşme yaptıktan hemen sonra hava saldırısı yapılmıştı. Oslo heyetinde yer alan arkadaşların 4 koruması şehit düşmüştü. Arkadaşların duyarlılığı daha ağır kayıpların verilme-

sini önlüyor, yoksa hedeflenen heyetteki yönetimdeki arkadaşlar dahil o noktada bulunan herkesin imhasıydı.

Oslo görüşmeleri sürecinde görüşme yapan heyet saldırıya uğrarken, İmralı'da görüşmeler yapılırken de Paris'te PKK'nin kurucularından olan Sara ve yanındaki arkadaşlar katlediliyor. Katliamın planlayıcısı ise İmralı'ya gidip Önderlik ile devlet adına görüşmeler yapan heyette bulunan Sabahattin Asal! Sabahattin Asal, Kamu Güvenlik Müsteşarı Muhammed Dervişoğlu'yla birlikte İmralı'da Önderlikle görüşmede bulunan kişi. Bunu, yakalanan MİT'çiler itiraf etti. İmralı'da görüşmeler yaparken Paris Katliamı'nı planlamak, AKP iktidarının karakterini ortaya koyuyor.

MİT yöneticilerinin itirafları ile aynı zamanda Türkiye'de MİT'in sadece istihbarat toplayan örgüt olmadığı bir kez daha ortaya konmuştur. Kürtler başta olmak üzere muhaliflere, mevcut siyasi düzeni kabul etmeyenlere karşı cinayet ve komplolar yapan kontra bir kurum olduğu gözler önüne serilmiştir. Paris Katliamı bir istisna değildir. Böyle gizli, anayasa ve yasadışı, uluslararası hukuk dışı eylemler yapma görevi MİT'e verilmiştir. Paris Katliamı, Tayyip Erdoğan'ın birçok hukuk dışı olay için MİT Müsteşarı Hakan Fidan'a talimat verdiğini ortaya koymaktadır.

Tayyip Erdoğan'ın DAİŞ konusunda da MİT müsteşarına görev verdiği ve DAİŞ'le ilgili konularla bizzat Hakan Fidan'ın ilgilendiği de bilinmektedir. Bu nedenle 5 Haziran 2015 Amed katliamından da 20 Temmuz Suruç katliamından da 10 Ekim Ankara katliamından da Tayyip Erdoğan ve Hakan Fidan sorumludur. Çünkü, Tayyip Erdoğan ve Hakan Fidan DAİŞ'i sadece Suriye'de değil, Türkiye içinde de Kürt halkına ve demokrasi güçlerine karşı bir saldırı gücü olarak kullanmıştır. Suriye'de yakalanan DAİŞ'liler bu ilişkileri somut olarak ortaya koymaktadırlar.

Şunu söylemek gerekir; Tayyip Erdoğan 20. yüzyıl faşist diktatörlüklerin son temsilcisidir. Tayyip Erdoğan 20. yüzyıl faşist iktidarlarının son kalıntısı olmaktadır. Zihniyeti de tavrı da yöntemi de karakteri de 20. yüzyıl faşistlerine aittir. Her sorunu zorla, şiddetle, tehditle, şantajla çözmek istiyor.

HDP halkların demokrasi mücadelesinin birikimini ifade etmektedir

Böylesi bir dönemde, çok yoğun baskı ve saldırı altında, HDP'nin yerellerde gerçekleştirdiği kongreler temelindeki örgütlenme seferberliği Türkiye'deki demokrasi mücadelesi açısından önemli bir yere sahiptir. Yine bu koşullara rağmen halkların sahiplenmesi, gösterdiği teveccüh de çok değerlidir. AKP dahil hangi sistem partisine HDP'nin yarısı kadar bir yönelim olsa, bu kadar yöneticisi tutuklansa iki gün ayakta kalamaz, arkasında hiç bir halk desteği bulamazdı.

HDP, Kürt'üyle, Türk'üyle, Çerkez'i, Laz'ı, Alevi'si, Sünni'si ve Hristiyan'ıyla Türkiye halklarının demokrasi mücadelesinin birikimini ifade etmektedir. HDP içinde Kürtlerin onlarca yıldır büyük bedellerle yürüttüğü demokrasi mücadelesinin birikimi de yer almaktadır. Bu açıdan HDP'nin duruşu ve mücadelesi hem Türkiye'nin demokratikleştirilmesi hem de Kürt sorununun çözümü açısından önemli olmaktadır.

Kürt halkının demokrasi mücadelesi özellikle 1990'lı yıllarda yeni bir boyut kazanmıştır. 1989 yılında başlayarak Kürdistan'da, "serhildan" denilen bir halk hareketli başlamıştır. 1990-91- 92 Kürdistan'da serhildanların yoğunlaşarak ulusal, siyasal, demokratik, sosyal ve kültürel devrimin gerçekleştiği yıllar olmuştur. HEP'le başlayan DEP, HADEP, DEHAP, DTP ile büyüyüp gelişen Kürt demokratik hareketi, 2013 yılında Türkiye'nin tüm demokratik birikimiyle birlikte halkların demokratik partisi haline gelmiştir. Bu, Türkiye demokrasi tarihi ve Kürdistan'daki demokratik devrim açısından yeni bir aşamayı ifade etmiştir. Türkiye'nin demokratikleşmesi temelinde Kürt sorununu; Kürdistan'ın özgürleşmesi temelinde Türkiye'nin demokratikleşmesini hedefleyen bir siyasi hareket, bir demokratik devrim partisi olmuştur. Böylece Türkiye'nin ve Kürdistan'ın demokratik devrim güçleri birleşerek Türkiye'nin demokratikleşmesi için önemli bir adım atmışlardır. Bu, demokrasi güçleri için stratejik bir adım olmuştur. Böylece Türkiye'deki demokrasi mücadelesinin önü sonuna kadar açılmıştır. HDP'nin kısa sürede halkların, emekçilerin, kadınların, gençlerin, tüm farklı etnik ve inanç topluluklarının umudu haline gelmesi, atılmış adımın ne kadar doğru olduğunu göstermiştir. Türk devleti yüz yıla yakındır Türkiyeli demokrasi güçleri ile Kürt halkının buluşmasını engellemek istemiştir. Bu temelde bir özel savaş ve psikolojik savaş yürütmüştür. Çünkü, Türkiye'deki otoriter yönetim ve kurumsal faşizm Türkiye'nin demokrasi güçleriyle Kürt halkının demokrasi mücadelesinin bütünleşmesinde kendi ölümlerini görmüşlerdir. Bu nedenle halkların kardeşliğini ve birlikte mücadelesini engellemek için her yol ve yöntemi denemiştir. HDP, Türk devletinin bu politikalarını kırmıştır. Kuşkusuz Kürtler içinde de Türkiye'deki demokrasi güçleriyle ortaklaşmaya ve ortak mücadeleye soğuk bakan milliyetçi eğilimler bulunmaktaydı.

Türkiye solu içinde var olan kimi ulusalcı eğilimler de Kürtlerle ortak mücadelede engelleyici rol oynuyordu. HDP tüm bu eğilim ve engelleri de aşarak Türkiye'yi demokratikleştirecek yeni bir dönemi başlatmıştır. HDP'nin büyük bir kararlılık ve iradeyle parti olarak seçime girmesi zaten başlı başına bir demokratikleşme mücadelesiydi. Birilerine milletvekilliği kazandırma değil de halkların ortak mücadelesini sağlama partisi haline gelmek çok önemliydi. Bu anlayış bir sinerji yaratmış, Türkiye ve Kürdistan demokratik güçlerinin önemli bölümünü harekete geçirerek 7 Haziran seçimlerinde yeni bir Türkiye'nin kapısını aralamıştır. Ulus devletten Demokratik Ulus anlayışına dayalı demokratik bir Türkiye ufku ortaya çıkarılmıştır. 7 Haziran seçimlerinin, Türkiye'deki otoriter, despotik ve halklar düşmanı sistemi yıkacağı görülerek gerici ve karşı devrimci güçler harekete geçmiştir. 7 Haziran sonrası oluşan karşı devrimci ittifak bile HDP'nin Türkiye için ne anlama geldiğini açıkça ortaya koymuştur. HDP, diğer demokrasi dinamikleri ile bir araya gelip 7 Haziran seçimlerine karşı darbe yapan güçlere karşı mücadele ortaya çıkaramayınca karşı devrimci güçler kurdukları ittifakla halklarımıza ve demokrasi güçlerine karşı savaş başlatmışlardır. Daha doğrusu savaş kararı alan derin devlet 7 Haziran'da demokratik devrim tehlikesini görünce tüm karşı devrimci güçleri birleştirmiş ve savaşı başlatmışlardır. Kürt halkının Özgürlük Mücadelesi'ni ve demokrasi güçlerini bastırmak için 2014 sonbaharında hazırlanan 'Çöktürme Planı' konusunda yeni belgelerin ortaya çıkması, 7 Haziran sonrasından bugüne yaşanan gelişmelerin hangi zihniyet, politika ve planlamadan kaynaklandığını gözler önüne sermiştir.

AKP-MHP iktidarının saldırılarının azgınca sürdüğü bu dönemde HDP'nin güçlü durması daha önemli hale gelmiştir. Çünkü HDP'nin durumu, AKP-MHP faşizmine karşı mücadelede önemli role sahip olacaktır. 2018 yılı da faşizme karşı mücadelede kritik yıl olacağından HDP'nin kendisini faşizme karşı daha etkili mücadele edecek biçimde yeniden konumlandırması önemlidir.

HDP bugün de halkların umududur

'Çöktürme Planı'nın' yeni belgeleri HDP'nin de nasıl hedeflendiğini ortaya koymaktadır. Türk devleti bir taraftan gerilla ve Özgürlük Hareketi'ni bitirmek isterken, diğer taraftan HDP'yi tasfiye etmek için de kararlar almış, her türlü yol ve yöntemle HDP'ye saldırılmıştır. Bu saldırılar 15 Temmuz darbesi bahane yapılarak arttırılmış, HDP'ye yönelik tasfiye harekatı hızlandırılmıştır. Milletvekillerinin ve belediye eşbaşkanlarının tutuklaması, tüm belediyelere 'kayyum' adı altında sömürgeci devletin işgal görevlilerinin atanması, binlerce demokratik siyasetçinin tutuklanması bir tasfiye harekatıdır. HDP'nin içini ve tabanını boşaltıp bir kabuk haline getirmeyi hedeflemişlerdir. HDP'de eşbaşkanların tutuklaması ve kadın milletvekillerinin vekilliğinin düşürülmesi de HDP'nin güç kaynaklarına yönelik bir saldırı olmaktadır. HDP'nin tasfiye saldırısı altında olduğu açıktır. Ancak onlarca yıla dayalı bir demokratik birikime sahip olduğu için, HDP'nin tasfiye edilmesi başarılamamıştır. HDP bugün de halkların umududur. HDP hala legal alandaki en canlı demokrasi dinamikleri içindedir. Zaten bu nedenle AKP-MHP faşist iktidarının en temel hedefidir.

AKP-MHP iktidarının saldırılarının azgınca sürdüğü bu dönemde HDP güçlü durması daha önemli hale gelmiştir. Çünkü, HDP'nin durumu AKP-MHP faşizmine karşı mücadelede önemli role sahip olacaktır. 2018 yılı da faşizme karşı mücadelede kritik yıl olacağından HDP'nin kendisini faşizm karşı daha etkili mücadele edecek biçimde yeniden konumlandırması önemlidir. Yine HDP'nin kendi siyaset çizgisinden taviz vermemesi, parti içi demokrasi, eşbaşkanlık sisteminde ve Türkiye'nin tüm halklarını kapsayan Demokratik Ulus çizgisinde ısrarlı olması dönemin olmazsa olmazlarındandır. Gelişen bazı tartışmaları bu çizgiye uygun yöntem, araç ve üslupla mücadele yürütmek de gerekmektedir. Halkların Demokratik Partisi ne Türk'ün, ne Kürt'ün, ne Çerkez'in, ne Alevi'nin, ne Sünni'nin, ne de Hristiyan'ın partisidir. Tüm emekçilerin, tüm inanç topluluklarının partisidir. Demokratik Ulusun devrimci demokratik partisidir. Böyle anlamayanlar zaten HDP'yi anlamamışlardır. Bu parti tüm halkların, inançların kendi kimliği ve kültürüyle özgür yaşayacağı demokratik Türkiye'yi yaratma partisidir.

HDP çok zengin toplumsal bileşime ve düşünce yapısına, kuşak farkına sahip bir partidir. Zaten gücünü de buradan almaktadır. HDP, farklılıkları kabul etmeyen zihniyetlere karşı mücadele eden bir partidir. Farklılıkları yaşamanın gerçeğidir. Demokrasi en başta da topluma bu bakışa sahip olmaktır. Kürtler tabii ki en fazla zarar gördükleri bir anlayışa sahip olamazlar. Farklılıklarla birlikte olmayı ve ortak mücadeleyi özgür ve demokratik yaşamın güvencesi olarak görürler. Kürt halkının mücadelesine Kürtler kadar farklı halklardan ve inançlardan insanlar büyük emek vermişler, değer katmışlardır. Hala da Kürt halkının mücadelesine büyük emekler katan, yaşamını ortaya koyan demokratlar, devrimciler ve özgürlük savaşçıları vardır. Bunu hiçbir zaman unutmamak lazım.

HDP karakteri itibarıyla kendi içinde kimlik tartışması yapacak bir parti değildir. Zaten hem kimliklerin yok sayılmasına, hem de bu tür tartışmalara son vermek için kurulmuş bir partidir. HDP için önemli olan, program amaçları ve mücadele çizgisidir. Faşizm koşullarında bu da tartışılmayacak kadar nettir. Bu da tüm demokrasi güçleriyle birlikte faşizme karşı ortak mücadeledir. Demokrasi güçlerinin yeni dönem programı da projesi de bu olmalıdır. Bunun dışında her program ve proje saptırma ve faşizme hizmet etmekten başka bir rol oynamaz. Mevcut AKP-MHP ittifakından hiçbir şey beklenemez. Bunlar emekçilere, tüm etnik ve inanç topluluklarına karşı bir savaş ittifakıdır. Çizgileri Türk İslam sentezidir. Aslında AKP, MHP'lileşmiştir. 7 Haziran sonrası iktidarın karakteri tamamen bu olmuştur. Dolayısıyla bu İktidara şu bu çağrıyı yapmak, şu bu projeyi sunmak zaman kaybetmek ve mücadeleyi zayıflatmaktır. 2018 yılının tek projesi vardır; demokrasi güçleri ile ittifak ve faşizmi yenilgiye uğratacak ortak mücadeledir. Faşizm yenilmeden demokratik bir ortam beklemek, 2019 seçimlerinden medet ummak bir gaflet ve halkları aldatmak olacaktır. Bu açıdan faşizme karşı direnişi yükseltmek dışında bugün Türkiye'de demokrasi mücadelesinin imkanı yoktur. Zaten son Efrîn saldırısı mevcut iktidarın savaş, katliam politikası dışında bir ajandasının olmadığını bir daha göstermiştir.

Efrîn saldırısı, AKP-MHP iktidarını ayakta tutma saldırısıdır

Aylardır Efrîn'i hedef gösteren AKP-MHP faşist iktidarı, 20 Ocak günü havadan ve karadan işgal saldırısını başlatmıştır. Bu saldırılarla Efrîn'de Kürt, Arap, Türkmen halklarının kardeşlik temelinde kurdukları demokratik sistem ortadan kaldırılmak isteniyor. Bu saldırı iki nedenden kaynaklanıyor. Birincisi, AKP-MHP faşist iktidarı Kürt düşmanı karakteriyle Kürtlerin Efrîn'deki kazanımlarını ortadan kaldırmak, ikincisi, iktidarlarını kaybetmekle karşı karşıya gelen AKP-MHP faşist ittifakı bu işgal saldırısıyla faşist iktidarlarını ayakta tutmaya çalışmaktır.

Efrîn halkı Suriye'de başlayan iç savaştan bugüne kadar hiçbir insanlık dışı çeteyi topraklarına sokmadı. Şimdiye kadar DAİŞ, El Nusra ve tüm diğer insanlık dışı çetelerin saldırıları püskürttü. Efrîn, Suriye içinde çetelerin dokunamadığı ve savaşın yaşanmadığı bir özgürlük vahası olarak kalmıştı. Başta Halep olmak üzere çatışma alanlarından gelen yüz binlerce insanın sığındığı bir yaşam alanı oldu. Efrîn halkı bu yıllarda kadın öncülüğünün etkin olduğu bir biçimde kendi şehirlerini, kasabalarını yönetmiş ve hiç kimseye muhtaç olmamıştır.

Efrîn bu karakteriyle Suriye'nin demokratikleşmesi için bir yerel demokrasi modeli haline geldiği gibi, Türkiye halkları için de bir demokratikleşme örneği olmuştur. AKP-MHP faşist iktidarı Suriye'deki bir demokratikleşmenin Kürt sorununun çözümü anlamına geleceğini görerek bunu önlemeye çalışmaktadır. Kobanê'de Kürt halkının özgür ve demokratik yaşam özlemini boğmak için DAİŞ'i saldırtan Tayyip Erdoğan, DAİŞ ve diğer çeteler bu rolü yerine getiremeyince şimdi doğrudan kendisi Kürt halkının özgür ve demokratik yaşamına saldırmaktadır. AKP-MHP faşizmi içeride ve dışarıda tüm demokrasi güçlerini terörist olarak damgalayıp kendisine karşı direnen güçleri tasfiye etmek istemektedir. Türkiye sınırları içinde gazetecilere, akademisyenlere ve demokratik siyasetçilere hangi nedenlerle saldırıyorsa Efrîn'e de aynı nedenlerle saldırılmaktadır.

AKP-MHP faşist iktidarının Kürt düşmanlığıyla demokrasi düşmanlığı iç içe geçmiştir. Bu nedenle faşist iktidar için tehlike gördüğü tüm demokrasi güçlerine saldırmaktadır. İçeride demokrasi güçlerine saldırarak iktidarını ayakta tutmaya çalışırken, Efrîn'deki özgürlük güçlerini düşman olarak gösterip şovenizmi körükleyerek iktidarına desteği arttırmak istemektedir. Dolayısıyla saldırılar AKP-MHP faşist iktidarını ayakta tutma saldırısıdır. Bu yönüyle Efrîn işgal saldırısı AKP iktidarı karşısında güçlenen Türkiye'deki demokrasi güçlerini bastırma harekatı da olmaktadır.

Rusya, ABD ve Avrupa AKP-MHP faşizminin suçlarına ortak olmuşlardır

Bu saldırıya kadar hava sahasını Türkiye'ye kapatan Rusya ve Suriye rejimi Türkiye'nin hava saldırılarına izin vermiş bulunmaktadır. Efrîn halkının şimdiye kadarki mücadelesi DAİŞ, El Nusra ve çetelere karşı olmuştur. Efrîn direnişçileri ile Suriye'nin savaştığı güçler aynı olurken, Rusya ve Suriye rejiminin Türk uçaklarına hava sahasını açması, Kürtlerin sırtından kirli bir pazarlığın yürütüldüğünü göstermektedir. Suriye rejimi ve Rusya kendileri için hayırlı olmayacak çok kirli bir pazarlık içine girmişlerdir. Böylece Suriye'deki tüm Kürtleri karşısına alan tarihi bir hata yapmışlardır. Tabii ki bu politika sorgulanacak; bu saldırının ve işgalin suç ortağı olarak görüleceklerdir.

Rusya ve Suriye rejimi hava sahasının kullanılmasına izin vermiş; ABD de "Efrîn, DAİŞ'e karşı ortak mücadele verdiğimiz alan değildir" diyerek AKP-MHP faşizminin işgal saldırısını teşvik etmiştir. Böylece ABD Türk devletinin Kürt düşmanlığına bir daha ortak olduğu gibi, Tayyip Erdoğan-Devlet Bahçeli faşist iktidarının ayakta kalmasına da destek vermişlerdir. Efrîn işgaline onay verilmesi, göz yumulması, teşvik edilmesi kesinlikle Türkiye'deki demokrasi güçleri karşısında Tayyip Erdoğan-Devlet Bahçeli faşizmine destek verilmesi anlamına gelmektedir. Erdoğan-Bahçeli faşizmi yıkılma sürecine girmişken, Efrîn saldırısına karşı çıkmayarak Tayyip Erdoğan'ın iktidarda kalmasını sağlayan bir duruş içine girmişlerdir. Sadece ABD değil, Avrupa Birliği'ndeki ülkeler de AKP-MHP faşizminin bu işgaline karşı durmayarak Tayyip Erdoğan-Devlet Bahçeli faşizminin Türkiye halkları üzerindeki zulmüne destek vermişlerdir. Böylece Rusya, ABD ve Avrupa, Tayyip Erdoğan ve Devlet Bahçeli faşizminin suçlarına ortak olmuşlardır.

Elbette burada özgücüne dayanan bir Özgürlük Hareketi ve halk olarak bu gerçekleri görmek kadar, bu kirli politikaları boşa çıkarmanın da ancak özgüce dayalı örgütlü toplum; stratejimize dayalı askeri, siyasi, diplomatik vb tüm alanlarda doğru taktik hamleler, ve doğru stratejik ittifaklarla mümkün olduğunu da görmek gerekir.

Stratejik ve taktik ittifakları tanımlama noktasına dikkat çekme ihtiyacı vardır. Mesela şöyle bir söz basında çok kullanılıyor, iyi niyetli bir yaklaşım ile kullanılıyor. Deniliyor ki, "Yine Kürtlere ihanet edildi, Amerika Kürtlere yeniden ihanet etti, Rusya Kürtleri sattı." Bu tür söylemler çok yanlış söylemlerdir. Kullanılan dil yanlış bir dildir. Bunu kullananlar ya

gerçekten dünyanın nasıl bir dünya olduğunu bilmiyor, Ortadoğu'daki siyasi aktörlerin kim olduklarını ve kimlerin yaptıkları konusunda bir bilgileri yok ya da çok iyi niyetli ve saf bir yaklaşımı ifade ediyor.

Başta şunun anlaşılması gerekiyor; Rusya'nın Kürtleri satacak bir şeyi yok. Rusya çok şey satıyor doğrudur. Rusya'nın satmadık hiçbir şeyi yok. Her şeyi satar. Özellikle de dikkat edilirse bu eleştiriler karşısında "Bizim Kürtlere borcumuz yok" diyor. Doğru, Rusya'daki mevcut siyasi erk açısından baktığımız zaman onun insanlığa karşı bir borcu, ahlaki bir borcu ve zorunluluğu yoktur. Her şeyi satmak onun temel varoluşu ve temel esasıdır. Ama onun PKK'yi ve YPG'yi satması mümkün değildir. PKK ve YPG onunla satılacak bir ilişki içerisinde değildir. Aynı kulvarda değil, aynı ideolojik politik çizgide değil, aynı örgütsel mücadele içerisinde değildir. Neyini satacaktır! Rusya kendi kendisini satıyor, halkını satıyor, ahlakını satıyor. Bunları satıyor doğrudur. Ama YPG'yi, Kürtleri satamaz. Şimdiye kadar Kürtlere ne yapmış ki, şimdi satıyor. Rusya tam tersine Kürtlerin yaratmış olduğu değerler üzerinde çöreklenerek bu değerleri götürüp BAAS rejimine peşkeş çekmek için habire baskı üzerine baskı, engel üzerine engel yaratıyor. Bugün de Türkiye'yi kışkırtıp Suriye'ye sokan da bu güçtür. Bu bir ihanet değil. Bu mevcut Rusya'nın çıkarlarının bir ifadesidir sadece. Kendi çıkarlarının ifadesidir. Ne kadar ahlakidir, politiktir, insanidir onu da başkalarının vicdanına bırakıyoruz. Rusya eleştirilecekse Kürtlere ihanetten değil, onun ahlaki ve politik karakterinden dolayı eleştirilmesi gerekiyor.

ABD Rojava'yı özgürlükçü çizgisinden vazgeçiremediği için Rusya ile ittifak içerisine girdi

Diğer taraftan yine Amerika içinde aynı şeyler söyleniyor. "Amerika Kürtleri yine sattı" deniliyor. Amerika Kürtlerin neyini satabilir! Ancak Amerika ile stratejik ilişkiler içerisinde olan Kürtler varsa onları satar. Geleceğini Amerika'ya endekslemiş, geleceğini Amerika ile yaratmak isteyen Kürtler varsa bunlar için 'sattı' kelimesini kullanmak doğrudur. Ama Rojava'da satma diye bir şey söz konusu olamaz. Kim kimi nasıl satacak? Amerika'nın ideolojik yapısı, politik yapısı, stratejik hedefleri bağlamında düşünürsek, YPG'nin stratejik, ideolojik hedefleri bağlamında düşünürsek burada birlikte gelecek yaratacakları bir konsept söz konusu değildir. Böyle bir birlik söz konusu değildir. Mevcut politikası, bir halkın özgürlük mücadelesinde ortaya çıkardığı değerler üzerinden kendi dünya sistemini kurmak isteyen bir emperyalist gücün bu değerler üstüne oturmasıdır. Zaten başından beri bu ilişkide hegemonik bir dayatma vardır. Bunun da bir çatışması ve savaşı var. Bunun bir mücadelesi vardır. Bunun mücadelesi yürütülmeseydi, irade kolaydan Amerika'nın güdümüne terk edilebilseydi Amerika, Rusya ile anlaşıp Türkiye'yi tekrar Suriye'ye davet etmezdi. Amerika, Türkiye karşısında bütün hakaretlere rağmen yelkenleri suya indirip Türkiye'yi güçlü kılmazdı. Bunu yapmasının nedeni nedir? Daha çok Kürtleri büyük bir baskı altına almak, sınırlamak, tabiri caiz ise kafeslemek ve istediği gibi pazarlamaktır.

Bunu Başûrê Kurdistan'da yaptı. Başûr'da Kerkûk konusunda yapılanlara bakıldığı zaman ABD'nin yaptığı bir ihanettir. Ona dayanan ve güvenen Başûrlu güçlere büyük bir ihanet etmiştir. Sonuçları ise sınırlandırılmış, etkisizleştirilmiş, ABD'nin elinde herkese pazarlanacak bir Kürt noktasına getirilmişlerdir. Benzeri bir durumu Rojava içinde ön görmeye çalışıyor. Fakat Rojava'daki güçlerin karakteri farklıdır, özgürlükçüdür, bağımsızlıkçıdır, özgücüne, toplumun gücüne dayanıyor. Buna dayanarak kendi çizgisinin mücadelesini her güce karşı yürütüyor. ABD, Rojava'yı bu çizgiden vazgeçirmeyi başaramadığından dolayı bu konuda uluslararası rakibi olan Rusya ile ilişki ve ittifak içerisinde, Türkiye'yi de bir koçbaşı olarak kullanarak Kürtleri dövmek ve dövülmüş Kürtleri de kendisine daha çok muhtaç ederek istediği gibi burayı da Başûr'a çevirmek istiyor. ABD'nin yaklaşımı budur. ABD'nin yaklaşımı bu olunca ABD'nin uluslararası ilişkileri de buna paralel bir tutum içerisine gireceklerdir. Diğer devletlerin tutumları da bu minval üzerine gelişiyor. Böyle baktığımız zaman "Kürtlere ihanet edildi, Kürtler satıldı" gibi bir dil kullanmak yanlıştır. Bu dil ne demektir? Kendini başka bir güçle ifadelendirmek, kendini başka bir gücün işbirlikçisinin mesajını verme anlamına geliyor. Halbuki biz Hareket olarak bu duruma düşmemenin mücadelesini veriyoruz. Bu yeni bir mücadele değil. Bu Rojava'da ve Ortadoğu'da kıran kırana verilen bir mücadeledir.

Bu, anti-emperyalist bir mücadeledir. Anti-emperyalist mücadele yürüten bir gücün, bir emperyalistin kendisine ihanet ettiğini söylemesi mümkün değildir. Tarih boyunca da özellikle de Birinci Dünya Savaşı'yla birlikte Kürtlere yapılan yapılmıştır. Kürtlere ne yapıldıysa ve adına Kürtlere ihanet deniliyorsa, bu ihanet günümüzde güncelleştirilerek daha da katmerleştirilerek zaten sürdürülüyor, ortadadır. Değişen bir şey yok. Özgürlük mücadelesi bu kaderi değiştirmek için veriliyor. Bu kaderi değiştirmek için verilen Özgürlük Mücadelesi yeni bir ideolojik, politik, örgütsel, çözüm modeli, paradigma ile süreçte bir güç olarak, ideolojik, politik ve askeri bir güç olarak ortaya çıkıyor. Burada kendi çizgisi var. Uluslararası emperyalizmin, bölge hegemon devletlerin çizgisi nasıl ki kendi başına bir çizgi ve stratejik durumu ifade ediyorsa, bunun karşısında Kürtlerin ortaya çıkardığı paradigmasal duruş bir çizgi duruşudur. Ve bu çizginin temel müttefikleri uluslararası demokratik güçlerdir. Halk güçleridir. Sistem karşıtı güçlerdir.

Efrîn işgalini cesaretlendiren bir etken de Kürtler arası ilişkilerin iyi olmamasıdır

Tabii mücadelenin diğer bir boyutu da ulusal boyuttur. Yukarıda bahsettiğimiz Başûrlu güçlerin içinde düştüğü durum, bugün Efrîn başta olmak üzere Kürtlere her alanda gelişen saldırıların sebeplerinden birisidir. Yani bu sebep ulusal parçalanmışlıktır. Dolayısıyla yaşananlardan ders çıkararak ulusal birliği sağlamak, bu saldırılara karşı verilmesi gereken en acil görevdir. Daha bir kaç ay önce Kerkûk'te Türkiye başta olmak üzere bölge ülkelerinin ve uluslararası güçlerin tutumu ve Efrîn'i işgal saldırısı Kürtlerin siyasal mücadelesi açısından önemli derslerle doludur. 15 yıldır, hatta daha uzun süre en büyük Kürt düşmanı olan Türkiye ve AKP iktidarı ile kurulan ilişkiler, Başûrê Kurdistan'daki sorunların temel kaynağı olmuştur. AKP iktidarı ile ilişkiler, Rojava'da Kürtler arası ilişkileri olumsuz etkilediği gibi, Rojava ile Başûrê Kurdistan ilişkilerini de olumsuz etkilemiştir. Bu örneklerde görüldüğü gibi Kürtler arası birliğe dayanma yerine herhangi bir sömürgeci ülkeye dayanma Kürtler için olumsuz sonuçlar ortaya çıkarmaktadır.

Efrîn işgalini cesaretlendiren bir etken de Kürtler arası ilişkilerin iyi olmamasıdır. Kürtlerin bulundukları yerlerde özgür ve demokratik yaşamalarının yolu, Kürt siyasi güçleri arasında ilişkilerin iyi olmasından geçmektedir. Kürdistan'ın farklı parçalarında mücadele etseler de ortak politika ve tutumlar önemlidir. Kürt düşmanları ortak tutum takınırken Kürtlerin ortak tutum içinde olmamaları kabul edilebilir bir durum değildir. Kürtler arası bu dayanışma birleşik ve bağımsız bir Kürdistan yaratmak da demek değildir. Her parçada özgür ve demokratik yaşama kavuşulursa, Kürtler bulundukları alanlarda özyönetimlerini oluştururlarsa sorunlar da çözülmüş olur. Bunun için de Kürtler arası birlik ve dayanışmanın gerekli olduğu açığa çıkmıştır.

Kerkûk ve Efrîn işgali göstermiştir ki, Kürt sorununu bütünlüklü ve bölgesel düzeyde ele almak gerekir. Tek bir parçayı esas alarak mücadele etmek ve politika yürütmek sonuca götürmemektedir. Kürt sorununu bütünlüklü ele almak yanında bölgede demokratikleşme mücadelesi verilmeden Kürt halkının kazanımlarını korumak zordur. Özellikle Türkiye'yi demokratikleştirme ve Bakurê Kurdistan'daki mücadele önemlidir. Türkiye'deki soykırımcı sömürgeciliğe karşı tutum önemlidir. Bu konuda sadece Bakurê Kurdistan halkının ve siyasi güçlerin tutumu da yetmez, Başûr, Rojava ve Rojhilat Kürtlerinin ve siyasi güçlerinin de Türk devletinin politikalarına tutum almaları gerekir. Türkiye'nin politikalarına tutum almayan ve Bakurê Kurdistan'daki mücadeleyi güçlendirmeyen her politika ve yaklaşım Kürtler açısından bir gaflet durumunu ifade eder. AKP-MHP iktidarının Kerkûk işgalindeki rolü, Rojava Devrimi'ne düşmanlığı ve Efrîn işgali bunu açıkça göstermiştir.

En büyük Kürt düşmanı Türkiye'dir. Kürt düşmanlığında öncüdür. Kürt yurtseverliğinin ilk bilinci bu olmalıdır. Kürtler bu bilince kavuşmadan özgürlük ve demokrasi mücadelelerini başarıya ulaştıramazlar.

Kürlerin en önemli bilinci ise, öz gücüne güvenme olmalıdır. Kuşkusuz diplomasi de politika da yapılır. Düşmanları azaltma, dostları çoğaltma esas alınır; ancak öz güce güvenmeden ve Kürtler arası birliğe dayanmadan hiçbir politikanın ve diplomasinin sonuç alıcı değeri olamaz. Kürtler hesaplarını öz güce göre yapmalıdırlar. Hatta dört cephede birden savaşa girebileceklerini de hesaplamalıdırlar. Gerektiğinde birçok cephede savaşma gücü göstermeden Kürdistan'da özgür ve demokratik yaşam kazanılamaz.

Efrîn'de çağın en büyük silah teknolojisine karşı Çağın Direnişi söz konusudur

Efrîn'deki somut duruma gelecek olursak, bu yazı kaleme alındığında Efrin Direnişi 10. gününü geride bırakmış bulunuyor. Aslında herşeyde başlangıçlar önemlidir. Bu savaş açısından da geçerli bir durumdur. Şimdi 10 gündür Türk devletinin Efrîn işgal saldırılarına karşı QSD, YPG-YPJ ve halkın direnişine baktığımızda bu savaşın fotoğrafı net olarak ortaya çıkmış oluyor. Büyük bir direniş var. Çağın en büyük silah teknolojisine karşı Çağın Direnişi söz konusudur. Bu, Efrîn halkımızın ve savunma güçlerinin şahsında onur duyulacak bir durumdur. Faşist işgalci güçlerin sivilleri hedef alan saldırıları karşısında halkımızın topraklarını bırakmayarak yediden yetmişe direnişe geçmesi, insanlığın mücadele tarihine altın harflerle yazılacak bir tavırdır. 10 gündür Türk işgalciliği tüm kara ve hava teknolojisine rağmen hiçbir sonuç alamamıştır. İlk günden itibaren fedaice bir direniş çizgisi ile karşılaşmıştır. Direnişin 9. gününde YPJ savaşçısı Avesta Xabûr arkadaşın gerçekleştirdiği fedai eylemi, bu çizgiyi zirveleştirmiş zaferi kesinleştirmiştir. Avesta arkadaş Hareketimizin Bêrîtan, Zîlan, Arînler şahsında temsilini bulan zafer çizgisini dünyanın en haksız ve vahşi saldırısı karşısında gerçekleştiriği eylemle temsil etmiştir.

Bu direnişin gelmiş olduğu düzey sadece Efrîn hatta sadece Kürt halkı içinde de değil, tüm bölge halkları, demokrasi güçleri için büyük bir kazanımdır.

Efrîn halkının duruşu, mücadelesi kahramancadır, onurlu bir duruştur. Sorun sadece Efrîn halkı ya da Türk devleti değildir. Dünyanın hepsi şimdi orayı izliyor. Herkesi ilgilendiren bir durumdur. Suriye'de yaşanan savaş Üçüncü Dünya Savaşı'dır. Dolayısıyla Efrîn'de yaşanan da küresel bir durumdur, sonuçları da o düzeyde olacaktır.

Efrîn Direnişi için seferberlik ilan edilmiştir. Onun için tüm Arap, Kürt, Süryan, Ermeni gençleri bu seferberliğe katılmaktadır. Oraya gidemeyenler oldukları yerde bu direnişi büyütmelidirler. Seferberlik ilanından sonra birçok kesim cephede savaşa katılmak için talepte bulunmuş, başvuru yapmıştır. Enternasyonal savaşçılar ilk günden direnişe katılma taleplerini iletmiş ve kısa sürede direniş bölgesine geçmişlerdir. Başûrê Kurdistan da, Rojava'da yoğun talepler olmaktadır.Bakurê Kurdistan'da da bunun için yoğun bir istek vardır. Ancak Bakurê Kurdistan'da düşman baskısı çok fazladır. HDP yöneticileri, Kürt siyasetçileri işgal saldırısına ilişkin konuşmak istediklerinde yüzlerce polis etraflarını sarıyor, göz altına alıyor. Bakur'da büyük bir faşizm yürürlüktedir. Ama bu faşizm Bakur'u ne zamana kadar engelleyecek tabii o da belli değildir. Görünen o ki toplum içten içe kaynamaktadır. Gençler mutalaka bir yolunu bulup Efrîn Direnişi'ne katılacaklardır. Kobanê Direnişi'ne nasıl katıldılarsa şimdi de aynısı olacaktır. Seferberlik yoğun bir şekilde gündeme girmiştir. Özellikle yurt dışındaki Kürtler önemli bir rol oynamaktadır. Hepsi yurt dışında Efrîn halkının temsilcileridirler. Efrîn halkımız bu uçak, tank, top saldırısı altında direnişini sürdürüyorken hiçbir Kürt gidip evinde oturmamalıdır. İlk günden itibaren başlayan ve devam eden eylemler önemli bir gündem ve etki yaratmıştır. Yurtdışında, Rojava'da Efrîn'i savunma platformlarının oluşturulması önemlidir. Fakat daha önemli olan bu platformların 24 saat seferberlik ruhuyla çalışıp işlevsel olmasıdır. Saldırının birinci haftasında dünyanın bir çok ülkesinde 40'a yakın merkezde yapılan eş zamanlı görkemli eylemlerde yüzbinlerce kişi alanlara çıkmıştır. Bu eylemler işgal saldırısının teşhir edilmesinde, sivil katliamların dünyaya duyurulmasında önemli bir rol oynamış Avrupa kamuoyunda bir duyarlılık yaratmış bu da devletlerin politikalarına kısmen yansımaya başlamıştır. Ama bu eylemsellik zengin tarz ve yöntemlerle aralıksız sürdürülerek yükseltilmelidir. Çünkü, saldırılar devam etmektedir, Efrîn halkı hala kadını, çocuğu, yaşlısı, bebeği ile katliam saldırılarının hedefindedir. Bu saldırıyı durdurmadan herkes kendine rahat bir uykuyu bile haram görmelidir.

Bugün umut her zamankinden daha büyüktür. İlk bir iki gün herkes ne olacak diye bakıyordu. Ama şimdi durum nettir. Dünyanın da tutumu giderek netleşiyor. İşin özü herkes halen olması gerektiği gibi bu Türk devlet faşizminin karşısında durmuyor. Ama anlaşılan artık herkes durumu anlamış durumdadır. Belki bazı büyük devletler kendi çıkarları temelinde yaklaşım sergiliyor. Ama halklar Efrîn Direnişi'nin yanındadır. Bu sahiplenme giderek büyüyecektir. Bugün Efrin Direnişi sadece Efrîn için değildir. Tüm Kürdistan'ın Direnişi'dir, Ortadoğu halklarının direnişidir, dünya insanlığının direnişidir. Halklarımızın başına bela edilmiş AKP-MHP faşizminin bu saldırıdan yenilgiyle çıkması, onun için ölümcül bir darbe olacaktır. Kobanê Direnişi nasıl ki dünyanın başına bela edilen DAİŞ'in sonunun başlangıcı olduysa, Efrîn zaferi de DAİŞ'in en büyük destekçisi ve onun devlet hali olan AKP-MHP faşizminin de sonunun başlangıcı olacaktır. Faşist iktidarın kendisi de bu savaşı bir varlık-yokluk savaşı olarak ele almaktadır. Dolayısıyla Efrîn'de kazanılacak zafer, Suriye'de federal demokratik çözümün önünü açacağı gibi, Bakur ve Türkiye halklarını da bu faşizm belasından kurtaracaktır.

Efrîn Direnişi kazanacak, AKP-MHP faşizmi yenilecek; Suriye ve Ortadoğu halkları özgür ve demokratik yaşama kavuşturulacaktır.

■■■

Kobanê Direnişi, Efrîn Direnişi için güçlü bir zemindir. Kobanê'deki direniş ruhu nasıl zafere gittiyse aynı zamanda Efrîn de zafere gidecek verilere sahiptir. Ve Efrîn Direnişi'nin zaferi sadece Efrîn halkı ve Rojava halkı için değil, tüm Kürdistan halkı ve bölge halkları için önemli sonuçları ortaya çıkaracaktır. Bu açıdan biz nasıl ki Kobanê Direnişi'ni desteklediysek elbette ki Efrîn Direnişi'ni de hem biz, hem tüm devrimcilerin desteklemesi gerekmektedir. Bu direnişin kazanması tüm halkların çıkarı için ve devrimci demokratik hareketler için önemli sonuçlar açığa çıkaracaktır.

Kobanê direniş ruhu Efrîn Direnişi'ni zafere taşıyacaktır

Murat Karayılan

DAİŞ faşizminin baş aşağı gidişini başlatan Kobanê Direnişi'nin zafere ulaşmasının üzerinden üç yıl geçti. Bu büyük zaferin 3. yıldönümü vesilesiyle bir değerlendirme yapmak, çıkarılması gereken dersleri belirlemek önemli bir devrimci görev durumundadır. Öncelikle bütün dünyanın gıpta ile izlediği büyük Kobanê Direnişi'nin zafere ulaşmasını sağlayan, bununla hem Kürdistan Özgürlük Mücadelesi üzerindeki oyunları bozguna uğratan, hem de tüm insanlığın başına musallat olmuş DAİŞ faşizminin sonunu getirecek büyük bir direnişi sergileyen tüm kahraman Kobanê direniş şehitlerini, fedai komutanlar Şehîd Gelhat ve Arîn Mîrkanların şahsında anıyor, tüm devrim şehitlerine verdiğimiz sözü bu vesileyle bir kez daha yineliyoruz.

Tabii ki, Kobanê Direnişi'nin hangi koşullarda ortaya çıktığına bakmakla başlayabiliriz. Bilindiği gibi, 2011 yılının başında Tunus'ta başlayan ve daha sonra Mısır, Libya ve giderek Suriye alanlarına yayılan bir halk hareketi gelişti. O zamanlar bu sürece çeşitli adların da verildiği biliniyor. Ama adı ne olursa olsun bu sürecin bir halk hareketi süreci olduğu, Ortadoğu'daki halkların anti-demokratik, diktatoryal rejimlere, "artık yeter" dediği, eşitlik, özgürlük, demokrasi ve adil bir paylaşım arayışında olduğu kesindir. Tunus'ta başlayan bu halk hareketinin en son bölgenin doğusuna kaydığını, şimdi de İran ve Rojhilatê Kurdistan'da yankısını bulduğunu biliyoruz. Yani bölge halklarının bir arayışı vardır. Bölgede gelişen bu süreç birçok egemen, diktatör, statükocu gücü paniğe sürükledi. Bölgedeki egemen güçler korkmaya başladı. Özellikle Kürdistan üzerinde katıksız bir sömürgeciliği yürüten güçler daha fazla bu korkuyu yaşadı.

İşte böyle bir süreçte bu dalganın Suriye'de de yayılması, Kürdistan'ın diğer parçalarında değişik düzeylerde etkisini göstermesinin yanında, Rojava'da koşulların elvermesiyle birlikte 19 Temmuz 2012'de Kobanê'nin ilk kez halk hareketiyle özgürlüğe kavuşması, Rojava Devrimi'nin startı haline geldi. Daha sonra bu; Efrîn, Dêrik, Amûdê, Dirbesiyê ve bütün Rojava Kurdistan'da yayılan bir halk hareketine dönüşüp, buralardaki egemen rejim güçlerinin iktidarına son veren, halkın iktidara el koyduğu bir devrim süreci yaşandı. Bu süreçten en çok korkan devlet, Türk devleti oldu. Türk devleti de hem Kürtlerin Suriye'de herhangi bir hak ve statü elde etmemesi, hem de Suriye'nin adeta kendisinin bir eyaleti haline dönüştürülmesi için var gücüyle devreye girdi. Rejim karşıtı tüm muhalifleri kendi ülkesine davet etti. Dîlok, Riha ve Hatay'ı bu güçlerin hizmetine açtı. Hatta sınırlardaki telleri kaldırıp halkın da Türkiye'ye akışını sağlamaya çalıştı. Bugün milyonlarca insanın Türkiye'ye sığınmış olmasının altında yatan sebep, aslında Tayyip Erdoğan'ın yürüttüğü politikadır. Yani Suriye'deki toplum hareketlensin, sınır dışına çekilsin ve Suriye rejiminin yıkılışı kolaylaşsın diye, halkı göçe teşvik ettiler. Kendisine bağlı çeşitli muhalif çeteci güçler bunu yoğun bir biçimde işledi. Ve Türk devleti ilişki kurduğu her örgütle, "Öncelikli olarak Kürtlerle ilişki kurmayacaksınız, programınızda Kürtlere dönük herhangi bir hak, hukuk olmayacak" şartı vardı. Bu temelde ÖSO çatısı altında toplanan tüm gruplarla Türkiye MİT'i yoğun bir ilişki sürecine girdi. En önemlisi de El Kaide'nin Suriye'deki örgütlenmesi olan, El Nusra ve DAİŞ yapılarını güçlü bir biçimde besledi.

Rojava'nın yanında Bakur'da da büyük bir direniş vardı

Suriye'de gelişen halk hareketi ve yine Rojava Kurdistan'da başarıya doğru yürüyen Rojava halk hareketinin önüne geçmek için, Türk devleti o zamana kadar, önce bu sözü edilen çete yapıları, ÖSO adı altında örgütlenen El Nusra gibi, El Kaideci, yani Selefi grupları, Katar, Suudi Arabistan ile birlikte yoğunca silahlandırdı ve onları Türkiye'den harekete geçirerek Serêkaniyê'nin ele geçirilmesini sağladı. Serêkaniyê'ye dönük yapılan saldırı, tamamen sınırın kuzey tarafından getirilmiş olan güçlerce gerçekleştirilen bir saldırı oldu. Buna karşı Rojava Devrimi'nin direnmesi ve buradaki El Nusra öncülüğündeki güçlerle gelişen bir çatışma süreci var. Zaten Rojava Devrimi'nin ilk çatıştığı önemli savaşlarından biri Serêkaniyê, diğeri de Halep'tir. Çünkü aynı saldırıyı Halep'te de başlattılar. Bu gruplar, Efrîn ve Halep'te, Rojava Devrimi'ne fırsat buldukça saldırılar geliştirdiler. Şex Meqsûd'u aylarca kuşattılar. Türk devletinin politikası, "Kürtlerin dayandığı bütün yerlere hakim olacaksınız, oralarda karargahınızı kuracaksınız, bu temelde ben sizi destekleyeceğim" biçimindeydi. Bu yüzden de bunlar rejime karşı olduklarını söylüyorlardı ama öncelikle Kürtlere karşı saldırı pozisyonunu alıyorlardı.

İşte bu durumun yaşandığı Rojava'nın yanında, Bakurê Kurdistan'da da büyük bir direniş vardı. Özellikle büyük komutan Reşit Serdar Yoldaş'ın öncülüğünde gelişen 23 Temmuz Şemzînan Hamlesi ve tüm Bakurê Kurdistan çapında gerillanın hamlesel çıkışı, AKP'nin hayalini kurduğu süreci tümden sarstı. Hem Rojava Devrimi gerçekleşmiş, hem Bakur'da büyük bir direniş dalgası gelişmişti. Tam da böylesi bir süreçte Önder Apo'nun Türk devlet yetkililerine gönderdiği mektuba, olumlu cevap veriliyor ve bu temelde 2012 yılının sonlarında bir diyalog süreci başlatıldı. Şimdi ortaya çıkan somut belgelerle çok bariz bir biçimde netleşen gerçeklik; Türk devletinin burada sürece yaklaşımı, Kürt sorununu demokratik, barışçıl yöntemlerle çözme yaklaşımı değildir. Bu kesin bir biçimde netleşmiştir. Bunun en açık ispatı geçen günlerde yayınlanan tutuklu MİT yetkililerin ifadeleridir. Ve o ifadelerle bir kez daha kanıtlanan Paris Katliamı'nın bizzat MİT tarafından organize edilip uygulandığı gerçeğidir. Bir taraftan Önderlikle ilişki süreci geliştiriliyor, kardeşlik programından, akan kanın durdurulmasından, barışçıl bir sürecin geliştirilmesinden bahsediliyor, diğer taraftan bu hareketin kurucularından olan tek kadın yoldaş, Sakine Cansız-Sara Yoldaş'ı ve yanındaki Rojbîn ve Ronahî yoldaşları hunharca katletmeyi planlıyorlar. En çarpıcı yanıysa; diyalog sürecini başlatan ekip ile Paris Katliamı'na karar verip uygulatan ekibin aynı ekip olmasıdır. Kararın Hakan Fidan ve Tayyip Erdoğan tarafından verilmiş olmasıdır. Buradan da açık bir şekilde anlaşılan gerçeklik şu ki; bir samimiyet yok, bir ikiyüzlülük, alçaklık ve namertlik var.

Açıkça görülüyor ki, bölgede yaşanan savaş sürecinden oldukça korkan Türk sömürgeciliği, bölgenin yeniden dizayn edileceği ve bu yeni dizaynda da Kürt halkının mutlak bir biçimde yer almaması için böyle bir süreci başlatmayı uygun görmüşlerdir. Yani, Devrim Hareketi'ni beklentide bırakma, direnişi durdurma, silah bırakmayı gündemleştirme ve bu süreçten Kürdistan Özgürlük Mücade-

lesi'nin yararlanmasının önüne geçme projesi temelinde bu süreç geliştirilmiştir. Açık ki, özel savaşın bir parçası olarak Kürdistan'da bu diyalog süreci ve ateşkes durumu gündeme girmiştir. Onların amacı bizi pasifleştirme, silikleştirme; bölgede herkesin silahlandığı, savaşın her yere yayıldığı ortamda silahsızlandırmayı gündemimize koyup, dolayısıyla Rojava Devrimi'ni de bunun etkisi ile pasifleştirip, Kürtlerin bu önemli ve hareketli süreçte elini kolunu bağlamak, beklentiye sokmak ve sonradan da tasfiye etme hesaplarıyla bu sürecin geliştirildiği çok net gözüküyor. Zaten bir taraftan Mart 2013 itibarıyla ateşkes ilan edildi. İlk kez Türkiye'nin de resmen uyguladığı bir ateşkes Bakurê Kurdistan'da pratiğe girdi. Ama Rojava'da ise saldırı hamlesini başlattılar. MİT ve Dışişleri Bakanlığının çok aktif bir biçimde bütün bu muhalif Selefi çetelerle ilişkilenerek onları Rojava Devrimi'ni boğmaya yöneltmesi süreciyle, Rojava'da kapsamlı bir saldırıyı başlattılar. Yani Bakurê Kurdistan'da ateşkes, Rojava'da ise çeteler yoluyla saldırı konseptini uyguladılar. Bununla amaçlanan, Rojava Devrimi'ni etkisizleştirmeydi. "Zaten Bakur'da herkes yerinde duruyor, geri çekilme süreci var" düşüncesiyle amaçlarına ulaşmayı tasarlıyorlardı.

ÖSO adı altındaki tüm güçler Cizîrê, Kobanê ve Efrîn'de yenilgiye uğratılmışlardır

Ama buna karşı Önder Apo'nun geliştirdiği siyasal ve örgütsel hamle, bütün bu planlarını altüst etti. Öncelikle 'Demokratik Modernite' perspektifiyle, halkların kardeşliği bakış açısıyla, Bakurê Kurdistan ve Türkiye'de yeni bir siyasal süreç başlatıldı. Bu sürecin bir ürünü olarak HDP çıktı. HDP'nin daha sonra girdiği cumhurbaşkanlığı seçimleri, ardından 2015 seçiminde yüzde 13 düzeyinde bir oy alarak Kürdistan ve Türkiye emekçi halklarından bir teveccüh gördü. Aynı zamanda yine Önder Apo'nun geliştirdiği örgütlenme, düzenleme ve süreçten oldukça devrimi yararlandırma perspektifi temelinde yürütülen çalışmalar, Kürdistan Halk Savunma Güçleri'nin kendi içinde başlattığı yeniden yapılandırma projesiyle, daha profesyonelce savaşabilme amacıyla geliştirilen akademiler sistemi, savaşçı güçlerimizde önemli bir nitelikleşme sürecini başlattı. Bütün Medya Savunma Alanları'nı adeta bir akademiler sahasına dönüştürerek yoğun bir ideolojik, askeri eğitsel faaliyetle belli bir performansın geliştirilmesine yol açtı. Bunun bir biçimde yansımasını Rojava'da da bulmasıyla, 2013 Temmuzu'ndan itibaren bizzat Türk MİT'inin örgütlenmesiyle El Nusra'nın öncülüğünde geliştirilen kapsamlı saldırılar, yıl sonu itibariyle tümüyle yenilgiye uğratılmıştır. Yani bu süreçte saldırıya geçen El Nusra ve onun öncülüğünde örgütlendirilen ÖSO adı altında biraraya gelen tüm güçler, Cizîrê, Kobanê ve Efrîn'de yenilgiye uğratılmışlardır.

Peşi sıra hemen DAİŞ devreye konuldu. Mesela o zaman DAİŞ çeteleri, Ezaz ve Idlib'de de vardı ama Ezaz ve Idlib'deki güçlerini Minbic'e çektiler. Kobanê ve Cizîrê'ye yönelmek için daha çok Til Hemîs, Şeddadê, Reqa, Minbic gibi alanlarda DAİŞ daha çok yoğunlaştı. Daha 8 Mart'ta Kobanê'ye bir saldırı düzenledi, şartlarını dayatıp teslim olmalarını istedi. Sonra bu DAİŞ denilen faşist çete yapısı tarafından büyük bir hamle ile Mûsil ele geçirildi, kendini devlet ilan etti. Büyük bir güç haline geldi. Temmuz ayında bir kez daha Kobanê'ye hamle yaptı ama belli bir direnişle karşılaştı. Ardından ise 3 Ağustos'ta Şengale bilinen saldırıyı gerçekleştirdi.

DAİŞ'e ilk kez "dur" diyen HPG oldu

DAİŞ'in şahlanma çağı olarak da ifade edilebilecek olan o süreçte bölgedeki var olan tüm yapılar, DAİŞ karşısında çözülme yaşadılar, hiç kimse dayanamadı. Ne Suriye rejim güçleri dayanabildi ne Suriye'deki ÖSO yapısı içerisindeki DAİŞ'e karşı mevzilerini korumak isteyen güçler dayanabildi ne de Irak ordusu dayanabildi, DAİŞ hepsini temizledi. En son Şengal'e geldiğinde peşmerge de dayanamadı, o da kaçmak zorunda kaldı. Yani; DAİŞ öyle bir güç haline geldi ki, kimsenin karşısında duramadığı, bir nevi tarihteki Cengizhan'ın ordusu gibi dehşetle gittiği her yerde savaşmadan alanları zapt eden, işgal eden, ele geçiren bir güç konumuna geldi. Onlara ilk kez "dur" diyen Şengal'e müdahale eden PKK'nin gerilla gücü, HPG oldu. Bilindiği gibi Şengal'de yaşanan süreç ve HPG'nin müdahalesiyle önüne geçilen büyük soykırım projesi dumura uğratıldı, durduruldu. Bu Hareketimizin, uluslararası düzeyde prestijini oldukça arttırdı. Yani bütün dünyanın dehşet ve ibretle seyrettiği ve müdahale edemediği bir İslami devletleşme ve dehşet saçan bir çete saldırısı karşısında herkes şaşkına uğramıştı. Ve bu arada Şengal'deki Êzidî Kürt halkı yok edilecekti. Kimse karşı çıkmadı ama PKK müdahale etti ve halkımızı orada yok olmaktan kurtardı.

Şimdi yükselen bu prestiji karşısında Türk sömürgeciliği çok rahatsız oldu. AKP ve DAİŞ'in ortak ittifakıyla Kobanê'ye karşı kapsamlı bir saldırı tertiplendi. Reqa'da, Suriye güçlerinden alınan Rus yapımı tank ve silahlar, Mûsil'da Irak güçlerinden alınan Amerikan yapımı tanklar ve en modern silahlar ile donatılmış olan DAİŞ çeteleri, üç koldan kapsamlı bir biçimde 15 Eylül 2014'te Kobanê'ye saldırdı. Açık ki, Kobanê şahsında Kürdistan Özgürlük Hareketi'nin yükselen prestijini darbelemek, onu ezmek, Rojava Devrimi'ni sona erdirip, genelde Kürt halkını zayıflatmak; Hem Başûr'da, hem Rojava'da ve dolayısıyla Bakur'da. Yani aslında Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'da öteden beri uyguladığı soykırım siyasetinin farklı bir versiyonunu uygulama durumu sahneye konuldu.

Diğer yandan hiç bir gücün DAİŞ'e karşı direnemeyip savaşamaması önemli bir husustu. Bu uluslararası süper güçleri de oldukça ürkütmüştü. Çünkü gelişen DAİŞ hamlesine karşı belirttiğimiz gibi Şengal'de HPG'nin yürüttüğü bir direniş vardı. Yine HPG'nin müdahale ettiği ve diğer Kürt grupların da katıldığı Mexmûr, Kerkûk gibi hatlarda da belli bir direniş durumu vardı. Bunun dışında DAİŞ'e karşı ciddi bir direnç gösterilemiyordu.

Çok iyi biliyoruz ki, DAİŞ çeteleri Avrupa'da, Paris vb yerlerde gruplar halinde uçaklara biniyordu ve kimse onlara karışmıyordu. Niye? "Aman, belası bize bulaşmasın" tutumu içerisindeydiler. Çeteler, Avrupa'dan uçağa binip İstanbul'a geliyor, grup halinde İstanbul'da en lüks otellerde ağırlanıyor, dinlendikten sonra otobüslere binerek, Dîlok, Hatay üzerinden transit olarak Reqa'ya geçip kendi 'başkentlerinde' istedikleri gibi örgütlenme, yaşama ve 'kendi devletlerini' genişletme planları içerisinde bulunuyorlardı. Uluslararası güçler, ABD'nin öncülüğünde bir koalisyon kurdu. Bu Koalisyon'da 60'ın üzerinde devlet yer alıyordu ama bunlar karadan savaşan güçler değil, ittifak içinde olacakları güçleri havadan destekleme hesabıyla kurulmuş bir Koalisyon'du. Böyle bir ortamda DAİŞ'in Kobanê saldırısı çok önemliydi. Eğer Kobanê'yi de almış olsalardı, artık Kuzey Suriye'yi tümüyle ele geçiren bu yapı gemlenemez, durdurulamaz bir düzey kazanacaktı. Buradan alacağı enerji ile Ortadoğu'da dehşet saçan, bütün insanlık için büyük bir tehlike olan ve her eline geçeni boğazlayarak vahşi yöntemlerle katleden bu yapı, Ortadoğu'da kökleşecekti. İşte bunun için Kobanê'de yapılanlar sadece Kobanê halkı, hatta sadece Rojava ve Kürdistan halkı için değil, tüm insanlık için önemliydi. Devasa bir teknik gücü kullanan ve "Ölürsem cennete giderim" inancıyla durdurulamaz bir saldırı tarzına sahip olan bu çete gruplarını durdurmak gerçekten güç bir şeydi.

6-7-8 Ekim Direnişi çok büyük bir halk hareketinin yükselişiydi

Nihayetinde Kobanê'nin kırsal alanlarında ancak on beş gün direnilebilindi, büyük direnişler sergilendi. Kobanê'nin batısında Sozdar ve Êriş arkadaşların komutasındaki kahramanlık direnişi, yine Kobanê'nin doğusunda Serzorî'de Rodî ve Peymanların öncülüğünde gelişen o büyük direnişe rağmen ay sonunda Kobanê'nin kapılarına dayandılar. Ve zaten o zaman Erdoğan, " Kobanê düştü, düşecek" dedi ve böylece bu planlamanın aslında Erdoğan tarafından geliştirildiği de anlaşıldı. Gerçekten Kobanê düşmeye doğru gidiyordu. Tam da böyle bir süreçte, tabii ki Kobanê halkı, yine Rojava Devrim güçlerinin yöneticileri, tüm Kürt halkından, Kürdistani örgütlerden, dünya güçlerinden, kendilerine destek sunmasını istediler. Maalesef bu konuda öyle gözle görülür destek sunan herhangi bir güç olmadı. Mesela o zaman Amerika Dışişleri Bakanı Kerry, "Bizim Kobanê için ne yazık ki yapacağımız çok fazla bir şey yok" dedi. Yani nasıl ki, dünya Şengal'deki katliamı izler pozisyonunda kaldıysa, Kobanê için de aynı pozisyonda kalacağı görüldü.

Burada Önder Apo'nun seferberlik çağrısı toplumda büyük bir karşılık buldu. Biz, PKK hareketi olarak da seyirci kalamazdık. Nasıl ki, Şengal'de seyirci kalmadık, hızlı bir kararlaşmayla, yıldırım hızında müdahale ettik, Kobanê için de aslında benzer bir süreç gelişti. Belki bugüne kadar resmi açıklanmamış bir husustur ama sanıyorum artık ifade etmekte bir sakınca yok. Özellikle 1 Ekim itibarıyla HPG'nin gerçekleşen bir yönetim toplantısında Kobanê'nin düşüşüne müsaade etmemek ve kapsamlı bir şekilde müdahalenin gerekliliği kararı ardından, Kürdistan özgürlük gerillalarının resmen müdahale süreci başladı. Fakat öyle hızlı ve çarpıcı gelişmeler yaşandı ki, ayın 3-4'üne gelindiğinde çeteci güçler dört bir taraftan şehir merkezine girdi. Öyle ki, artık mevzilenme alanı oldukça daralmıştı. Yani çeteler Mürşitpınar sınır kapısını ele geçirerek, Kurban bayramında Kobanê'nin düşüşünü ilan etmek istediler. Çünkü sınır kapısı tutulduğu takdirde direnecek mevzi kalmamış olacaktı ve DAİŞ çetelerinin de hedefi buydu. Her gün ilerleme kaydediyorlardı, her gün saldırı yapıyorlardı. Saldırıda bir taktik geliştirmişlerdi, güçlerini devriyeli kullanıyorlardı. Gündüz ve gece grupları ayrıydı, dolayısıyla hem gece, hem gündüz sürekli saldırılar ile karşıdaki YPG-YPJ güçlerini yorma, uykusuz bırakma ve böylece imhayı tasarlayan, oldukça iyi düşünülmüş bir taktiği uyguladılar. Dolayısıyla çetelerin karşısındaki YPG-YPJ güçlerinin birbirini değiştirme imkanları olmadığı için sürekli savaşan güçlerin dayanma koşulları zorlaşıyordu. Ve bunun için DAİŞ'in ilerlemesinin gittikçe önü açılıyordu. Ve çember giderek daraldı.

Önder Apo'nun seferberlik ilan etmesi temelinde hem Bakurê Kurdistan'dan ve diğer parçalardan Kobanê'ye gelip direnişe katılmak isteyen gençlerin katılım düzeyi gelişti hem de Bakurê Kurdistan halkı sınır boyunca bir hat oluşturdu, desteğini ifade etti. Ardından artık çetelerin giderek sınır kapısına yaklaşması, yani son mevzilere gelip dayanması ile birlikte 6-7-8 Ekim Direnişi denilen o büyük tarihi kalkış Bakurê Kurdistan'da gerçekleşti. Gerçekten de çok büyük bir halk hareketinin yükselişiydi. Yani Kobanê'yi sahiplenmek adına tüm Bakurê Kurdistan halkı ayaklandı. Bu arada gerilla çok hızlı bir biçimde Kobanê'ye akışı sağlıyordu. O koşullarda gerillanın yetişmesi, daralmış olan mevzileri güçlendirmesi ve son mevzi diyebileceğimiz mevzilerde görkemli bir direnişin geliştirilerek DAİŞ'in ilerleyişinin durdurulması süreci yaşandı. Bu, tabii salt Kobanê ile sınırlı bir süreç değildir.

Çok büyük bir kararlılıkla gösterilen direniş sayesinde saldırılar durduruldu

Aslında burada devlet ne yaptı? Devlet, gerillanın Amed'den, Erzirom'dan, Xerzan'dan ve Botan'dan Kobanê'ye akışını gördü ama ses çıkarmadı. Neden? Gidip orada ölsünler diye. Türk devletine göre yani AKP'nin inandığı şey şu şekildeydi; DAİŞ çeteleri yenilmezdir, Kobanê'ye her gidenin ancak cenazesi çıkar. Bu hesapla yaklaştığı için gelen bütün gruplara göz yumma oldu. Devlet, bizim gerilla güçlerimizin mezarını kazmak, onları Kobanê'de gömmek için göz yumdu, biz de ona dayanarak oradaki direnişi yenilmez kılmayı esas aldık. Aslında bu öyle kolay değildi. Bizim içimizde de hatta Kobanê komutanlığının kendisinde de benzer düşünen arkadaşlar yok değildi. "Artık arkadaşlar gelmesin, yazıktır" diyenler de oldu. Çünkü çok kritik bir durumdu. Günlük olarak 50-60 direnişçinin savaş dışı kalması yaşanıyordu. Yani her gün 50-60 civarında kişi yaralanıyordu ve bir kısmı da şehit düşüyordu. Özellikle o günler böyleydi. Ona rağmen dışarıdan hızla gelip bir tek kleş ve el bombasıyla devasa teknik ve saldırı gücü karşısında direnmek durumunda kalınıyordu. Burada tümüyle irade konuşmak durumundadır. ideolojik inanç, kararlılık ve iradeleşme olmadan bu büyük saldırı gücü karşısında durup direnebilmek, hem de dışarıdan gelip de orada hemen direnişi örgütlemek çok zor bir olay. İşte büyük komutan fedai yoldaş Gelhatların öncülüğündeki Kürdistan özgürlük gerillası bunu yaptı. Orada büyük direniş sergiledi. Destîna arkadaşın öncülüğünde bir binada gerçekleşen büyük direniş, DAİŞ'e, "Artık sen ilerleyemezsin" mesajı idi. O bina yıkıldı, arkadaşlar binanın altında kaldı ama DAİŞ çeteleri o binayı alamadı. Çünkü o büyük direnişi gören direnişçiler, o enkazların içerisinde bir kez daha

Türk sömürgeciliği Şimdi son bir hamle olarak, Rojava Devrimi'nin önüne geçmek ve böylece tüm Kürt Özgürlük Mücadelesi'ne karşı bir pozisyon kazanmak için Efrîn'e saldırmayı düşünüyor. Önce yanında DAİŞ vardı, DAİŞ güçlü olduğu için tek başına ilerledi. Şimdi DAİŞ'in efsanesi yerle bir oldu. Toparladığı ÖSO adındaki çeteci güçlerin de YPG'ye karşı savaşma kudreti ve gücü yoktur. Çünkü, mevcut durumda YPG ve QSD bölgede en yetkin, savaşkan güçlerden biri haline gelmiştir. Bu açıdan Efrîn'de kendisi artık işe girişmek zorunda kalmıştır. Ancak, Efrîn'e Türk sömürgeciliğinin saldırısı, AKP-MHP rejiminin sonunu getirecektir.

mevzilendi. Ve bu biçimde DAİŞ'in ilerleyişi durduruldu. Ardından karşı saldırı hamlesi başlatıldı. Karşı saldırı ile ilk kez DAİŞ'in mevzileri alındı. Çünkü bu güçten hiç bir zaman mevzi alınamıyordu. Yani bunlarda mevziyi bırakıp geri çekilme tarzı yoktu. Biz o zaman bunların durumunu bisiklete benzettik; nasıl ki, bisikletin düşmemesi için sürekli hareket etmesi gerekiyorsa, durduğu zaman da düşüyordu. DAİŞ çeteleri de sürekli saldırı yapıyor, saldırıları durdurulursa onlar da düşecek, denildi. Gerçekten de öyle oldu. Çok büyük bir kararlılıkla gösterilen direniş sayesinde saldırıları durduruldu ve karşı saldırı başlatıldı. DAİŞ açısından bu ilkti, zaten ilk etapta çılgına dönüyordu. Gerillanın bir saldırısı karşısında çeteler mevzi kaybedince, daha büyük bir güçle o mevziyi almak için yöneliyorlardı fakat çoğunlukla orada çeteler kaybediyordu. Yani bu biçimde kıyasıya, göğüs göğüse çok büyük bir çarpışma oldu.

Özellikle ayın 3'ünden ayın 16'ısına kadar gelişen o büyük çarpışma DAİŞ'e 3 kademe mevzi kaybettirdi. Yani Kobanê'deki o çok daraltılmış olan mevziler bir ölçüde genişledi. O zamana kadar ümidini kesmiş olan uluslararası güçler, uluslararası güçler adına kurulmuş olan Koalisyon, herhangi bir şey yapmıyordu, bir desteği de yoktu. Yani Kobanê'de nasıl katliam olacak, herhalde belgelendirmek için, en az belgesi olsun diye sürekli keşif uçaklarıyla izliyorlarmış. Aslında o zaman pek bilinmiyordu ama onlar sürekli izliyormuş. Ve Kobanê'deki direnişçilerin canlandığını, sadece direnmekle kalmayıp, karşı saldırıya geçtiklerini ve karşı saldırılarından sonuçlar aldıklarını, giderek mevzilerini genişlettiklerini sokak sokak ilerlediklerini görünce onlar da bu direnişe havadan destek verme kararına gidiyorlar. Aslında YPG'ye dönük yapılan dış destek bu biçimde büyük bir irade savaşı sonucu, o fedailerin kanını döke döke DAİŞ çetelerine karşı direnişi ve karşı saldırılarıyla başarı elde etmesiyle gelişen bir destektir. Yoksa YPG adına ya da başka bir kurum adına kimse gidip, ne bir dış devletle görüşmüş, ne Amerika'yla ne de başkasıyla. Öyle bir şey yoktur. Aldığımız bilgilere göre, Amerika'nın başkanı Obama o zaman Erdoğan'a "Destek sunalım, DAİŞ'e karşı ilk kez böyle direnebilen bir güç ortaya çıkmış, bunları destekleyelim" diye telefonla konuşuyor. Erdoğan'ın cevabı ise, "Onlar YPG'li değil, HPG'lidirler, onlar DAİŞ'ten daha tehlikelidir. PKK'lidirler onlara herhangi bir desteği sunmak yanlıştır, sunulmamalıdır" olmuştur. Bu Erdoğan'ın, PKK'ye olan derin düşmanlığını dışa vuran bir tutumdur. Unutmayalım ki, aynı süreçte PKK ile ateşkes süreci vardır ve sözüm ona çözüm ve diyalog süreci gündemdedir. Ama o böyle söylüyor. Aslında bu sadece PKK düşmanlığını değil, aynı zamanda Kürt düşmanlığını da açığa vuruyor. Gerçek şu ki, orada savaşan güç YPG'dir ve PKK onların yardımına gitmiştir. DAİŞ gibi insanlık dışı bir çete grubuna karşı büyük zorluklarla direnen bir güce yardım etmek herşeyden önce insani ve ahlaki bir görevdir. Buna PKK de yardım edebilir, başkaları da yardım edebilir. Çünkü ortada tüm insanlığı ilgilendiren bir durum vardır. Ama Erdoğan'ın aşırı Kürt düşmanlığı onu bu tutumu almaya götürüyor. Çünkü onun esas hesabı tüm Kürt savaşçılarını Kobanê'de DAİŞ eliyle yok etmek ve imha etmektir.

Kaderi belirleyen büyük direniş ve fedai ruhu olmuştur

Fakat uluslararası güçler için bu direnen gücü desteklemek ve DAİŞ'i orada yenmek büyük bir avantaj sağlayacak bir şanstı. Çünkü böyle direnen başka bir güç yoktu. Onun için stratejik müttefiki olan Türkiye'nin reddine rağmen karar vermek durumunda kaldılar. Çünkü başka seçenek yok, çünkü başka böyle direnebilen, bu ruhla DAİŞ'i durdurabilen bir güç o an için yeryüzünde yoktu. Bunun için o kararlaşmaları gelişti ve YPG'ye havadan destek süreci gündeme girdi.

Buna karşı TC de daha fazla DAİŞ'i desteklemeye yöneldi. Savaş bu biçimde Ekim ayının sonu ve Kasım ayı boyunca gittikçe derinleşti ve YPG adına yürütülen bu direniş gün geçtikçe mevzilerini genişletiyordu. Artık kuşatmayı yararak, Miştenur tepesini alıp DAİŞ'i şehirden çıkarmanın önemli bir hamlesi planlanlama sürecine girdi. Buna karşı TC'nin de kapsamlı bir müdahalesi gelişti. Kürdistan halkından, kamuoyundan ve uluslararası güçlerden gelebilecek tepkileri de göze alan AKP devleti beklenmedik bir hamle ile Mürşitpınar kapısının DAİŞ'in eline geçmesi için bir plan geliştirdi. Türk devletinin özel tertiplemesiyle, 29 Kasım gününde hem heyetin İmralı'ya gidip görüşmesini sağladı, hem de DAİŞ'in Mürşitpınar'dan kapıya dönük saldırıyı geliştirilmesini aynı günde planladı. Bunu tamamen Türk devletinin MİT'i planladı. Yani nasıl ki, hem Önderliğin yanına gittiler, hem Paris Katliamı'na karar verdiler, o zaman Kobanê için de aynı şeyi yaptılar. Hem Önderliğin yanına heyet gönderdiler kitlenin beklentiye girmesi için fakat aynı gün de DAİŞ'in Bakur tarafından Kobanê'ye saldırısı için imkan açtılar. DAİŞ Bakur'dan saldırıya geçti. DAİŞ'in ilk aracı, bomba yüklü panzeri açılmış olan sınır kapısından içeri girerek Kobanê'nin sınır kapısında infilak ettirildi ve can kaybına yol açtı. Bu biçimde kapsamlı bir çarpışma durumu yaşandı. Bu da başarısızlıkla sonuçlandı. Çünkü direnişçi güçler hem o saldırıyı püskürttü hem de onlar da bir günlüğüne de olsa Mürşitpınar tarafını geçip oradaki mevzilenen çete güçlerini tasfiye ederek geri çekildiler. Yani bu biçimde büyük bir direniş ruhu, büyük bir fedai tarzı ve iradeleşme ile yürütülen bir savaş orada söz konusu olmuştur. Kaderi belirleyen bu ruhtur. Dış destek sonradan gelişen bir durumdu. Ama esas olarak orada savaşan, Apocu ideoloji ile DAİŞ ideolojisiydi. Zaferi kazanan Apocu ideoloji oldu. DAİŞ'in bütün o insanı baştan çıkarma, kandırma teorilerinin yerle bir edildiği ve gücünün kırıldığı bir saha oldu. Bu biçimde ev ev direnerek, sokak sokak çarpışarak Kobanê'nin kurtuluşu gerçekleştirildi.

Şimdi Kobanê'ye saldırının başlatıldığı günlerde bizim o zaman şöyle dediğimizi hatırlıyorum, "Kobanê'de ev ev çatışılacak; Kobanê, DAİŞ'e bırakılmayacak, Kobanê Stalingrad'a dönüşecek. DAİŞ Kobanê'ye saldırmakla büyük hata yaptı. Kobanê Direnişi DAİŞ'in bitişinin başlangıcı olacaktır" sözleri 2014 Eylülün sonlarında basında söylenmiş sözlerdir. Nitekim gerçekleşen de tam bu durumun kendisi oldu. Yani gerçekten de Kobanê Direniş Zaferi, DAİŞ'in bitişinin başlangıcı oldu. Kobanê bir Stalingrad'a dönüştü. Kobanê direnişi bütün dünyanın merakla izlediği ve sempati beslediği büyük bir insanlık direnişine dönüştü. Burada YPJ şahsında Kürt kadınının göstermiş olduğu direniş bütün dünyanın ilgisini çekti, Kadın Özgürlük Çizgisi temelinde Kürt kadın savaşçıları şahsında örnek bir duruş sergilendi.

Şimdi direnişin bu biçimde zafer kazanmasının altında bu tarzda büyük fedai bir ruh var. Kendini feda etme tarzı var. Ama aynı zamanda da savaşın nasıl yürütüleceğini bilen derin tecrübeyle dolu bir gücün savaşması var. Çünkü bir savaşın kazanılmasında sadece fedailik, kendini feda etmek yetmez, bir de yolunu yordamını bileceksin. Savaş bir sanattır, bu sanatın inceliklerini bileceksin. Sen istediğin kadar fedai ol, bu savaşta canını feda etmekten çekinme, eğer bu sanatın inceliklerini bilemezsen yine kazanamazsın, imha olursun. İşte fedai ruhla gerilla savaşının yoğun tecrübesinin bütünleşmesi, yani ideolojik kararlılık, derinlik ve tecrübenin bütünleşmesiyle zafer kazanılmıştır. DAİŞ bütün o dehşetine, tekniğine, gücünün yoğunluğuna, saldırı tarzına rağmen bozguna uğratılmıştır.

Burada kararlı bir Apocu ruh ve on yılların tecrübe birikiminin bütünleşmesiyle bu sonuç elde edilmiştir. Ortaya çıkan sonuçları çok yönlü bir biçimde değerlendirmek mümkündür. Öncelikle Kobanê'de bu zaferin kazanılması DAİŞ'e karşı savaşmak durumunda olan tüm güçlere ruh ve cesaret verdi. Yani dünyaya şunu gösterdi; bu DAİŞ denilen varlık, yenilmez bir varlık değildir. Hem de kıt imkanlarla direnen bir güç, Kobanê'de DAİŞ'i yendi. Çünkü Kobanê'de sıradan bir savaş yaşanmadı, DAİŞ bütün gücünü oraya yığdı, en seçme fedailerini oraya götürdü. Ama 5 bin kişi orada yere gömüldü. Yani bir örgüt için 5 bin fedai güç sıradan bir güç değil. Kaldı ki, bunlar dünyanın her tarafından getirilmiş özel kendini feda etmiş kadrolardır. DAİŞ orada büyük bir darbe aldı. Ve DAİŞ'e karşı savaşmak durumunda olan güçler de bu durumdan cesaret aldı. Hemen peşi sıra peşmerge kendisini toparladı, yine Irak ordusu kendisini toparladı ve gerçekten bir savaş azmini açığa çıkardı. Suriye'de belli bir savaşma düzeyi gelişti. Yine uluslararası güçlerde, 'demek ki bu tarzla DAİŞ'i yenmek mümkündür' inancı gelişti. Giderek onların karadan savaşan güçleri havadan destekleme durumu söz konusu oldu. Yani her şeyden önce bu biçimde bir ön açıcı rol oynadı.

Kobanê'de, DAİŞ faşizmine karşı insanlığın zaferi vardır

Kobanê'de kazanılan bu zaferle sadece Kobanê halkı ya da Rojava Devrimi kurtarılmadı. Tüm insanlığın başına musallat olmuş, bu çeteci faşist güruhun yenilmesi bütün insanlık için bir kazanımdı. Kobanê'de savaşan her Kürdistan kadını, her Kürdistan erkeği sadece kendisi için savaşmamıştır, tüm insanlık için savaşmıştır. Bir de burada sadece Kürtler de savaşmadı. Başta Paramaz Kızılbaş (Suphi Nejat Ağırnaslı) olmak üzere birçok enternasyonalist Kobanê'ye gelip direnişe katıldı. Az da olsa Arap grupları vardı. En önemlisi de hem Türkiye'deki demokrasi güçleri bütün gücüyle Kobanê Direnişi'ni sahiplendi, Bakurê Kurdistan'daki halkla bütünleşti ve hem de tüm uluslararası insanlık, Kobanê Direnişi'nin destekçisi oldu. Yani bu anlamda 1 Kasım gününün Kobanê Günü olarak uluslararası düzeyde ilan edilmesi sıradan bir şey değildir. Çünkü, Kobanê'nin tüm insanlık için yürüttüğü bir mücadele durumu var. Kobanê'de, insanlık dışı DAİŞ faşizmine karşı, insanlığın zaferi vardır. Orada insanlık kazanmıştır. Bu anlamda Kobanê Direnişi'nin başını çeken elbette ki oradaki kahramanlardır. Ama bunun arkasında tüm Kürdistan halkının büyük sahiplenmesi ve direnişi, belli bir düzeyde peşmerge gücünün teknik destek sunması, yine enternasyonal bir dayanışmanın gelişmesi gerçeği de var. Bütün bunlarla beraber uluslararası Koalisyon Güçleri'nin gecikmeli de olsa havadan sunduğu destek de var. Yani şunu diyebiliriz; bu büyük tarihi direnişin aktörü olan Apocu militanlar, Gelhatlar, Rêvanlar, Êrîşler, Zozanlar, Arînler, Destînalar, Rodîler, Eminler, Cemiller ve Peymanlar başını çekmiştir, esas aktör onlardır. Ama genelde tüm halkımızın ve insanlığın sunduğu destekleri de anımsamak, onların da bu sonuçta rolünün olduğunu belirlemek doğru bir tespit olacaktır.

Şimdi Kobanê Direnişi'nin askeri boyut açısından önemli sonuçları vardır. Onu farklı zeminlerde değerlendirmek, tartışmak mümkündür. Belirttiğimiz gibi derin bir tecrübe ve fedai ruhun bütünleşmesi gerçeği temelinde askeri açıdan ortaya çıkardığı önemli sonuçlar var. Ama en önemli şeyi, siyasi, insani ve ahlaki açıdan yarattığı önemli sonuçlar var, bıraktığı miras vardır. Yetkin bir askeri tecrübeye sahip, kararlı bir duruşu bulunan, insani değer yargılarıyla yoğrulmuş bir direniş gücünün zafer kazanabileceği bir kez daha kanıtlanmıştır. Direnişin bu anlamda evrensel düzeyde insanlığa bıraktığı çok değerli sonuçlar vardır. İnsan dayanışması, doğru yolda bütünleşmenin neleri yaratacağı yönünde önemli bir gelenek açığa çıkmıştır, bütün insanlığa mal edilen bir direniş mirası yaratılmıştır. Kısaca bu direnişin hem Kürdistan halkı için, hem Rojava Devrimi ve Rojava halkı için, hem tüm Arap halkı için, bölge halkları ve tüm insanlık için yarattığı önemli sonuçlar vardır. Ama bizler için, yani Arînlerin, Gelhatların şahsında sembolleşen tüm şehitlerimizin bizlere dönük çok önemli mesajları olmuştur. Yani onların orada sergiledikleri o büyük görkemli direniş, iradeleşme düzeyi, bunu taktik ustalıkla bütünleştirme halinde nelerin başarılabileceğini ortaya koyan önemli mesajlar vardır. Bizlere yol gösteren zaferin nasıl geleceğini ortaya koyan çok büyük direniş sahneleri söz konusudur. İnsan azminin nelere kadir olabileceğini gösteren tablolar vardır. Bu yüzden bu değerli yoldaşlarımızın bizlere bıraktığı mesajı doğru okumamız bizim açımızdan önemli bir husustur. Apocu çizgide kararlaşmış ve taktikte derinleşen bir direniş gücünün nasıl sonuca gideceğini ortaya koyan bu tarihi Kobanê Direnişi her zaman bütün kadrolar için, Kürdistan'da olsun, Kürdistan dışında olsun yol gösterici bir rol oynayacaktır.

Ş. Arîn Mîrkan

Ş. Gelhat Botan

Önder Apo'nun paradigması uluslararası kamuoyunda daha iyi tanındı

Aslında şiddet ve savaş insanlık için çoğunlukla ölüm, yıkım, tahribat getirmiştir. Haksız savaşlar, egemenlik amacıyla yürütülen savaşlar belki büyük imparator, emperyal güçlerin çıkarları açısından bir fayda sağlamıştır. Ama halklar ve insanlık için beraberinde büyük trajediler ve yıkımlar getirmiştir. Bu açıdan bakıldığında haklı ve yerinde olan savaşlar ve direnişler ise insanlığa çok şey kazandırmıştır. Yani zulüm, faşizm, egemenlik, insanlık onurunu ayaklar altına alan şiddet ve sömürü karşısında; insanlık onurunu, haysiyetini, değer yargılarını korumaya yönelik geliştirilen direnişlerin de insanlığa çok şey kattığı açık bir gerçektir.

Bu açıdan yaklaşıldığında Kobanê Direnişi'de, DAİŞ faşizmine ve terörüne karşı haklı, doğru, yerinde bir şiddet kullanımı ve direniş olmuştur. Hem insanlığa kazandırdığı birçok şey var, hem de halkımızın davasını dünyaya taşımada önemli bir rol oynamıştır. Özellikle hareketimize karşı Uluslararası Komplo'nun geliştirildiği ve Hareketimizin imajının sürekli Türk soykırımcı sömürgeci devlet bakış açısıyla dünyaya yansıtıldığı bilinmektedir. Hem Şengal Direnişi ve hem de Kobanê Direnişi bu anlamda Hareketimiz ve Önder Apo için yaratılan tüm olumsuz söylentileri yerle bir etti. Bu, özellikle uluslararası kamuoyu için böyledir. Ama devletler için aynı şeyi söyleyemeyiz. Devletler kendi hegemonik çıkarları ve emperyal amaçları için, yine kendi tutumlarını sürdürüyor olabilirler. Ama Türk sömürgeciliği uluslararası kamuoyunda Önderliğimizi ve Hareketimizi hep karalamaya çalışıyordu. Gerçeğin ne olup olmadığını dünya kamuoyu Kobanê Direnişi'yle birlikte görmüş oldu.

Kobanê'de direnen bir YPJ militanı; özgür bir kadın nasıl yaratıldı, hangi ideolojiyle yaratıldı, hangi bakış açısıyla böyle bir kişilik düzeyi ortaya çıkarıldı, onun temelinde hangi zihniyet vardır? İnsanlar bunun sorgulamasına giderek önceki algıları aşma sürecine girdi. Bunun sorgulamasına gidildiğinde Önder Apo'nun düşünce sistemi görüldü. Kadına bakış açısı, kadın özgürlüğü perspektifi, kadını bir irade ve güç haline getirme derinliğini insanlar burada gözmeye başladı.

Önder Apo'nun paradigmasının aslında sadece bir halkı kurtarmakla, özgürlüğe kavuşturmakla sınırlı olmadığı; evrensel bir boyutunun olduğu, Demokratik Moderniteyi temsil ettiği; öyle dar, ulusalcı bir hareketten ziyade 'Demokratik Ulus' perspektifi ile yeni bir alternatifi temsil ettiği böylece uluslararası kamuoyu tarafından daha iyi tanınmış oldu. Bu zaferin, Kapitalist Moderniteye karşı Demokratik Modernite'nin ne olduğunu, tümüyle olmasa da belli ölçüde

gösteren ön açıcı bir rolü olduğunu söylemek mümkündür. Kuşkusuz bunları belirtirken, işte Kobanê direnişi bunların hepsini tüm dünyaya tanıttı, taşıdı iddiasında değiliz. Ama sömürgeci, hegemonik güçlerin tek yanlı bir biçimde Önderliğimiz ve Hareketimiz hakkında oluşturdukları imaj önemli bir darbe aldı. Yine Hareketimize karşı geliştirilen Uluslararası Komplo'da önemli gediklerin açılmasına yol açtı. Tarihin öyle bir cilvesi ki, Kobanê halkı büyük bir zorlanma içine girdi, Kobanê düşme eşiğine geldi, buna PKK seyirci kalmadı ve müdahale etti. Oradaki YPG güçlerine güç verdi onların o direnişi kazanmasını ve güçlendirmesini sağladı. Bu görkemli direnişi gören ABD öncülüğündeki uluslararası güçler de bunun DAİŞ'e karşı çok önemli bir fırsat olduğunu, büyük bir cesaretle çarpışan bu gücün ortaya çıkardığı enerjiyi görüp, onlar da havadan destek verdi. Yani karadan PKK, havadan ABD öncülüğündeki güçler bir şekilde birbirini görmeden buluşmuş oldular. Yani bir yerde Kobanê Direnişi geçmişte zıtlıkları olan birçok gücü de bir noktada buluşturan bir direniş zemini haline geldi. Bu bir gerçek.

YPG örgütlenmesi ayrı bir örgütlenmedir

Şimdi birçok güç özellikle Türk sömürgeciliği, PKK'yi YPG ya da PYD ile aynı gösterme tutumu içerisine girmektedir. Aslında öyle değil; çizgiler aynı olabilir, örgütler farklıdır. Kürdistan Özgürlük gerillası ayrıdır, YPG örgütlenmesi ayrı bir örgütlenmedir. Bunların komutanlıkları, karar organları tamamen birbirinden ayrı yapılar olduğu gibi örgütlenme zeminleri ve tarzları da çok farklıdır. Kobanê Direnişi bu anlamda da çok ilginç bir örnektir. Bunu böyle görüp anlamak daha doğru olacaktır. Bu konuda önemli olan yarattığı sonuçtur. Bu açıdan yaklaşıldığında Kobanê'deki direnişin, Uluslararası Komplo'nun Önderliğimiz ve Hareketimiz açısından ileri sürdüğü savların önemli bir bölümünü çürüttüğünü söylemek mümkündür.

Kobanê Direnişi'nin DAİŞ'e karşı mücadelede bir umut ışığı olduğu ve bir umut yarattığını, güven verdiğini ifade ettik. Bundan feyz alan çeşitli güçler kendilerini daha iyi organize edip, DAİŞ karşısında nasıl savaşabilecekleri konusunda yoğunlaşma yaşadılar. Ama kuşkusuz bunu en çok yaşayan da bizzat Kobanê Direnişi'ni sürdüren YPG-YPJ'nin kendisi olmuştur. Kobanê Direnişi'nde destanlar yaratan sahnelere tanık olmuş YPG militanları, savaşta daha da pişen, olgunlaşan özellikle de Apocu çizgide kararlılıkla yürümesi halinde büyük zaferleri elde edeceği sonucuna ulaşan bir duruş düzeyine ulaştı. İşte onları Kobanê'den, Reqa zaferine kadar taşıyan, Kobanê'yle sınırlı kalmayıp Til Hemîs'ten, Til Berak'tan başlayıp peşi sıra Şeddadê, Hesekê, Hol ve giderek Minbic, Tebka, Reqa'ya kadar uzanan zaferleri elde etmesinin altında kuşkusuz özünde var olan ama Kobanê'de de bunu daha da perçinleyen o direnişçi ruhtur. Edindiği, kendine güven tutumudur. Böylece yenilmez olduğunu görmüş olması, ona büyük bir güven vermiştir. Ve bu temelde kimsenin yanından geçmeye bile cesaret etmediği DAİŞ devletinin başkenti Reqa'yı fethedebildi. Çok büyük bir gücü olmamasına rağmen DAİŞ'i yenmeyi başardı. Bu biçimde Kürt, Arap, Asuri, Süryani, Türkmen bütün Suriye halkları arasında bir kardeşleşme süreci yaşanıyor. İnsanlarda şok derecesinde etkilenmelere yol açan gelişmeler yaşanıyor. Daha önceden birbirine karşıt gibi gözüken veya aslında düşünsel davranışları itibariyle karşıt pozisyonda olan çeşitli Arap kesimleri yine Araplarla Kürtler hepsi bir arada QSD bünyesinde örgütleniyor ve hepsi bir arada Kuzey Suriye Federasyonu'nu inşa etmeye çalışıyorlar. Halklararası bir kardeşleşme var. Herkes Demokratik Ulus nedir, olgusu üzerinde duruyor. Kadının gücü nedir ne değildir, noktası üzerinde duruyor. Ve eski feodal erkek egemenlikli anlayışı yargılama ve sorgulama sürecine giriyor. Böylece toplumda bir demokratizasyon süreci başlamış oluyor. Bütün aşiretlerde, Kürt aşiretlerinde demokratik düşünce sistemi giderek boyutlanıyor. Bunun gelişmesi tüm Suriye'nin demokratikleşmesi anlamına gelecektir. Zaten Türk devletinin, bölgedeki egemen güçlerin en çok korktuğu şey budur: Nedir? Halkların bir arada yaşadığı eşit, özgür bir ortam; tüm kültürlerin özgürce kendini ifade ettiği hiç bir baskının olmadığı, herkesin herkese karşı saygı duyduğu, bir arada yaşama kültürünün herkes için geçerli olduğu çokluktan korkuyor bunlar. Tekçi, tek devlet, tek vatan, tek bayrak, tek dil, tek teklerle halkları birbirine düşmanlaştıran ulus devlet anlayışına karşı yeni bir anlayışın ortaya çıktığını gören halklar buna dört elle sarılıyor.

Ortadoğu halkları bin yıllardır hoşgörüyle bir arada yaşayan çeşitli dinlerin, dillerin bir arada bulunduğu bir halklar mozaiğidir. Ve tarihin derinliklerine dayanan kültürel birikime sahip olan topluluklardır. Ama bugün, dar, milliyetçi, ırkçı, ulus devlet anlayışıyla halklar birbirine karşı düşmanlaştırılıyor, boğdurtulmaya çalışılıyor.

Bunun aşıldığı yeni bir sistem doğuyor. Bugün Kuzey Suriye Federasyonu bünyesinde gelişen şey budur. Tabii bunun özünün yattığı yer elbetteki taşıdığı ideolojik doğrultudur. Onun ortaya çıkardığı direnişçi özüdür. Bu özde daha çok Kobanê'de bir nevi gösteriye çıkan bir olanak yakaladı. Kendini gösterme zemini yakalamış oldu. Bunun bütün ilerici, demokratik kesimler ve halklar için önemli bir veri olduğu, ortaya çıkardığı sonuçların herkes için değerlendirilebilecek sonuçlar olduğu açık ortada.

İkinci bir Kobanê Direnişi'yle karşı karşıya bulunuyoruz

Daha yalın bir biçimde ifade edilirse, bu çıkışla Ortadoğu devrim sürecinin, devrim kapısının aralandığını söylemek gerekiyor. Ortadoğu halkları bu tekçi, ulus devletçi, otoriter, anti-demokratik rejimleri alt edip, tarihsel kökeninde var olan kardeşliği, bir arada yaşamayı, özgür, demokratik ve çağdaş bir sistemi nasıl kurabileceğini burada görüyorlar. Ve bu temelde yeni bir başlangıcı oluşturan bir süreç ortaya çıkarılmış oluyor. Bu yüzden bunun önemi tüm bölge halkları açısından ortaya çıkmış bulunuyor. Kobanê Direnişi'nin kendisiyle birlikte yarattığı bu durum bugün özellikle Kürdistan Devrimi'nin artık bir bölge devrimine dönüştüğünü gösteren çarpıcı örneklerden birisi olmuştur.

Bugün Rojava ve Kuzey Suriye'de önemli sonuçlar elde edilmiştir. Bu anlamda başarılıdır ve önemli bir çıkıştır. Bu devrimsel çıkışın öncüleri eğer bundan böyle süreci doğru yönlendirirlerse, bunun halklar için önemli bir kazanım olacağı açıktır. Fakat doğru öncülük etme, bütün gelişmeleri topluma mal etme, eskisi gibi klasik, ulus devlet, egemenlikçi bakış açısı gibi üstten dayatmalarla değil, tabandan örgütlenmelerle köydeki komün, şehirlerdeki meclislerle sistemi inşa etmeye doğru giden bir zihniyet yapısıyla sürece yön vermek buna gereken öncülüğü yapmak buradan can alıcı bir noktadır. Nasıl ki, yeni bir model, yeni bir bakış açısı var ise, bunu toplumda oturtmak, mal etmek, bir kültüre dönüştürmek, bir yaşam tarzı haline getirmek önemli oluyor.

Bu konuda sistemin doğru oturtulması, kadın özgürlükçü eksende kimsenin kimseye hor bakmadığı, kimsenin kimseyi küçümsemediği, kimsenin altta kimsenin üstte olmadığı, herkesin eşit özgür olduğu demokratik özerk sistemlerin geliştirilmesi en önemli halkası olmaktadır. Bu açıdan baktığımızda Rojava Kurdistan'da ve Kuzey Suriye Federasyonu bünyesindeki alanlarda henüz yapılmayan çok şey vardır. Bu anlamda önemli yetersizlikler söz konusudur. Toplumsal örgütleme sistemi henüz geliştirilmiş değildir. İnşa faaliyetinde, belki alandaki kadrolar bu yönlü çaba gösteriyorlar ve saygı duyulması gereken çabalar vardır. Bu konuda biz dıştan çok fazla bir şey söylemek durumunda değiliz. Ama gözlemlediğimiz kadarıyla Önder Apo'nun öngördüğü 9 maddeye dayanan inşa faaliyetleri henüz emekleme sürecindedir. Çok zayıf durumdadır. Sistemi oturtma, onun toplumsal örgütlenme, savunma, ekonomi, eğitim, sağlık, kültürel boyutlarıyla sistemi oturtma bakımından ciddi yetersizliklerin olduğunu biliyoruz.

> Kobanê'de kazanılan bu zaferle sadece Kobanê halkı ya da Rojava Devrimi kurtarılmadı. Tüm insanlığın başına musallat olmuş, bu çeteci faşist güruhun yenilmesi bütün insanlık için bir kazanımdı. Kobanê'de savaşan her Kürdistan kadını, her Kürdistan erkeği sadece kendisi için savaşmamıştır, tüm insanlık için savaşmıştır.

Bu açıdan askeri olarak önemli bir başarı var, siyasi olarak da önemli bir duruş sağlanmıştır. Halklararası bütünleşme bu anlamda belli bir güven, kaynaşma süreci yaşanıyor. Bu önemli bir başarıdır. Arap halkının bu kadar katılım göstermesi halklararası bütünselliğin bu düzeyde gelişmesi sıradan bir şey değildir. Çok önemli sonuçlardır ama sistemi oturtma anlamında henüz fazla ilerlemediği ve bu konuda ciddi yetersizliklerin de yaşandığını biliyoruz.

Kobanê Direniş Zaferi 4. yılına girerken, ikinci bir Kobanê Direnişi'yle karşı karşıya bulunuyoruz. Görülüyor ki, düşman kolay kolay iflah olacak bir düşman değildir. Kobanê Direnişi'yle yediği tokadı bir derse dönüştürmemiştir. Tersine intikamını almak üzere yoğunlaşan bir düşman gerçekliği söz konusudur. Nitekim Kobanê Direnişi'nin yenilmeyeceği, artık kazanacağının açığa çıktığı 31 Ekim 2014'te toplanan Milli Güvenlik Kurulu, Kürdistan toplumu için 'Çökertme Planı'nı karar altına alıyor. Yani oradan yediği tokadı daha kapsamlı bir intikam almak için 'Çökertme Planı'nı kararlaştırmış oluyor. Ve nitekim daha sonra 2015 Temmuz ayından itibaren Bakurê Kurdistan'da geliştirdiği kapsamlı saldırı buna karşı 'Demokratik Özerklik' sloganıyla geliştirilen direnişler bilinmektedir. Soykırımcı politikasının daha da inceltilmiş, ilerletilmiş biçimi olan 'Çökertme Planı'nı uygulamak için yürüttüğü saldırılara karşı halkımızın gösterdiği büyük direniş vardır. Bakurê Kurdistan'da bu direniş önemli bir boyut kazanmış bulunuyor. Bu direniş, Başûrê Kurdistan'da, Rojhilatê Kurdistan'da belli bir düzeyde gelişim gösteriyor ve en önemlisi de Rojava Kurdistan'ına karşı egemen güçlerin yürüttüğü bütün hamleler boşa çıkmış bulunuyor. Evet, DAİŞ'a karşı verdiğimiz mücadele DAİŞ'ı bitiş noktasına getirdi. Kobanê Direnişi'nden bugüne kadar hep Rojava Devrimi DAİŞ çeteleriyle savaşıyordu. Tüm bu direniş ve mücadele DAİŞ'in sonunu getirdi. Tabi DAİŞ'i sürekli besleyen ve körükleyen Türk sömürgeciliğidir. Bu aleni bir durumdur. Şimdi DAİŞ'in artık devre dışı kılınmasıyla kendisinin DAİŞ'e karşı olduğunu söyleyerek ortaya çıkmış oldu. Bu biçimde kendisini düzlüğe çıkarmak için Rusya'ya dayanmaya, Türkiye'yi pazarlayarak çeşitli zeminler yakalamaya, pozisyon almaya çalışıyor. Bu temelde dış güçlere her türlü tavizi vererek Bab'a, Cerablus'a, Idlib'e güç gönderme izni alabildi.

Türk sömürgeciliğinin Efrîn'e saldırısı, AKP-MHP rejiminin sonunu getirecektir

Şimdi son bir hamle olarak, Rojava Devrimi'nin önüne geçmek, onu darbelemek ve böylece tüm Kürt Özgürlük Mücadelesi'ne karşı bir pozisyon kazanmak için Efrîn'e saldırmayı düşünüyor. Yazıyı yazdığımız bugün itibarıyla henüz bir saldırı olmamasına rağmen bu her an gelişebilecek bir durumdur. Önce yanında DAİŞ vardı, DAİŞ güçlü olduğu için tek başına ilerledi, Türk devleti ise gizli destekliyordu. Şimdi DAİŞ'in efsanesi yerle bir oldu. Toparladığı ÖSO adındaki çeteci güçlerin de YPG'ye karşı savaşma kudreti ve gücü yoktur. Çünkü, mevcut durumda YPG ve QSD bölgede en yetkin, savaşkan güçlerden biri haline gelmiştir. Bu açıdan Efrîn'de kendisi artık işe girişmek zorunda kalmıştır.

Ancak nasıl ki biz, DAİŞ ve AKP'nin Kobanê'ye saldırı sürecinde "Bu DAİŞ'in sonunu getirecek bir saldırıdır. Kobanê Direnişi DAİŞ'in bitişi olacaktır" dediysek, şimdi de Efrîn için aynı şeyi söylüyoruz. Efrîn'e Türk sömürgeciliğinin bu saldırgan politikası ve saldırısı AKP-MHP rejiminin sonunu getirecektir. Çünkü, zor koşullarda ve büyük olanaksızlıklar ortamında DAİŞ'e karşı direnebilen güçler bugün Efrîn'de belli olanaklarla çok daha fazla direniş gösterebilecekleri tartışmasızdır.

Burada Türk sömürgeciliğinin gözü kara bir biçimde saldırarak sözüm ona kaybettiklerini geri kazanma çabası beyhude bir çabadır. Oradan sonuç alması çok zor görünmektedir. Sanki Türkiye büyük tehlikeyle karşı karşıyaymış, denize kadar ulaşma projesi varmış, Türkiye'nin güneyinde bir hat oluşacakmış gibi yalan dolan savlarla Türkiye'de şovenizm dalgasını şahlandırmaya çalışarak, AKP-Erdoğan kendini ayakta tutmayı hesaplamaktadır. Gerçekte tehlikede olan Türkiye değil, AKP rejiminin kendisidir. Kürdistan Özgürlük Mücadelesi Türkiye'yi parçalama değil, Türkiye'de devrim yapmayı hedeflemektedir. Yürütülen bu direniş sadece Kürt halkının direnişi değil, aynı zamanda Türk halkının da bir direnişidir. Yani Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nin bu amacına rağmen Erdoğan kendisine göre bir senaryo oluşturarak, sanki kendi rejimi yerine tüm Türkiye tehlikedeymiş gibi göstererek böylece hem içerde yaptığı hırsızlıkları, yaşadığı sıkıntıyı gidermek, hırsızlıklarının üstünü örtmek, hem de Kürt halkına karşı savaşarak iktidarının ömrünü uzatmak istiyor. Bu beyhude amaçlarının Efrîn Direnişi'yle kursaklarında kalacağına olan inancımızı belirtmek durumundayız. Kürt halkının her parçadaki haklı davası kazanacaktır. Artık bu türden sömürgeci saldırganlıklar fazla sonuç almayacaktır. Bölgede Kürt halkı bir gerçektir. Bu gerçeğe dayanan direnişçilerde doğru yolda ve kazanacaklardır.

Kobanê Direnişi'nin bu konuda canlı bir biçimde yakın bir örnek olarak zafer inancını kamçıladığı bir gerçek. Kobanê Direnişi, Efrîn Direnişi için güçlü bir zemindir. Kobanê'deki direniş ruhu nasıl zafere gittiyse aynı zamanda Efrîn de zafere gidecek verilere sahiptir. Ve Efrîn Direnişi'nin zaferi sadece Efrîn halkı ve Rojava halkı için değil, tüm Kürdistan halkı ve bölge halkları için önemli sonuçları ortaya çıkaracaktır. Bu açıdan biz nasıl ki Kobanê Direnişi'ni desteklediysek elbette ki Efrîn Direnişi'ni de hem biz, hem tüm devrimcilerin desteklemesi gerekmektedir. Bu direnişin kazanması tüm halkların çıkarı için ve devrimci demokratik hareketler için önemli sonuçlar açığa çıkaracaktır. Gündemde olan Ortadoğu Devrimi'dir. Ortadoğu Devrimi'ne giden yolun bu biçimde adım adım ilerlemesi gelişiyor, gelişecektir. Tüm devrimci militanlar, hareketler bu temelde yaklaşarak bulundukları her yerde öz savunma çizgisinde derinleşme, toplumsal örgütlenmeyi yoğunlaştırma ve bütün saldırgan, egemenlikçi, hegemonik güçlere karşı halkların öz iradesine dayanan direnişi yükseltmesiyle Ortadoğu Devrimi gerçeğe dönüşecektir. Bizler bu bilinçle halkların devrim yolunda yürüyerek Arîn Mîrkanların, Gelhatların ruhuyla direnişi derinleştirerek sonuca gidebiliriz.

Kuşkusuz çağımız, telekomünikasyon çağıdır. Globalleşen bir dünya gerçeği vardır. Yüzyıl önceki devrim perspektifiyle değil, günümüz koşullarına uyarlanmış doğru devrim perspektifiyle yaklaşmak zorundayız. Dünyanın her hangi bir yerindeki bir devrimsel çıkış bütün dünyayı etki altına alabilen nitelikler kazanmıştır. Dolayısıyla dünyanın her hangi bir yerindeki siyasi, toplumsal bir olay bütün uluslararası güçleri de oraya çekmektedir. Herkesi ilgilendiren bir olay olgu haline gelmiş olmaktadır.

Eğer biz devrim geliştirmek durumundaysak, başta uluslararası hegemonik güçlerle olmak üzere siyasi ve diplomatik olarak herkesle öz irademiz ve devrimci duruşumuzun büyük bir kararlılıkla sürdürülmesi temelinde tüm güçlerle alıp verebilmeliyiz. Savaşı sadece askeri bir savaş olarak değil, onun toplumsal, siyasi, diplomatik, kültürel boyutuyla yoğunlaşarak bütünlüklü ele almak gerekiyor. Bir yerde kendi başına örgütlenmiş bir toplumsal hareketlenmenin sonuca gitmeyeceği, sonuca gitmesi için onun Uluslararası düzlemdeki bütün gerekliliklerinin yerine getirilmesi koşuluyla, devrimin başarıya gidebileceğini bilerek sürece yaklaşmak durumundayız.

Bu temelde kendi öz gücümüze dayanan, devrimci çizgide derinleşen, 'Demokratik Ulus' perspektifiyle yoğunlaşan ve kendi Demokratik Modernite'sini geliştirerek sonuca gitmeyi önüne koyan bir devrimsel çıkışın günümüzde başarıya gitme şansı vardır. Bunu Kobanê Direnişi açıkça önümüze koydu, büyük ihtimalle yaşanacak olan Efrîn Direnişi'nin de bunu bir kez daha ortaya çıkaracağına inanıyor, bu temelde ***"Gelecek halklarımızın olacaktır"*** diyoruz.

19.01.2018

Kalleşçe katliamdan Devrimci intikama

6. yılında Paris Katliamı

Şehid Sakine Cansız Devrimci İntikam Operasyonu, adından da anlaşılacağı gibi, hem Paris Katliamı'nın intikamı için düşmana büyük bir darbe, hem de Paris Katliamı benzeri bir saldırı planını tersine çeviren tarihi bir eylem olmuştur. Düşman, Özgürlük Hareketimize büyük bir darbe vurmayı planlarken, tarhinin en ağır darbesini bu devrimci intikam eylemi ile yemiştir. Önder Apo'nun, "PKK bir intikam hareketidir" belirlemesi bir kez daha yaşam bulmuştur. PKK'nin devrimci adaleti, adaleti katletmek isteyen tüm güçlerin yüzüne bir tokat gibi inmiştir.

Altı yıl önce Paris'te, Türkiye ve Fransa devletlerinin kirli ilişkileriyle üç Kürt kadın devrimci katledilmişti. Bu süre zarfında tetikçi Ömer Güney'in kaldığı cezaevinde öldüğü duyuruldu. Ömer Güney'in ölüp ölmediğini bilmiyoruz, öyleyse bile susturulduğu kuvvetle muhtemeldir. Geçen altı yıllık süreçte Kürdistan Özgürlük Hareketi PKK, her zaman katliamın takipçisi olacağını ve hesabının sorulacağını açıkladı. Bu katliamın Türk devletinin, 'Çöktürme Planı' bağlamında gerçekleştirilen bir katliam olduğu ve Önder Abdullah Öcalan'ın "Müzakere Komplosu" olarak tanımladığı "Çözüm Süreci"nde de PKK yöneticilerini komplo ve suikastlerle imha edip Kürt halkına yine inkar ve imha politikalarını dayatıp sömürgeci soykırımcı rejimlerini sürdürmeyi amaçladığı artık netleşmiş durumdadır. 2017 yılının Ağustos ayında benzer bir katliam ve komplo için Başûrê Kurdistan'a gelen üst düzey MİT yetkilileri, HPG gerillalarının "Şehîd Sakine Cansız Devrimci İntikam Operasyonu" ile yakalandılar. Başka bir deyişle 'Ava giderken avlandılar.'

Paris Katliamı'nın altıncı yılında PKK'nin Devrimci İntikam Operasyonu'nun detaylarını öğrenmek ve Paris Şehitleri'ni anmak için yoldaşlarının kalemlerinden derlediğimiz yazımızı okurlarımıza sunuyoruz.

PKK Yürütme Komitesi Üyesi Duran Kalkan'ın kaleminden;

Katliam ile "Müzakere Komplosu" iç içe

"Çözüm sürecini sabote edici nitelik taşıyan olay 9 Ocak 2013'teki Paris Katliamı oldu. Önderlikle görüşmeler yeni başlamıştı, sürecin nasıl gelişebileceğine dair taraflar tartışıyordu. Önderlik bu temelde bazı projeler, planlar oluşturma çabasındaydı, bunları örgüte sunuyordu. Hareketin yönetiminden görüşler alarak ortak bir görüş düzeyinde bir planla devletin karşısına çıkmak istiyordu. Böyle bir karşılıklı tartışmanın, ortak görüş oluşturma çabasının sürdüğü bir ortamda 9 Ocak'ta Kürdistan Enformasyon Merkezi bürosunda Sara, Rojbîn ve Ronahî yoldaşlar katledildi…

Yine 2012 savaşı çerçevesinde birçok faşist milliyetçi çevrede ve Fethullahçı basında, "PKK yöneticilerinin öldürülmesinin sonuç vereceği, devleti başarıya götüreceği" yönünde sürekli yazılar vardı, bu doğrultuda isim listeleri yayınlanıyordu, resimler basılıyordu. "30 kişi, 40 kişi öldürülürse bu iş biter" deniliyordu. Bu listeler içerisinde Avrupa'da olan, ülkede olan arkadaşlar vardı. PKK yönetiminin kontrgerilla marifetleriyle katledilmesi sonucunda topyekun özel savaş saldırılarının başarıya gideceği, başka yolla PKK karşısında başarı kazanılamayacağını yazıyorlardı. Bu anlamda devlet böyle bir saldırı planı hazırlamıştı, listeleri vardı. Görevlendirmeler yapmıştı. Paris Katliamı böyle bir gelişme içerisinde gerçekleşti.

Katliama rağmen demokratik çözümde ısrar

İmralı'da da görüşmeler başlamıştı. Önderlik "Bizim görüşmede olduğumuz gün yapıldı. Doğrudan tehdit edildik" dedi. Böyle bir saldırıyla aslında üzerimizde istediklerini kabul ettirmeye dönük bir baskı oluşturmak istediler. Süreci sabote etmek isteyenler vardı. Dahası aslında topyekun özel savaş saldırısına göre planlama ve görevlendirmeler yapmışlardı. Henüz İmralı'daki görüşmeler bunu değiştirecek bir düzeye gelmemişti. Dolayısıyla devletin, AKP hükümetinin savaş planı uygulamaya konuluyordu. Öncelikle pratikleşen Paris Katliamı oldu. Nitekim Paris Katliamı ardından Mehmet Ali Şahin, "Benzer durumlar Almanya'da diğer yerlerde de olabilir" dedi. Çünkü, görevlendirmeler yapmışlardı. Biliyordu, ilgili çevreleri öyle söyleyerek tedbir almaya yönlendirdi. Paris Katliamı süreç üzerinde etkili oldu. Önceki zamanlarda bu hep söyleniyordu ilk defa böyle bir pratikleşme olmuştu. Avrupa'nın merkezinde Paris'te böyle bir katliam gerçekleşiyordu. Kadınları, devrimci kadın gücünü doğrudan hedefliyordu. Bütün bu yönler olayın etki derecesini artıran özelliklerdi. Ciddi bir tartışma olası bir siyasi diyalog sürecinin gelişimi önünde ciddi bir provokasyon olma özelliği taşıdı.

Yönetimimiz bunun AKP'nin marifeti olduğunu açıkladı. Önderlik, "Her olasılığı dikkate almak gerekli, belirtileni ret etmiyorum ama çok yönlü düşünmek lazım. Provokasyonlar olabilir çünkü, ciddi bir arayış içerisinde olduğumuz, diyaloğu başlattığımız bir süreçte gerçekleşiyor. Dolayısıyla çok yönlü bakmak, farklı olasılıkları da değerlendirmek gerekir ama belirtilen ihtimali ben de dışlamıyorum" dedi. O zamana kadar AKP zaten Türkiye'de yapılan bu tür şeyleri bazen isim vererek bazen de isim vermeyerek başka güçlere yıkıyordu. Sorumluluğu başka yerde gösteriyordu, aslında kendisini biraz da mağdur yerine koyuyordu. Benzer bir tutumu Paris Katliamı karşısında da kısmen gösterdiler.

Kürt halkında öfke patlaması

Avrupa'daki Kürt toplumu, katliama karşı büyük bir öfke ortaya koydu. Şehit düşen arkadaşların cenazeleri Kürdistan'a getirildi. Amed'de büyük bir tören yapıldı. Sonra arkadaşların doğdukları yerlerde cenaze törenleri devam ettirilerek toprağa verildiler. Bakurê Kurdistan'da halk büyük bir sahiplenme tutumu gösterdi. Ağır savaş baskı ve saldırı ortamında, çok fazla kitle hareketinin gelişemediği bir süreçti. Böyle bir süreçte Sara arkadaşların cenaze töreni kitlelerin bu tutumu aştığı, yüzbinler halinde bir araya gelerek cenazeye sahip çıkma temelinde yeni bir tavır ve tutum ortaya koyduğu yeni bir durumu yaşadı. Bu, halkın tutum koyması, devrimcileri sahiplenmesi bakımından yeni sürece sahip çıkması bakımından önemli oldu. Ağır duygusal ortam yanında; kadınlarda, gençlerde bir bütün olarak Kürt halkında büyük bir öfke ve tepki de yarattı. Gösterilen mücadele tavrı, kırılma değil, sahiplenme tavrıydı. Bir duygusal kırılma değil, katliama karşı çıkma tavrıydı. Öfke patlamasına yol açtı ve direngenliği, mücadeleciliği toplum düzeyinde daha çok geliştirdi.

Sara bir moral güçtü

Sara arkadaş zaten tanınıyordu. Daha 1976 yılından itibaren Dersim'den katılan ilk grubun içerisinde yer alıyordu. İlk kadın katılımları içerisindeydi. Birçok alanda çalışma yürüttü. Parti kuruluş kongresine katıldı. Tutuklandı, Elazığ ve Diyarbakır zindanlarında kaldı. Diyarbakır Zindan Direnişi'nin kadın cephesinden sürdürülmesine önderlik etti. Cezaevinden çıktıktan sonra da Önderlik Sahası'na, dağa geldi. Botan'da, Behdînan'da çok değişik alanlarda gerilla mücadelesi içerisinde kaldı. Gerillayla bütünleşme uyum sağlama, gerillaya katkı sunmada herhangi bir zorlanması olmadı. Hem genel hareket hem kadın hareketi içerisinde bu dönemde rol oynadı. PKK Merkez Komite üyesi oldu. KCK Yürütme Konseyi'nde bir dönem görev yaptı. Kongre Başkanlık Divanı'nda yer aldı. PAJK yönetiminde yer alıyordu. Böylece resmi ve fiili olarak hareketin en üst yönetim organlarının hepsinde görev yapmıştı. Canlıydı, o kadar yıl geçmesine rağmen diriydi, hareketliydi. Bir moral kaynağıydı. Çevresi üzerinde hep etkide bulunmuştu. Bu etki tabii ki örgüt üzerinde, şahadet karşısında daha büyük bir mücadele azmi yarattı.

Rojbîn birikimli ve olgun bir kişiliğe sahipti

Rojbîn (Fidan Doğan) arkadaş Avrupa'dan katılan bir arkadaştı. Zaman zaman ülkeye gelip gitti. Sürekli kalma istemi çok fazlaydı ama Avrupa çalışmalarında ihtiyaç vardı. Avrupa'da çalışmış ve henüz genç olmasına rağmen oldukça birikimli, çizgiyi bilen, bir de temsil edebilen olgun bir kişilikti. Diplomasi alanında hem siyasi çevreler hem halk diplomasisinde etkili ve önemli katkıları oldu. Dünya onu, KNK'nin Dış İlişkiler Komitesi'nde temsilcilik yapan birisi olarak tanımıştı. Devlet yetkililerinden tutalım topluma kadar birçok çevreyle ilişkiler kurmuştu. Bu anlamda dış cephede en çok tanınan kişilikti. Onun etkileme düzeyi de o çevre üzerinde oldu.

Ronahî (Leyla Şaylemez) arkadaş da Avrupa'dan katılmış gençlik temsilcisiydi. O da bir süre ülkede, gerillada kaldı. Komalên Ciwan'da, akademide eğitim gördü. Sonra tekrar Avrupa'ya gitti. Değişik alanlarda çok uzun süreli olmasa da önemli faaliyetler yürüttü. Dinamik, hareketli, bulunduğu alandaki çalışmalara katkı sunabilen iradeli bir kişilikti. O da gençlik hareketinin bir bütün olarak etkiledi. Dolayısıyla Paris Katliamı eğer doğru ele alınmazsa, kırılma yaratabilecek tehlikeli bir saldırıydı. Ama doğru ele alınır, katliama karşı çıkılır ve direniş gerçeğine sahip çıkılırsa en geniş çevreleri etkileyebilecek devrimci direnişçiliği geliştirebilecek, ülkede mücadeleyi geliştirirken hareketin dünyaya yayılmasında, taşırılmasında rol oynayabilecek bir olaydı. Pratikte, ikincisi oldu. Hareketimiz ve halkımız şehitlerini sahiplendi. Onların anısını yaşatmak üzere mücadeleye daha sıkı sarıldı.

Avrupa ve Kürdistan'daki cenaze törenleriyle gösterilen tavır ve tutumla ortaya kondu. Böylece AKP'nin faşist soykırımcı saldırganlığı biraz geriletildi. Bunun üzerine AKP katliamı başkalarına yıkmaya çalıştı. Daha çok Fethullahçılar adres gösterildi. Bu doğru değildir.

Katilin ölümü

Savcılık dört yıldır soruşturma yapmış iddianame hazırlamıştı. Dört yıl beklenen mahkeme, 2016'nın sonunda son anda tekrar ertelendi. Bu kamuoyuna duyurulduktan iki gün sonra katil Ömer Güney'in cezaevinde öldüğü açıklandı. Henüz sonuçlara ilişkin net açıklama yoktur. Nasıl oldu da 4 yıl cezaevinde yattı, mahkemenin başlayacağına karar verilip kamuoyuna açıklanınca hemen öldü? Ölme yoktur, ortada öldürme var. Önder Apo bu tür durumlar için, "Bu tür ölme olmaz, öldürme olur" demişti. Doğru olan budur.

Bu katliamda bütünlüklü ya da parça parça Fransa-TC ittifakı vardı. Şimdi katilin öldürülerek davanın düşürülmeye çalışılmasında da aynı yaklaşım uygulanıyor. Bunun anlaşılmayan bir yanı yoktur. Takip etmek ve gözlemek gerekiyor, buna fırsat vermemek lazım. Anlaşılıyor ki, Fransa içerisinde de buna destek verenler varmış. Nitekim MİT cezaevine kadar ulaşıp kendisi hakkında olumsuz konuşmasın diye kendi elemanını öldürüp, susturduysa, demek ki dayanakları var. Oraya kadar ulaşabiliyor. Paris Katliamı bu kadar organize bir katliamdı, hala aynı organizasyon devam ediyor. Olayın bu boyutu açığa çıkartılıp çözülebilmiş değildir.

Kısaca Paris Katliamı, süreci sabote edebilirdi. Önderlik, 'bu durumu düşündüğünü' söyledi. Fakat daha sonra "Düşündüm ki zaten süreci engellemek için bu provokasyonlar yapılıyor, o halde daha kararlıkla üzerine gitmem gerekir diye düşündüm ve çalışmaları yürüttüm" dedi. Sonuçta Ocak ayı boyunca tartışmalar oldu. Önderlik parti yönetimine bir çerçeve sunmuştu, yönetim bazı konularda itirazlar belirtti. Onun üzerine Önderlik bu tutumu eleştirdi. "Mesele itiraz edecek yer aramaksa ben de bir sürü yer bulabilirim ama, mesele yeni bir süreç geliştirebilmektir" dedi. Bu çerçevede devlet heyetiyle görüşmeler yoğunlaştı, yeniden siyasi çözüme temel teşkil edecek bir protokol oluşturuldu. O da üç bölümden oluşuyordu. Önderlik yine el yazmasıyla kaleme almıştı. Bir genel durum değerlendirmeleri vardı ama onun dışında çözümün felsefesi, demokratik çözümüm temel ilkeleri konuyordu.

Sakine arkadaş, kadın özgürlüğünün onun örgütlülüğünden geçtiğinin ve ancak mücadeleyle kazanılabileceğinin bilinciyle şehir, köy, zindan, dağ, yurt içi-yurt dışı demeden bulunduğu her yerde kadınlara cins bilinci ve sevgisini aşılamaya çalışmış; onlara özgürlüğün örgütlenmekten, bilinçlenmekten ve omuz omuza mücadele etmekten geçtiğini kavratmaya çalışmıştır. Kadının ideolojik, siyasi, askeri tüm örgütlenmelerinde öncü bir rol oynamıştır.

KCK Yürütme Konseyi Üyesi Mustafa Karasu'nun kaleminden;

Sakine Cansız, bu toprakların özgürlük ruhudur

Sakine Cansız, Fidan Doğan ve Leyla Şaylemez'in şahadetleri altıncı yılına girdi. Komployla alçakça şehit edilen bu devrimcileri minnet ve saygıyla anıyoruz. Bu devrimcilerin katledilmesi, Türk devletinin Kürdistan politikasının gerçek karakteridir ve Önder Apo'nun çatışmasızlık çağrısı yaptığı bir zamanda gerçekleştirilmiştir. PKK'nin önemli kadroları katledilerek Kürt Özgürlük Hareketi'nin tasfiyesi hedeflenmiştir. Nasıl ki, Önder Apo üzerinde komplo yapılarak Özgürlük Hareketi tasfiye edilmek istendiyse, PKK yönetimi de saf dışı edilerek Özgürlük Hareketi'nin tasfiye edilmesi amaçlanmıştır. Sakine Cansız ve arkadaşlarının katledilmesi bu politikanın sonucudur. Nitekim bu katliamın kararı bizzat Tayyip Erdoğan tarafından verilmiştir.

Türk devletine tarihinin en ağır darbesi vuruldu

Bu katliam, soykırımcı sömürgeciliğin çok sıkıştığını, halkın özgürlük mücadelesi karşısında duramaz hale geldiğini ortaya koymaktadır. 1998 yılına gelindiğinde, Türk devleti Özgürlük Hareketi karşısında ayakta kalamaz durumdaydı. Bu nedenle NATO üyesi olarak müttefiklerinden yardım istemişti. Önder Apo'ya komplo bu temelde gerçekleştirilmişti. Bugün de Türk devleti bu durumdadır. PKK yönetimini bu nedenle tasfiye etmek peşindedir. Nitekim iki üst düzey MİT yöneticisi görevlendirilerek PKK yönetimine komplo düzenlenmek istenmiştir. Ancak PKK bu komplocuları yakalamış ve Türk devletine tarihinin en büyük darbesini vurmuştur.

Önder Apo, komplo gerçekleştiğinde İmralı'da yaptığı değerlendirmelerde "Tarihsel komplolar gelişmeleri durdurmaz, hızlandırır" demiştir. Nitekim 2013 yılına gelindiğinde Özgürlük Hareketi büyük bir gelişme göstermiştir. Sakine Cansız ve arkadaşlarına yapılan saldırı bu gelişmeyi durdurmak amaçlıydı. Ancak o günden bugüne PKK gelişmesini sürdürmüştür. Gelinen aşamada faşist AKP-MHP iktidarı o kadar sıkışmıştır ki, Tayyip Erdoğan, ne yapıp edecek PKK yöneticilerine yönelik eylemler yapacaksınız, demiştir. Ne var ki, darbe vuralım derken ağır bir darbe yemişlerdir. AKP-MHP faşizmi şu anda Türkiye tarihinin en saldırgan politikasını yürütse de en zayıf konumunu yaşamaktadır. Öyle ki, mezarlara saldıracak kadar aciz ve güçsüz hale gelmişlerdir.

Sakine Cansız, Fidan Doğan ve Leyla Şaylemez'in katledilmesi, Özgürlük Hareketi'nin mücadele azmini daha da güçlendirmiştir. Bu katliam Özgürlük Mücadelesi'nin haklılığını daha fazla güçlendirmiştir. Bu mücadelenin moral değerlerine yeni moral değerler katmıştır. Sara'nın özgürlük ruhu ve direnişçi kişiliği Özgürlük Hareketi'nin ruhu olmuş ve Özgürlük Hareketi'nin direncini Sara gibi yenilmez kılmıştır. Kürdistan Özgürlük Hareketi öyle bir devrimci ruhla mayalanmış ki, bu hareketin özgürlük iradesini kırmak mümkün değildir. Kemal Pirler, Egîdler, Bêrîtanlar, Zîlanlar ve Saraların özgürlük ruhunu taşıyan bir hareketi kim yenebilir? Şu bilinmeli ki, PKK'de şehitler, yenilmezliğin güçlenmesini ifade eder. Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nde her şahadet büyük bir değer kazanma haline gelir. Yoldaşları bu şehitleri mücadelenin yenilmezlik gerekçesi yaparlar. Yakın zamanda Delal Amed arkaşın şahadeti de diğer şahadetler gibi Kürt Özgürlük Hareketi'nin daha da güçlenmesine gerekçe olmuştur. Çünkü her HPG komutanı, savaşçısı ve PKK militanı Delal Amed'in özgürlük tutkusunu kendilerinin temel amacı yapmışlardır. Şahadetler, PKK'nin karakterini o kadar güçlendiriyor ve büyütüyor ki, sadece Kürt halkının değil, Ortadoğu halklarının ve insanlığın Özgürlük Hareketi haline getiriyorlar.

Özgürlük abidesi; Sara

Sakine Cansız, Leyla Şaylemez ve Fidan Doğan'ın alçakça katledilmesi de bu halkın ve Özgürlük Hareketi'nin öfkesini büyütmüştür. Özgürlük Hareketi açısından bu katliamın intikamını almak ve Kürdistan'ı özgürleştirmek mücadelenin temel amacı olmuştur. Büyük devrimci ve özgürlük abidesi Sakine Cansız'ın (Sara) özlemi mutlaka gerçekleşecektir. Bu ruhun önünde hiçbir sömürgeci güç duramayacaktır.

Sakine Cansız bu toprakların özgürlük ruhudur. Bu özgürlük ruhu gücünü tarihten ve toplumsal değerlerden almaktadır. Artık Kürdistan, Türkiye ve Ortadoğu'da tarihin tüm gücü yürümektedir. Bu gücün önünde durmak nafiledir. Tayyip Erdoğan'ın bağırıp çağırmaları, bu güç karşısında bu toprakladaki gericiliğin çırpınışlarıdır. Çünkü, karşısında Kürt Özgürlük Hareketi şahsında Saralarda somutlaşan tarihin yürüyüşünü bulmuştur. Bu yürüyüş, tarih boyu özgürlük ve demokrasi mücadelesi verenlerin yürüyüşüdür.

PKK'nin, özgürlük mücadelesini dünyanın başka yerlerindeki ulusal kurtuluş hareketlerine, özgürlük ve demokrasi mücadelelerine benzetmek büyük bir yanılgıdır. PKK, bugünle sınırlı bir hareket değildir. PKK, dünü, bugünü ve geleceği ifade eden bir özgürlük ve demokrasi yürüyüşüdür. İnsanlığın tüm güzel değerlerinin yürüyüşüdür. Gücünü de yenilmezliğini de buradan almaktadır. Sakine Cansız bu toprakların derinliklerinde, havasında, suyunda var olan, kadın emeğinin, kadının hak, adalet, eşitlik, vicdan, özgürlük ve demokrasi karakterinin toplam kişiliğidir, karakteridir. Sara, binlerce yılın özgürlük kişiliği ve ruhudur. Kadının hak, adalet, eşitlik, demokrasi, bir bütün olarak toplumsal değerleri Sara'da ayağa kalkmıştır. Bu nedenle dimdik yürüyen, hiçbir saldırıya boyun eğmeyen bir devrimci olarak yaşamıştır. Şehit düşene kadar da bu dimdik yürüyüşünde en küçük bir sarsılma olmamıştır. Kürt Özgürlük Hareketi ve PKK, saldırılar karşısında neden yıkılmıyor? diye merak eden herkes, Sara kişiliğine ve duruşuna bakmalıdır.

Sara kişiliği ve karakteri bir tarihi birikim olarak ortaya çıkmıştır. Sara; bir tarihsel oluşumdur. Kürdistan ve Dersim'den çıkması da kadın şahsında özgürlük ve demokrasi ruhu ve mücadelesinin enerjisini bu topraklarda temsilini bulmasından dolayıdır. Sara; Ortadoğu, Kürdistan ve Dersim tarihinin bir kadın şahsında ortaya çıkmasıdır. O sadece tek bir kişi değildir. Tarihin özgürlük, demokrasi ve toplumsallık değerlerinin Sara kişiliğinde somutlaşmasıdır. Bu değerlerin bir kadın şahsında ortaya çıkması da bu toprakların özelliğidir. Bu coğrafyanın özü, kadın ruhudur. Çünkü, ilk toplumsallık ve insanlık bu coğrafyada yaratılmıştır. Bu toplumsallığın, bu toplumsallık temelinde yaratılan değerlerin de kadın eliyle, kadın ruhuyla yaratıldığı tartışmasızdır. Bu açıdan Sara şahsında somutlaşan bu gerçeklikler çok iyi görülmelidir.

Önder Apo ile Sakine Cansız, Fidan Doğan, Leyla Şaylemez ve PKK yöneticilerine yapılmak istenen komplolar; tarihin akışına karşı bir savaştır. Tarihin akışına karşı savaşanlar, hiçbir yüzyılda kazanamadıkları gibi, şimdi de kazanamayacaklardır. Şu anda AKP iktidarı şahsında Türkiye Ortadoğu'daki statükoyu ve tarihsel olarak birikmiş gericiliği temsil etmektedir. Bu açıdan da tarihsel olarak özgürlük demokrasi ve toplumsallık değerlerini savunan PKK'ye karşı bu gericiliğin ve statükonun savunuculuğunu yapmaktadır. Bu savaş sadece güncelliğin değil, tarihin temel savaşının bu iki güçte somutlaşmasıdır. 21. yüzyılda bu savaşta mutlaka ve mutlaka binlerce yılın özgürlük, demokrasi ve toplumculuk birikimini temsil eden PKK kazanacaktır. Yani Sara ve Delaller şahsında somutlaşan tarihin özgürlük, demokrasi ve toplumsallık gücü kazanacaktır.

Sakine Cansızlar, Fidan Doğanlar, Leyla Şaylemezler ölmedi; onların özgürlük ruhunu temsil eden özgürlük şahini Delaller ölmedi. Onlar ölümsüz kutsallarımızdır. Kutsallarımız mutlaka kazanacak, kutsallığa karşı direnen kötülük tanrıları ise kaybedecektir.

Bu katliamda bütünlüklü ya da parça parça Fransa-TC ittifakı vardı. Şimdi katilin öldürülerek davanın düşürülmeye çalışılmasında da aynı yaklaşım uygulanıyor. Bunun anlaşılmayan bir yanı yoktur. Takip etmek ve gözlemek gerekiyor, buna fırsat vermemek lazım. Anlaşılıyor ki, Fransa içerisinde de buna destek verenler var. Nitekim MİT cezaevine kadar ulaşıp kendisi hakkında olumsuz konuşmasın diye kendi elemanını öldürüp, susturduysa, demek ki dayanakları var.

Sakine arkadaş Özgürlük Mücadelesi'nin değerleri içinde pişmiş; o değerleri hem yaratmış olan ve hem de o değerlerin yarattığı bir kişilikti. Kadının hakikati ve ahlakı Özgürlük Mücadelesi'nin yarattığı, Kadın Kurtuluş İdeolojisi'nde ifadesine kavuşan hakikat ve ahlaktı ona göre, özgürlük hakikati ve ahlakı! Mücadele dolu yaşamı içinde hem fiziksel, hem ruhsal ve hem de düşünsel olarak estetik derinlik kazanmış, güzelleşmişti. Onun duruşuna, yüzündeki ifadeye, ses tonuna bile bakarak ondaki güzelliği yakalayabilirdiniz.

Kadın yoldaşlarının anlatımından;

Sakine savaşçıydı, zarafet ve inceliğinden de taviz vermezdi

Sakine Cansız arkadaşı, ilk kez Xarpêt'te (Elazığ) birlikte çalışmış olduğu bir kadından dinlemiştim. Birlikte yürüttükleri çalışmalardan, anılardan söz etmişti. O zamanlar Sakine Cansız Yoldaş, ilk toplu tutuklamada Şahin Dönmez ihanetine karşı duran, direnen bir kadın olarak kimlik kazanmıştı; fakat henüz yaygın olarak tanınmıyordu. Daha sonraki yıllarda Özgürlük Hareketi'nin Avrupa'da çıkan aylık yayın organında cezaevlerinden gelen yazılar da yayınlandıkça ismi duyulmaya başlandı. Onun da zaman zaman gönderdiği yazılar kendi ismi ve resmiyle yayınlanıyordu. Diyarbakır Zindan Direnişi, cunta sonrasında Avrupa'daki tüm etkinlik ve eylemliliklerin odağında bulunuyordu. Sakine Cansız, bu direnişin sembollerinden biri olarak dilden dile yayılan direnişiyle zamanla daha geniş kitleler tarafından tanınmaya başladı. Özgürlük Mücadelesi'nin kadın kadroları ve sempatizanları ile halk kitlelerinin gözünde bu direnişi ile değer kazanan, güç veren ve ilham alınan bir öncüye dönüştü; onun ismini alanlar ve kendine örnek seçenler çoğaldı.

Kadının örgütlülüğü, mücadelesi ve özgürlüğü için ifade ettikleri…

"Sakine Cansız arkadaşın yaşamı verili kurallara, geleneksel aile ve toplum yasalarına ve kadına biçilmiş ataerkil rollere karşı başkaldırının ifadesidir aynı zamanda. Daha çocukluğundan başlayarak hep arayış içinde olmuş, geleneksel yaşam kalıplarının içine sıkıştırıldığında bunların içine sığamamış ve hep farklı olana doğru bir akışın içinde bulmuştur kendini. Israrla devrimci saflara koşmasının, geleneksel evlilik bağına sırtını dönerek toplumsal yargıları karşısına almasının, mücadele saflarındaki kimi ilişki ve çelişkilerinin kaynağında hep bu özgürlük arayışının izi vardır. Elbette bu salt bireysel bir özgürlük arayışı değildi; kişiliğindeki ve ruhundaki kontrol edilemez asiliği örgütlü bir mücadelenin hizmetine koşmayı ve kendi özgürlüğünü cinsinin özgürlüğünde aramayı biliyordu. Bunun için kendisini çoğaltması gerektiğinin bilincindeydi. Ne kadar isyankar bir kişilik taşıyorsa o kadar da kucaklayıcı ve kapsayıcı bir yapısı vardı.

Zindan direnişindeki tutumunda bu çok belirgindir. Vahşi işkencelere karşı direnişi bireysel kalmamış, beraberindeki kadın tutsakları ayakta tutabilmek için onlara kol-kanat germiş; kimi zaman adeta annelik yapmış, kimi zaman kılıktan kılığa girerek onları güldürmeyi başarmış, kimi zamansa öğretmenleri olmuştur. Sakine arkadaş kadın özgürlüğünün onun örgütlülüğünden geçtiğinin ve ancak mücadeleyle kazanılabileceğinin bilinciyle şehir, köy, zindan, dağ, yurt içi, yurt dışı demeden bulunduğu her yerde kadınlara cins bilinci ve sevgisini aşılamaya çalışmış; onlara özgürlüğün örgütlenmekten, bilinçlenmekten ve omuz omuza mücadele etmekten geçtiğini kavratmaya çalışmıştır. Kadının ideolojik, siyasi, askeri tüm örgütlenmelerinde öncü bir rol oynamıştır. Onun ufku hiçbir zaman dar sınırlar içine hapsolmamıştır. O, Kürt kadınının mücadelesiyle bölge ve dünya kadınlarının mücadelesi arasında her zaman bağ kurmaya çalışmış; ulaşabildiği farklı kimliklerden kadınlarla da özgürlük arayışında buluşma çabasında olmuştur.

Özgür kadın olarak eril zihniyete karşı direnişi ve savaşımı

Sakine arkadaş, eril zihniyete karşı mücadelenin kadın köleliğine karşı mücadeleden geçtiğinin bilinciyle hareket ederdi. Kadın köleliğinin eril zihniyeti beslediğinin bilinciyle kadını güçlendirmek ve kendi ayakları üzerinde durmasını sağlamak için çaba sarf ederdi. Bunu en başta da kendi kişiliğinde yaratmanın çabası içinde olmuştur. Akıl almaz işkenceler ve baskılara, bir kadın olarak bedenine ve ruhuna yöneltilen çirkinliklere, sevgi arayışının suistimal edilmesine karşın hep başı dik ve onurlu yaşayabilmesinin gücünü bu mücadelesinden almıştır. Kendisini güçlü kıldığı ölçüde eril zihniyet karşısında dik durmayı başarmıştır. Yaşadığı tecrübeler çok ağır bedellerle de olsa bu zihniyetin çirkinliklerini, kabalıklarını, entrika ve hesaplarını tanımasını ve bunlara karşı bilenerek her geçen gün daha sağlam bir yürüyüşe kavuşmasını sağlamıştır. Pratik mücadele içerisinde eril zihniyetin engellemeleri ve entrikalarına karşı daima bir savaşım içinde olmuştur.

Doğruluğuna inandığı düşünceleri korkusuzca savunmuş, mücadele yol ve yöntemlerine dair önerilerini daima paylaşmış; edilgen değil etkin bir katılım sahibi olmuştur. Kadın köleliğine olduğu kadar erkeğin egemenlikçi anlayışlarına karşı da mücadele vermiştir. Gerilla alanlarında adım adım her yere ulaşmaya çalışarak kadın olsun erkek olsun her savaşçıyla birebir ilgilenmeye çalışmış; özgürlükçü devrimci düşünce ve ilişki tarzının geliştirilmesi için bilinçlendirme faaliyeti yürütmüştür. Kadına saygı ve güvenin gelişmesi ve onun öncülüğünün kabul edilmesinde Sakine arkadaş en önemli rollerden birinin sahibidir.

Kadının hakikati ve güzelliğiyle yoğrulmuş Tanrıça Kadın

Sakine arkadaş, Özgürlük Mücadelesi'nin değerleri içinde pişmiş; o değerleri hem yaratmış olan ve hem de o değerlerin yarattığı bir kişilikti. Kadının hakikati ve ahlakı Özgürlük Mücadelesi'nin yarattığı, Kadın Kurtuluş İdeolojisi'nde ifadesine kavuşan hakikat ve ahlaktı ona göre, özgürlük hakikati ve ahlakı! Mücadele dolu yaşamı içinde hem fiziksel hem ruhsal ve hem de düşünsel olarak estetik derinlik kazanmış, güzelleşmişti. Onun duruşuna, yüzündeki ifadeye, ses tonuna bile bakarak ondaki güzelliği yakalayabilirdiniz. Duruşu vakurdu ama asla kendini beğenmiş diyemezdiniz. Vakurluğu, inandığı değerlere ve kendine güveninden kaynağını alırdı. Karşısındaki insanda doğal olarak bir saygı uyandırırdı ama duruşu asla 'ben yetkiliyim, söz sahibiyim, iktidarım' demezdi; onun yanında kendinizi rahat hissederdiniz ama asla salmazdınız. Onunla rahatça konuşup tartışabilir, söylediklerinizin tam da söylemek istediğiniz gibi anlaşılacağından emin olurdunuz; kurnazlıklara, entrikalara tenezzül etmezdi. İnsandaki iyiliğe ve güzelliğe hitap eder, o yönleri açığa çıkarmaya çalışırdı, insanın özüne inanırdı. Giyim kuşamından davranışlarına kadar estetikti, zarifti. Temiz ve düzenliydi daima, kendisi de, yaşadığı ortam da.

Sakine arkadaş, tanrıçalaşmış kadının baş temsilcisidir, öncüsüdür, ilham kaynağıdır. Önder Abdullah Öcalan, bu gerçeklerin bilinciyle Sakine Cansız'ı "Tanrıça" olarak tanımlamıştır.

Şehîd Sakine Cansız Devrimci İntikam Operasyonu

MİT, 2013-2014'ten itibaren Özgürlük Hareketimize karşı Sri Lanka modelini hayata geçirmek için operasyonel bir kurum haline getirilme temelinde yeniden örgütlendirilmiştir. Sadece istihbarat toplayan ve istihbarata karşı koyan bir yapı olmaktan çıkarılarak hem bunları yapan hem de her türlü araç ve yöntemle Kürdistan halkına karşı imha operasyonlarının yürütüldüğü bir güce, merkeze dönüştürülmüştür.

Ağustos sonu ve Eylül başında kamuoyuna yansıyan MİT'çilerin yakalanma olayının gelişimi daha önceki döneme dayanmaktadır. Haziran ayında MİT daha önce saflardan kaçmış kimi kişileri kullanarak hareketimize karşı bir örtülü operasyon hazırlığına girişmiştir. Bu çerçevede Ankara'da MİT merkezinde yapılan toplantı sürecini Başûrê Kurdistan'ın Silêmanî (Süleymaniye) şehrinde MİT'in üst düzey yöneticileri ve saflardan firar eden unsurların katıldığı toplantılar takip etmiştir. MİT'in yürüttüğü bu operasyon hazırlığı bir aşamadan sonra hareketimizin birimleri tarafından fark edilmiş ve tüm aşamaları denetim altına alınarak takibe tabi tutulmuştur. Hazırlanan operasyonun Paris Katliamı gibi bir sonuca dönüşeceği aşamada ise; HPG gerillaları, operasyonu yürüten MİT görevlilerini karşı bir operasyonla yakalayarak gözaltına almışlardır. Gözaltına alınan MİT görevlilerine karşı evrensel hukuk ve Özgürlük Hareketi yasaları çerçevesinde bir yaklaşım sergilenmiştir. Savaş ortamında olunmasına rağmen yaşam hakları güvenceye alınmış, tutuklandıkları andan itibaren kimlik, kişilik ve onurlarını rencide edecek bir duruma izin verilmemiştir.

KCK'nin, Şehîd Sakine Cansız Devrimci İntikam Operasyonu'yla ilgili yaptığı açıklamada da; "Ağustos 2017'de başlayan bu operasyon kapsamında MİT'in kurumsal yapısı, örgütlenmesi, mensupları, merkezleri, ikametgahları, içdıştaki ağları, devletlere-örgütlere sızdırdığı elemanlar büyük oranda deşifre edilmiştir. Paris Katliamı, Rojava'daki suikastler gibi birçok eylem ve yasadışı gizli sorgu evleri de ayrıntılarıyla öğrenilmiştir. Ayrıca başta Bakurê Kurdistan ve Türkiye olmak üzere Avrupa, Rojava, Başûrê Kurdistan alanlarındaki MİT üyeleri ile bunlara bağlı ajanları, yerel haber elemanlarının kimlikleri açığa çıkarılmıştır. Bu ajanların ve bağlı elemanların önemli bir kısmı özel operasyonlarla tutuklanmışlardır. Birçok alanda MİT'in örgütlenme ağına ölümcül darbeler vurulmuştur. Her tutuklanmada açığa çıkan yeni bilgi-belgelerle operasyon genişlemiş ve hem Türkiye içinde hem de dışında MİT çalışmaları pratik olarak felç edilmiştir" ifadeleriyle Kürdistan Özgürlük Hareketi'nin TC'ye vurduğu darbenin etkisini gözler önüne sermektedir.

Şehîd Sakine Cansız Devrimci İntikam Operasyonu adından da anlaşılacağı gibi, hem Paris Katliamı'nın intikamı için düşmana büyük bir darbe hem de Paris Katliamı benzeri bir saldırı planını tersine çeviren tarihi bir eylem olmuştur. Düşman, Özgürlük Hareketimize büyük bir darbe vurmayı planlarken, tarhinin en ağır darbesini bir devrimci intikam eylemi ile yemiştir. Önder Apo'nun, "PKK bir intikam hareketidir" belirlemesi bir daha yaşam bulmuş ve gerçek herkese tekrar gösterilmiştir. PKK'nin devrimci adaleti, adaleti katletmek isteyen güçlerin yüzüne bir tokat gibi inmiştir.

PKK, tarihsel toplum hakikatinin örgüt ve eylemsel cisimleşmesi olarak cümle dünya deccallerinden intikam alan bir Özgürlük Hareketi olduğunu son pratiğiyle bir kez daha kanıtlamıştır.

■■■

Özgür insanlık yürüyüşünün temsilcisi

SERXWEBÛN 37. YILINDA

Şiyar Pir

✔ Serxwebûn, Kürt halkının ruhunda, beyninde, yüreğinde önemli bir yer edinmiştir. Büyük bir mücadelenin yayıncılığını yapmıştır. 40 yıllık halk direnişinin dili, kulağı, gözü olmuştur. Büyük bir birikim elde etmiş bulunmaktadır. Kürt, Kürdistan açısından Serxwebûn büyük dersler içeriyor. Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nin 'günlüğü' gibi bir misyona da sahip olmuş bulunmaktadır. Kürt ve Kürdistan açısından sağlam bir yayıncılığın örneği ve temeli olmuştur. ✔

Kürdistan tarihini değiştiren PKK'nin resmi kuruluşunun 40. yılına girdik. 40. yıl, Kürt halkı ve dostları tarafından dünyanın her yerinde coşku ile kutlandı, kutlanıyor. Kutlamalar için meydanları dolduran halkta 40. yıl coşkusu, iddia ve iradesi oluşmuş durumdadır. Faşist-soykırımcı sistemin katliamları ve baskıları karşısında Kürt halkının öfkesi ve kini gün geçtikçe daha da büyüyor. Bu temelde PKK'nin 40. yılının daha büyük bir savaş ve zafer yılı olacağı kesin gibi gözükmektedir. Özgürlük Mücadelesi'nin 40. yıl hedefi bu temelde netleşmişken Serxwebûn gazetesi, halkların sesi olarak 36. yılını tamamlayıp kesintisiz bir biçimde 37. yılına girmiş bulunuyor. Kürdistan tarihinde değil 36 yıl, bir kaç yıl bile kendi yayın hayatını sürdüren dergi ya da gazete yok gibidir.

Öncelikle Serxwebûn'un 36 yıllık kesintisiz olarak gerçekleşen hakikatini, tarihsel anlamını, Kürdistan tarihi açısından taşıdığı büyük önemi ve değeri, yayın faaliyetlerini, çalışmalarını derinlikli anlamak ve bilince çıkarmak önemli dir. Özgürlük Hareketi'nin ilk kurumsallaşan çalışmalardan biri olan Serxwebûn'un azmi, kararlılığı, iddiası her zaman büyük olmuştur. 40 yıllık mücadelenin ortaya çıkartmış olduğu büyük bir değer konumundadır. 36 yıllık yayın hayatı boyunca Önderlik gerçekleşmesinin, kahraman gerilla ordusunun, Kadın Özürlük Devrimi'nin, kadın ve gençlik örgütlülüğünün, Demokratik Ulus çizgisinin, Rojava Devrimi'nin, Kürdistan'ın dört bir yanında çağımızın faşizmini yenilgiye uğratan ve Ortadoğu halklarına öncülük eden PKK ve PAJK'ın, bölge halklarında coşku ve heyecan kaynağı haline gelen mücadelesinin sesi olmuştur.

Serxwebûn zaferi garantileyen mücadelenin sesidir

45 yıllık kesintisiz bir Önderlik yürüyüşü, 40 yıllık kesintisiz bir Parti yürüyüşü, 37 yıllık -eğer Kürdistan'da illegal olarak çıkartılan süreci de katarsak- 40 yıllık Serxwebûn yürüyüşü Kürdistan tarihinde ilkleri ifade ediyor.

Dünyada böyle özgürlük çıkışları büyük ölçüde yarım kalmıştır. Çeşitli nedenlerle, düşman saldırıları sonucu, önderliksel düzeyde yaşadıkları kesinti onların hep yarım kalmasına, sağasola savrulmasına, sapmalar yaşamasına neden olmuştur. 45 yıllık büyük zorluklara rağmen kesintisiz Önderlik yürüyüşü, 40 yıllık parti öncülüğü, Kürdistan'da böyle bir durumu büyük ölçüde ortadan kaldırmıştır. Çünkü bu yürüyüş, yaşam ilkeleriyle, tarzıyla, temposuyla, zaferi garantileyen bir yürüyüş konumunda olmuştur. Böylesine kesintisiz bir mücadelenin ortaya çıkardığı önemli değerlerden biri de; Serxwebûn gazetesidir. Bu temelde her koşul altında halklara ve topluma doğru yolu gösteren, onu aydınlatan bir yayıncılığı esas almıştır.

Şöyle bir tespit yaparsak yanlış olmayacaktır: Serxwebûn eğer 36 yıl kesintisiz yayın hayatını sürdürebilmişse, bu koşulların uygunluğundan, rahat bir ortamda çalışmaların yürütülmesinden, zorlukların ve engellerin az olmasından kaynaklanmamıştır. Tersine 36 yıllık kesintisiz Serxwebûn yayıncılığı büyük zorluklar ortamında, büyük emekler verilerek yürütülen kesintisiz yayıncılık yılları olmuştur. Yani zorlukların az, saldırıların zayıf, engellerin sınırlı olması nedeniyle böyle bir yürüyüş olmamıştır. Tüm bunlara rağmen büyük bedeller ve emekler verilerek böyle bir devamlılık içerisinde kendisini var ederek ve kendi öneminin farkındalığıyla halkları aydınlatma hedefinden bir milim bile geri adım atmayarak, kararlılıkla faaliyetlerini yürütmüştür.

Serxwebûn sosyalist çizginin temsilcisidir

36 yıllık kesintisiz Serxwebûn yayıncılığının ortaya çıkardığı sonuçları irdelemek bugün her zamankinden daha önemlidir. Yine, eğer 36. yılı tamamlayıp 37. yılına giren Serxwebûn gazetesi için söz söyleme cesareti gösterebiliyorsak, o zaman gücümüzün yettiği kadar ortaya çıkardığı sonuçlara da değinmeden elbette geçemeyiz.

Serxwebûn, en yalın bir biçimde şöyle tanımlanabilir: Kürdistan'ı aydınlatan, Kürt sorununu bölge halklarına kavratan, doğru bir tarih anlayışını derinleştirip pekiştiren, yanlışı düzelten ve doğruya çeken, genel olarak insanlık tarihini, Ortadoğu tarihini, Kürdistan ve bölge halklarının tarihini yoğun işleyen etkili bir yayın organıdır. Yine iktidarcı-devletçi sistemin ne olduğunu, ulus devlet aygıtının halklara neleri kaybettirdiğini ve bölgeyi hangi duruma getirdiğini, kapitalist modernite canavarının insanlık dışı uygulamalarını yoğun işleyen gerçek sosyalist çizginin temsilcisidir.

Dahası Serxwebûn, PKK'nin ideolojik yayın organı olarak yeni paradigma ve zihniyet temelinde neleri işledi? Toplumların eğitimine ve zihniyet değişimine nasıl bir katkısı oldu? Bu sorulara cevap olarak, tek bir sayısı okunup incelense bile anlaşılabilecek durumdadır. Günümüzün kapitalist modernite sistemini etkili bir şekilde deşifre etti. Küresel kapitalist hegemonyanın nelere dayandığını, nelere dayanarak egemen olduğunu yazdı ve kavratmaya çalıştı. Dolayısıyla, bunlara karşı alternatif sistem olan Demokratik Modernite sistemi nasıl olabilir? Toplumların kendilerini örgütlü olarak var ettikleri sistem nasıl gelişebilir, gerçekleşebilir? Bunun felsefesi, ideolojik ölçüleri nasıl olmalıdır? Stratejik-taktik mücadelesi nasıl verilmelidir? Tarzı, üslubu, temposu nasıl olmalıdır? Bütün bunların hepsine cevap oluşturabilecek derinlikte bir içeriğe sahip olduğu rahatlıkla belirtebilir.

Serxwebûn, Kürt halkının yaşamında önemli bir yer edinmiştir

Bu açıdan PKK'yi, Özgürlük Mücadelesi'ni anlamak isteyenlerin başvuracağı ilk önemli kaynak durumundadır. Dolayısıyla, 40 yıllık nefes nefese geçen mücadele yıllarında Serxwebûn gazetesi bir adım dahi geri atmayarak, ayakta kalmış, görevlerini her boyutuyla layıkıyla yerine getirmiş, özgürlükten yana olan büyük insanlığın günlük olarak takip ettiği seyir defteri haline gelmiştir.

40. yılına giren PKK hareketinin aynı zamanda bir aydınlanma ve aydınlatma hareketi olduğu artık tartışmasızdır. İşte Serxwebûn bu aydınlanma ve aydınlatma hareketinin temel köprüsü konumunda olmuştur. Gerçekleri aydınlatan, yeni zihniyet oluşumuna önemli katkı sunan, doğru algılama temelinde yeni yaşamın nasıl olması gerektiğinin bilincini veren, bunun ideolojik ölçülerini, ilkelerini işleyerek sadece bir gazete değil, önemli bir eğitim materyali de olmuştur.

Böylelikle özgürlükçü gelişmenin düşüncelerini topluma taşıyarak önemli bir rol üslenmiştir. Kuşkusuz bu kadar zorluklar ve engeller ortamında, böyle kesintisiz bir yayıncılığı başarmak rahat olmamıştır. Bunu ortaya çıkartan özgürlüğe olan inanç olmuştur. Topluma ve mücadele dinamiklerine ruh, duygu, zihniyet, tarz, üslup, düşünce gücü vermiştir. Yine 40-45 yıllık mücadelenin ortaya çıkarttığı birikimleri en gerçekçi ve aleni bir biçimde topluma aktarmaktan geri kalmamıştır. Propagandacı ve eğitici özelliğini hep derinleştirmeyi esas alarak doğru ve alternatif olanı da temel ilkeler biçiminde kapsamlı, felsefik, teorik, ideolojik analizlere yer vererek toplumun eğitim ihtiyacını kesintisiz sürdürmeyi hedeflemiştir.

Kürdistan'da devrimci militan olmak, özgür insan olmak her şeyden önce bir bilinç ve yeni bir zihniyet olayıdır. Dahası faşist sömürgeci-soykırımcı sistemin dayattığı zihniyet kırımını aşma olayıdır. Bu da kendini yeniden yaratmayı, inşa etmeyi ifade ediyor. Kişiliğin yeniden yaratılması, inşa edilmesinin esası, zihniyet değişimi ile gerçekleşiyor. Esas olan diğer alanları yönlendiren inşa, zihniyet inşasıdır. Bu da eğitim ile oluşuyor. İşte Serxwebûn gazetesi tüm bu belirtilen temel olguları işleyerek demokratik modernite inşası çalışmalarının kavratıcı temel unsuru olmuştur.

Serxwebûn özgür basın geleneğini en üst düzeyde temsil etmiştir

Her şeyden önce Serxwebûn gazetesi kuru, donuk, bilgi yığını değildir. Zenginlik ve yaratıcılık ilkeleri temelinde içeriğin derinleştirilmesi hep hedeflenmiştir. Yüksek bir sorumluluk duygusu

Ezilenlerin bilinçlenmesi, örgütlenmesi, mücadele etmesi açısından Serxwebûn'un yeri belirleyicidir. Çünkü, devrimci öncülüğün taşıyıcısı konumundadır. Tabii ki, halklarda bilinç oluşturma, eğitmedeki çabası her zamankinden daha fazla olacaktır. Bu temelde Serxwebûn gazetesi daha güçlü sahiplenilmelidir, daha geniş kesimlere ulaşması için içeriği açısından önemli olduğu bilinerek özgürlükten yana olan herkes sorumluluk ve görev üstlenmelidir.

ve bilincini geliştirerek, doğru sonuçlara ulaşarak derin ve gerçekçi bir yayıncılığı hep esas almıştır. Toplum yaşamının bütün alanlarına hitap eden ve bütün o alanları güçlendiren, demokratik toplumu, özgür bireyi tanımlayan ve bu temeldeki düşünceleri, verileri, ölçüleri ortaya koyan ideolojik-teorik yazılara yer vermeyi önemli bulmuştur.

Serxwebûn, elbette önümüzdeki süreçte de ilk sayısından itibaren esas aldığı özgür basın geleneğinin en üst düzeyde temsilini yapmayı sürdürecektir. Halkların, ezilenlerin sesi olmaya devam edecektir. Çünkü çok önemli bir oranda zihniyet oluşumuna katkı sunduğu tartışma götürmeyen bir gerçekliktir. Önderlik çizgisi ve mücadelenin bölgeselleşmesi hatta evrenselleşmesi bu alanda Serxwebûn'a daha büyük bir rol ve misyon biçmektedir. Unutmayalım ki, Serxwebûn Kürt yayıncılığı açısından da kök konumundadır. Dolayısıyla Serxwebûn'un başlatacağı böylesi bir hamle sadece kendisini yenilemeyecek, tüm yayınlarımıza da doğrultu ve yön kazandıracaktır.

Peki, Serxwebûn'un 36 yıllık kesintisiz yayıncılığı ve açığa çıkardığı gelişmeler güncel olarak bize hangi görev ve sorumlulukları yüklüyor, bunları nasıl yerine getireceğiz?

PKK'nin kendisine yol haritası olarak belirlediği "40. yılda PKK mücadelesini zaferle taçlandıracağız" belirlemesine denk bir çalışma tarzı ve örgütlülüğü esas alınmak durumundadır. Toplumu örgütlemenin imkan ve fırsatları her zamankinden çok daha fazla olduğu kesindir.

Dört elle sarılıp güçlendirmemiz ve geliştirmemiz gereken dönem görevlerinden biri de Serxwebûn gazetesinin daha geniş kitlelere ulaştırılmasıdır. Bu da ancak hedeflerimizi büyüterek mümkün olabilir. Bunu yapabilirsek, önümüzdeki tarihsel sürece daha etkili cevap teşkil etmiş olacağız. Çünkü günümüzde faşist-soykırımcı sistemin en çok saldırdığı alan basın-yayın olmaktadır. Kapitalist modernitenin, faşist soykırımcı sistemin bu saldırılarına karşı mücadele yürütmek, ideolojik mücadele ile başlar. Bu anlamda kendi rolünü, misyonunu, sorumluluğunu bilmek ve onun gereklerine göre hareket etmekle sistem karşısında başarı mümkün olacaktır.

Önder Apo, "Kapitalist modernite 24 saat medya üzerinden toplum kırım bombardımanı yapıyor" dedi. Kürdistan'a ise, bunun yanı sıra soykırım bombardımanı da yapıyor. Kürt toplumunun her şeyini değiştirmeye, etkilemeye, kendisine hizmet edecek insan yetiştirmeye çalıştığı gün gibi ortadadır. Soykırım şiddetinden, katliamından yüz kat daha fazlasını zihniyet kırımı temelinde yapıyor.

O halde her zamankinden daha fazla kapitalist modernite sisteminin insanlığa yaşattığı büyük yabancılaşmaya karşı uyarıcı olmak, sömürgecilik ve tüm gericiliğin gerçek yüzünü her yönü ile teşhir etmek, halkımızı ve insanlığı her yönü ile daha fazla aydınlatmak vazgeçilmez temel görevlerimizden olmaktadır. Bu görevlerimizi yerine getirirken daha fazla yaratıcı ve büyük bir hokkabazlıkla insanlığın göz ve duygularından kaçırılan gerçekleri her yönü ile ortaya çıkarmak gerekmektedir.

Evet, Kürt halkına karşı çıplak bir savaş veriliyor. Sıkılan kurşun, yapılan işkence, sokak ortasında yapılan yargısız infazlar görülebiliyor ama düşman sadece bu değildir. Bu düşmanın görünen yüzüdür. Tehlikenin en büyüğü görülmeyen yüzündedir. Bu saldırı fazlasıyla topluma karşı vardır. İşte basın-yayın faaliyetleri bu 'toplum ve zihniyet kırımına' karşı mücadele yürütmekle de sorumludur. Demokratik Modernite, Demokratik Ulus zihniyetini bireye ve topluma taşımak gibi bir görevle de karşı karşıyadır.

Ezilenlerin bilinçlenmesi, örgütlenmesi, mücadele etmesi açısından Serxwebûn'un yeri belirleyicidir. Çünkü, devrimci öncülüğün taşıyıcısı konumundadır. Tabii ki, halklarda bilinç oluşturma, eğitmedeki çabası her zamankinden daha fazla olacaktır. Bu temelde Serxwebûn gazetesi daha güçlü sahiplenilmelidir, daha geniş kesimlere ulaşması için içeriği açısından önemli olduğu bilinerek özgürlükten yana olan herkes sorumluluk ve görev üstlenmelidir.

Serxwebûn'un temsilciliğini yapmak disiplinli yaklaşımı gerektiriyor

Elbette Serxwebûn'un halka ulaşması için ev ev, kapı kapı bıkmadan usanmadan dağıtımını yapan emekçilerin, devrimcilerin rolü belirleyici olmuştur. Serxwebûn'un evlere girmesi, işyerlerinde bulunması, yaşamın her alanında dolaşıma girmesi Demokratik Ulus zihniyetinin, özgür düşünce ve kültürünün yaşamsallaşması demektir. Bu oldukça önemlidir.

Bu yönüyle tüm Serxwebûn emekçilerine kısaca şunu belirtebiliriz: Yürütülen çalışmanın sonuçlarını, anlamını, önemini elbette biliyorlar ve bilincindeler. Ancak bu yeterli görülmemelidir. Yaşamda, çalışmada, örgütlülükte daha fazla çaba içerisinde olmak mümkündür. Başarı böyle bir yaklaşımla olur. Çünkü, Kürdistan tarihinde bir ilke imza atmış bir gazetenin temsilciliğini yapmak, en ileri düzeyde disiplinli yaklaşımı gerektiriyor.

Önderlik, Mazlum arkadaşın ajitasyon-propaganda, basın-yayın faaliyetlerindeki disiplininden yola çıkarak "Parti Mazlum'dur" belirlemesine gitmiştir. Çünkü, ortada hala PKK yokken 1978 Mayıs ayında basın faaliyetleriyle görevlendirilen Mazlum Yoldaş, Serxwebûn gazetesinin temellerini atmıştır. Mazlum arkadaşın yakalanması ve şahadetinden sonra Önderlik basın-yayın faaliyetlerini Mazlum Doğan Yoldaş'ın disipliniyle ele alarak komploya kadar kendisi yürütmüştür. İşte Serxwebûn böyle bir yaklaşım üzerinden şekillenmiştir.

Serxwebûn, Önder Apo'nun düşünsel ve pratik emeğinin ürünüdür

Sonuç olarak; Parti, bir düşünce gücüdür, zihniyet olayıdır. Düşünce güçlenip derinleşerek zihniyete dönüşünce, örgüt ve eylem açığa çıkıyor. İşte Serxwebûn da Önderlik düşüncesinin somut ifadesi oluyor. Daha somut olarak önemi şuradan ileri geliyor: Sömürgeci sistem Kürt toplumunun düşünce gücünü, zihin gücünü yok etmişti. O halde yeniden bir zihniyet oluşumuna, düşünce gücü haline gelmeye ihtiyaç vardı. Ancak o olduğu oranda örgüt ve eylem gelişebilirdi. Devrimci gelişmeler ancak yeni bir zihniyet temelinde yaratılabilirdi. İşte Önderlik, yeni bir zihniyet temelinde Kürdistan Devrimi'nin teorisini ve taktiğini ortaya çıkardı. Bu konuda büyük bir düşünce gücü yaratarak bütün sahteliklere, yanılgılara son verdi. Kürt insanını, Ortadoğu insanlarını, bir bütün insanlığı, Kürdistan'daki gerçekler temelinde hakikate çekerek büyük bir aydınlanmayı açığa çıkardı. Bu aydınlanma ve aydınlatma gerçekliği temelinde Serxwebûn her zamankinden daha fazla kapsamlı ve derinlikli olarak yayınını sürdürecektir.

Özgür insanlık yürüyüşünün temsilcisi olan Serxwebûn'un 37. yılı tüm halkımıza, Serxwebûn okurlarına kutlu olsun. Bu temelde tüm Serxwebûn çalışanlarını kutluyor, başarılar diliyoruz.

Mazlum Doğan Yoldaş şahsında Serxwebûn şehitlerini ve tüm Özgürlük Mücadelesi şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyoruz.

■■■

Önderlik, Mazlum arkadaşın ajitasyon-propaganda, basın-yayın faaliyetlerindeki disiplininden yola çıkarak "Parti Mazlum'dur" belirlemesine gitmiştir. Çünkü, ortada hala PKK yokken 1978 Mayıs ayında basın faaliyetleriyle görevlendirilen Mazlum Yoldaş, Serxwebûn gazetesinin temellerini atmıştır. Mazlum arkadaşın yakalanması ve şahadetinden sonra Önderlik basın-yayın faaliyetlerini Mazlum Doğan Yoldaş'ın disipliniyle ele alarak komploya kadar kendisi yürütmüştür. İşte Serxwebûn böyle bir yaklaşım üzerinden şekillenmiştir.

Önder Apo'nun 3 Ocak 1991 tarihli çözümlemesidir

Büyük insan, İradesine hükmetmesini kötü alışkanlıklardan vazgeçmesini bilir

Savaş, sadece fizik veya etkili ateş eden aletlerle yapılmaz. Ruhsal ve düşüncede olanı daha şiddetlidir. Kaldı ki, ruhsal ve düşünsel alanda şiddetli geçmeyen bir savaş, fiziki anlamda da gelişemez. Fiziki anlamda savaşı belirleyen de yine ruhsal, düşünsel alandaki savaşın yoğun geçmesidir. Demek ki, daha fazla düşüneceksiniz. Savaşın şartının çok sağlam bir düşünme olduğunu bileceksiniz. Elinize aldığınız silahlara hükmetmek için büyük düşünmeli, ruhunuzu duyarlı kılmalısınız. Çünkü, savaşın ruhu çok duyarlıdır. Düşünmesi çok gelişkindir. Savaşta vurmak çok önemlidir. Silahınızın hatasız ve iyi vurması için iyi duymak, iyi düşünmek gerekir.

1991 miladi yılı vesilesiyle bugünleri kampta geçirmeye geldik. Faaliyetlerimizde geçirilen son yıllar, bu tip yılbaşlarını yıldönümü biçiminde değerlendirmeye fırsat bırakmıyor. Zaten yıllar zirvesel gelişme yılları biçiminde oluyor, gelişiyor. Dolayısıyla bu günlerin öyle sembolik olmaktan öteye bir anlamı yoktur ama daha çok önem taşıyan, bu kışın gerek öncülük gerçeğimizde, gerek silahlı savaşım çalışmalarımızda, gerekse de halkımızın serhildanında derin bir muhasebenin yapılması yönündedir. Bu anlamda yaşadığımız günler değerlendirilmeye çalışılıyor. Hiç şüphesiz sadece bizler değil, bu kışı halkımız da derin düşünerek, hayal ve tasavvurlarını değiştirerek, geliştirerek geçiriyor. Yine bu günlerde Partimizin kapsamlı bir çalışması olan kongre çalışmalarını da yürütüyoruz. Bütün bunlar oldukça yoğunlaştırıyor.

Şüphesiz bu gelişmeler ve yoğunlaşmalar kazanmanın nedenlerini ortaya çıkarırken, yenilgi ve kayıp nedenlerini aşmamızı da ortaya çıkarır. Bu sadece öncü gerilla düzeyinde yapılan bir çözümleme değildir; ulus olarak da yenilenmedir, hatta yeni insana ulaşmaya ve ortaya çıkarmaya kadar değerlendirme düzeyine varmadır. Genelde bütün yılları böyle geçirirken bu yılı da şüphesiz böyle geçireceğiz. Biz yılları bizim için boş akıp giden yıllar olmaktan çıkarıp, kazanç hanemize yazılan yıllar haline getirmek için oldukça yüklendik. Bazı sonuçlara da ulaştık. Yani "yıllar nasıl karşılanır, yılların hakkı nasıl verilir?" noktasında kendi payımıza düşeni yaptık. Arzular, talepler yükseltildi. Bunun peşi sıra çözümler, cevaplar geliştiriliyor. Bilene göre çok şey var. Kendiliğinden değil, çok bilinçli bir biçimde veriyoruz. Bunları sizin ruhunuzdan, düşünce gözeneklerinize kadar açımlamaya çalışıyoruz. Bir yerlere getiriyoruz. Bu temelde ayrı yıl değerlendirmeleri fazla anlamlı değildir. Bu iş zaten her gün, her saat yaptığımız işlerden oluyor.

Ben her zaman taze başlangıçlar yapmak, kazanılması ve ulaşılması gerekene ulaşmayı düşünürüm. Fakat bırakalım kazanılması ve ulaşılması gerekeni, fırsat yakalandığı halde o eski kötürümlü, yenilgiyi ve yetmeyen durumları ki, halkımız da artık aşmaya başladı. Fakat Parti adına hareket edenlerde görmek beni çok daha düşündürüyor. İnsanlığın ve insanımızın durumunu kapsamlı değerlendirmelerimizde ortaya koyduk. Sizleri de anlatmaya çalıştık. Umarım biraz kendinizi görmeye çabalıyorsunuz. Gerçeğinize yakın bir durumda sizi resmetmeye oldukça yüklendik. Bu çaba ışığında kendi kendinize yetinmeye değil, kendinizi bulma, bundan sonuçlar çıkarmayı bilmelisiniz. Çünkü bunları özenle işledik. Şimdi halen yenilgili de olsa yaşama hakkını, mevcudiyetine kendini inandırmanın gafleti içinde olduğunuzu söyleyeceğiz. Onun doğru bir yaşam ifadesi olamayacağını vurgulayacağız. Gerekirse bir kez daha yaşama hakkı olanla, olmayanı netleştireceğiz. Bunu daha önce yapmıştık. Fakat ısrarla bu ayrımı bizde silmeye çalışanlar var. Şimdi mesele ne uyarı yapmak ne de ibreti alemlik cezaları belirtmektir. Mesele, ayrımı doğru yapabilmek, layık olan yaşamı seçebilmektir.

Biz insan üzerinde duruyoruz. İnsanımız üzerinde dururken de çok çarpıcı gerçeklerden bahsettik. Öyle anlaşılıyor ki siz kötü kaybetmiş, çok kötü hakarete uğramışsınız ve bunun da altında kalmışsınız. Namus, onur her şey elinizden alınmıştır. Eğer bu kadar düşürülmüş olmasaydınız, bazıları halen düşkünlüğün teorisini ve pratiğini ısrarla saflarımızda sürdüremezlerdi. Bunlar ne zaman düşmüşler? Nasıl düşürülmüşler? Ve biz bunları nasıl keşfedememişiz? diyerek bunların üzerinde daha derinliğine durmak gerekir. Ya biz kötü önderleri, bu çok kurnazları göremiyoruz veya çok düşkünleri fark edemiyoruz. Bu konumu aşmamız gerekir. Düzeltme işini mutlaka sağlama almak, bunu başarmak gerekir.

Ne yaşamasını ne de ölmesini bilmemek en kötü baş belası olmaktır

Oyun oynamıyorsunuz. Çok acımasız bir savaşımın içindeyiz. Kazanma, ilerletme, aşama yapma, ondan sonrada "yaşıyorum" de. Bu yaklaşımlardan hiçbir şey anlamıyorum. Sonrada kolay öl, böyle kolay ölmenden de bir şey anlamıyorum. Ne yaşamasını ne de ölmesini bilmemek en kötü baş belası olmaktır. Tartışırız, çabalarınıza çaba katarız. Her şeyin boşa gittiğini de söylemiyorum veya hiçbir şey olmuyor da demiyorum. Fakat öncü düzeyinde seyrettiklerimiz pek rahatlatıcı değildir. Sizinle uğraşıyoruz, uğraşırız da fakat sizler yaklaşımlarınızı yerli yerine oturtmak, doğruya sağlam başlangıçlar yapmak zorundasınız.

Bu vesileyle bir yeni yıl daha her bakımdan bizim için önemli olabilir diyoruz. Böylesine bir yıla hiç olmazsa bundan sonra katılmayı başarıyla yaparsınız bu da az değil. Buna da biz bütün gücümüzle varız deriz. Soyut konuşmak istemem. Yılların üzerine öyle ahkam kesmek pek itibar edeceğimiz bir yöntem değildir. Ve zaten yıllarda böyle kazanılmaz, karşılanmaz. Herkes şahittir, yaptığımız çözümlemeler, pratik hazırlıklarımız çok şeyi hedefliyor. Bu hazırlıklar çok şeyi kaldırabilir ama o garip hastalık öncümüzün koyuvermesi bizi hedefe istenilen hızda ve yetkinlikte ulaşmaktan alıkoyuyor. Çok çeşitli nedenlerle düşmüş, düşürülmüş olabilirsiniz. Aile koşullarında, düşmanın pasifikasyon kuramlarında ve toplumsal çevrede sonuna kadar düşürülmüş olabilirsiniz. Şaşırtılmış, yabancılaştırılmış olabilirsiniz.

PKK'yi tercih etmek demek; o ilk çağlarda hatta orta çağlardaki din ve mezheplere girişe benzer. PKK'ye giriş bu tarzda yüce bir yürekle ama ondan daha fazlada seçkin bir bilinçle ve oldukça büyük bir dönüşümü yaşamakla eştir. Katılım böyledir ve siz bu temelde katılıyorsunuz. Yoksa bize bütün eski, ağır, yenilgili kişiliğinizi olduğu gibi katamazsınız. Bu ağırlık teşkil eder. Ayrıca yük taşımayı değil, daha da ilave etmeyi getirir. Bu giriş hatalı giriştir. İnsanoğlu bir işin üzerinde doğru durursa ve hele hayati bir sorun söz konusu olduğunda arzulanan büyüklüğe mutlaka ulaşacağına inanıyorum.

Hiç biriniz benimki kadar ne ortamın ne olanakların elverişsizliğini yaşadınız ne de yalnızca bu işe yönelme diye bir durumunuz olmadı. Belki hala çoğunuzun cesaret bile edemeyeceği girişleri biz tek başımıza ve hiçbir umut vadetmeyen dönemlerde, hiçbir olanağın elvermediği koşullarda yaptık. Bunlar gerçeklerdir ve bunlar PKK tarzı, PKK'ye ulaşma tarzıdır. Bu doğru bir tarzdır ve gereklidir. Biz yirmi yıldır bu gerçeği anlatmaya çalışıyoruz. Eskiler ve yeniler de dahil bir türlü kendini dayatmaktan alıkoymayanlar, kavramayanlar var. Diyoruz ki, sizin yaşamınız iflastan başka hiçbir sonuç getirmiyor. Sadece kaybettiriyor. Bırakın bunları, doğruyu öğrenin! Fakat yine de bize kendini bir yük olarak dayatmayı ve değerlerimizi yerle bir ederek yaşamaya bayılıyor. Senin bir şeyin yok, bunla bir yere varılmaz diyorum.

Devrimci büyüklük odur ki, zemin ve zamana göre kendisini iyi dönüştürür. Kendisine biçim verir, kendisini konuşturmaz. Hele kendisi bir hiç ve kocaman bir yenilgiler yumağından ibaret ise, bin defa kendinden utanır ve kendini dönüştürme işini doğru başarı yolunda amansız yapar. Bu çok anlaşılır bir

husustur. Adam olma veya düşürülmüşlükten yüksekliğe geçme böyle olur. Böyle başlar, böyle gelişir. Hala kendine sevdalanan var. Neyine sevdalanacaksın? Neyin var senin? Fakir fukaranın tekisin. Bunu gördükçe, yaşadıkça, şahsınızda okudukça kendimizi düşünmekten alıkoyamıyoruz. Hepinizin aslında dönüşüm için imkanlarınız vardır. Bir kaderci gibi kendinizi kötürümleştirmenin anlamı yoktur. Burada kabahatiniz var, mümkün olanı yapmamak suçtur. Bu suçlu konumunu önemli oranda yaşıyorsunuz.

Mümkün olanı yapmamak, politikada inkarcılıktır. Politikada politikasızlıktır.

Yani politikacı olmamak, politik mücadele yapmamaktır. İsteseniz mümkün olanı görebilir, yapabilirsiniz. Bu bizde çok daha gelişmiş bir biçimde mevcuttur. Çizgi temelinde mümkün olan birçok şeye ulaşabilirsiniz. Tabii işinize gelmiyor. Biliyorsunuz bir uyarı olsun diye bir ay sigarayı kesme kararı aldık. Bu bir uyarıdır. Kötü alışkanlıklardan sıyrılma ve iradeyi güçlendirme temelindedir bu uyarı.

Büyük insan, iradesine hükmetmesini, kötü alışkanlıklardan vazgeçmesini bilir.

Gerilla, iradeye hükmeden çözüm üretendir

Gerilla; zor olanı esas almaktır. Ulus ve insanlık için ölüm-kalım zemininde savaşta yan çiziliyor, savaşın bütün yönleri ve yasalarıyla oynanıyor. Yaşamın kanunları ile oynanıyor. Ve hiç de hak etmediğimiz yakışmayan sorumsuzlukta debelenip gidiliyor. En değerli insanlar yanı başınızda sorumluluğunuz altında devrilirken, ufak bir yürek buruntusu bile duyulmuyor! Bu tip, düşmandan daha tehlikelidir. Saflarımızda bu tipleri gördük. Belki bu size basit gelebilir ama ben son nefesime dek asla bu sorumsuzluğu kendime yedirmem. Gücüm yetti yetti, yetmedi yetmedi. Fakat mümkün ve doğru olanı yapmamak başka türlü yaşamanın Bunu göstermeye, bu yaklaşımlarla bir şeyler vermeye çalıştık. Ama yürümemek, aydınlığı silmek, taş olmakta ısrar eden sizlersiniz. Kendini karanlığa gömen, götüren, kendinde gerçeklerimizi karartan kişilikler olursa şüphesiz kaybedecekler. Sizler gibi ben ölümü bir kader gibi karşılayamam. Düşkün yaşamı da yaşayamam. Büyüklüğüm burada belli. Ne kaderci bir ölüme kendimi terk ederim ne de sizin yaşadığınıza tenezzül ederim.

Siz her şeyi mideye oturtuyorsunuz. Ben oturtamam. Size göre günler her türden geçiştirebilinir. Bana göre günler kolay geçiştirilemez. Bu köleliğinizin hikayesidir. Siz, bu hikayeyi okumaya çalışıyorsunuz. Fakat ben hikayeden bıkmışım. Şahsınızda yenilgiyi görüyorum. Ezikliği, silikliği, zavallılığı... Tabii bu düşmanın dayattıklarıdır. Biliyorsunuz ki sizinle uğraşmazsak, yüklenmezsek, özgürlük anlamında ömrünüz bir kaç saatliktir. Ama diğer yaşam içinde -ki, bu milyonlarımızın yaşamı, halkımızın yaşamıdır- olmak düşman etkili olmaktan öteye hiçbir anlama gelmez. Bu yaşamı gözümün önünde geçirdikçe iğrenir, tiksinti duyarım. Hor gördüğüm için değil, hiçbir biçimde yaşanmayacak bir yaşam olduğunu gördüğüm için böyle bakarım. Neyle karşı karşıya olduğumuzu, kaderimizin ne olduğunu göreceksiniz.

İnsan doğasında özgürlük olan, kaderin doğrultusunda bir taş gibi baş aşağıya giden bir varlık değildir. İnsanı kaderi doğrultusunda bir taş gibi aşağıya giden bir şekilde görmek isteyenler olabilir. Böyle yürümek isteyenler var fakat özgürlük tarihi, insanın başkaldırısı bunun tam tersidir. Biz özgürlüğü temsil ediyoruz, karşı koymayı, baş koymayı temsil ediyoruz. Bunu da anlayacaksınız. O halde sizin yıllara nereden başlamanız, nasıl başlamanız önemli bir meseledir. Bu konuda ne pembe tablolar çizmek ne de kara tablolar çizmek durumunda değiliz. Tablolarla iş görmüyoruz. Gerçeği önce yaptık. Aslında bu yaşam tarzımızdır. Biliyorsunuz çok az imkanlarla bunu yaptık ve hareket sahamız da oldukça daraltılmıştı. Denilebilinir ki dünyada hareket kabiliyeti en az olan birisi durumundaydım. Buna rağmen mevzimi iyi kullandım. İyi çalıştırdım. Ve bazı sonuçlara ulaştım.

Büyük davalar büyük çözüm ister

Alacağınız en önemli derslerden birisi de bu mevzinin nasıl işleyip, rolünü oynadığına ilişkindir. Bir ulusun kaderini biz burada çözümledik. Burada harekete geçirebildik. Örnek olsun diye yaptık, hepinize bundan daha fazlasının yapılabileceğini, bunun mümkün olduğunu kanıtlamak için yaptık. Anlayabilene tabii. Fakat anlayamıyorsunuz, anlamakta zayıfsınız. Yapmakta daha da zayıf oluyorsunuz. Hiç şüphesiz aşama yapacaksınız. Burada geçen her gün, geçmişte yaşadığınız aylarınıza bedeldir. Lakin yine de biz yetersiz görüyoruz. PKK'yi yürütürken, geliştirirken, tüm gücümle gerçekleri haykırmaya çalışırken sorumluluklar vardı. Sorumluluk duygusunda o kadar uzak düşürülmüşsünüz ki! Tabii zavallı halinize yanıp tutuşmamak, hayret etmemek mümkün değil. Hatta insan kendine kontrol gücü olmazsa sapıtır, çıldırır.

Olmadı mı o insan yaşayamaz. Sizin yaşamınızda her şey kaybolup gidiyor, oralı olmuyorsunuz. Bu çıldırtır. Ben yaşamı böyle ele almıyorum. Böyle ele alsaydım, zaten bu durumlara ulaşamazdık. Buraya gelirken düşündüm taşındım: Neler götürebilirim? Yeni olana ne söyleyebilirim? Daha vereceğim ne olabilir? Vermediğim şey nedir? Neyle mücadele etmeliyim? Bir adım daha ileri nasıl olmalıdır? Kendimi aldatmamak için bütün bu soruları sorup cevap vermem gerekiyor. Ama siz kendinizi çok aldatıyor, mutlak sormanız gereken soruları sormuyor, yapmanız gerekenleri yapmıyorsunuz. taş gibi gerçeklerle karşı karşıya olacaksınız. Ve elinizde kocaman bir iflastan başka çok az şeyin kaldığından dem vuracaksınız. Çoğunuzu peşinen mahkum etmeyelim ama ne kadarınız yeni yaşama hükmedebilecek, yeni yaşam sayfaları açabilecek, bunları görebilecek? diye düşünüyorum. Göstermeye çalışacağız. Ben öğrenmekten ve öğretmekten bıkmam. Öyle eski, yeni arkadaş yok. Nereden gelmiş, nasıl gelmiş? Hatta içimizden biri ajan bile olabilir. Bunu da kazanmaya çalışıyorum. Ve kazanacağıma da inanıyorum. Böyle örnekler de var.

Siz ne kadar öğrenebilirsiniz? O sizin işiniz. Kendime güveniyorum. Fakat sizin kendinize olan güveninizden kuşkuluyum. Zavallısınız. Bazen zavallıları oynuyorsunuz, bazen diktatörleri, despotları oynuyorsunuz. Bütün bunlar içinizden çıktı. Etrafımız küçük adamlarla dolu. Hanginizle yaşamaya çalışırsam oynayacağı belli. Hareketin yürütme gücünü, komuta gücünü oynayamaz. Ya sefilleri oynar, ya kul-köle ilişkilerini, ya da iki yüzlülüğü. Çoğunluk iki yüzlülükten arınmamış. Tabii bunun nedenleri var. Zaten sizi birden bire tırmandırmak, yürütme gücü haline getirmek çok zor. Fakat devrimin yasalarına da bu tip kişilikler yetmiyor. Yıllardır yakamıza yapışan da budur.

Ben insana güvenirim

Devrimin affetmeyeceği yaşam tarzı, sizin yaşam tarzınız oluyor. Çok yaygın. Tesadüflere dayalı yaşam, yaşam değildir. Yaşamın ne kadar bilinçli kestirildiğini, ne kadar bilinçle götürüldüğünü kendinize sormalısınız. Yaşamı ne kadar planlayıp, örgütleyip götürdüğünüze önce kendinizi inandırın. Bu hesap sizde yok. Bütün bu konularda size belli şeyler vermek istiyorum. Yani Kürt kişiliği bizde şöyle yer etmiştir, diye aldanmayın. Kürt kişiliği çarpıktır, taşlaşmıştır, geleceği şaşırtılmıştır, canına oldukça okunmuştur. Ama şarabilirsiniz. Tabii bu işin özünü yakalamak kaydıyla olur. Babadan kalma yöntemleriniz sizi asla bir yere ulaştırmaz. En akıllıyım diyenlerini de. Bunun sırrı biraz da bizde var. Bizim yürüttüğümüz önderlikte var. Ben her şey vardır demiyorum ama en azından yenilgiye uğratmayacak bazı şeyler verdik. Siz bunu esas alarak başarıyı yakalayacaksınız. Mevzimiz küçük ama bazı sonuçlara ulaştığımı kabul ediyorsunuz. Sizin mevzileriniz daha büyüktür. Bu sizin daha iyi savaşmanıza fırsat veriyor.

Bizim önderlik esaslarımızdan alacaklarınızla yüklenirseniz, yüksek başarılara ulaşmamanız için hiçbir neden yoktur. Aksi halde sizi savaşa sürmek canilik olur. Benim de cani olma gibi bir niyetim yok. Hala kan dökmekten bile çok çekingenim. Kan dökmek, insan öldürmek benim çekindiğim konulardır. Ama bizim sorumluluğumuz altında bu kadar kan dökülüyor. Görülüyor ki çok zor. Bir tek şartla kan dökmeye "evet" diyoruz. O da, onsuz yaşam mümkün değilse, eğer kan dökmekle yaşama ulaşılacaksa buna evet diyoruz. Bizim yolumuz da bu anlama geliyor. Bu öyle bir yol ki, kan dökmekten başka hiçbir biçimde sonuca gidemez. Bu doğru kanıtlanmıştır. Ama bu yolun yolcusu, bunun yürüyüş tarzı, halk savaşı PKK'de somutlaşmıştır. Evet, taktik savaş dediğimiz ve daha çok sizlerin yürütmesi gereken savaş biçimi PKK'deki savaş biçimidir. Bu esas alınmazsa biz bu kan dökmeye yokuz. Yani bunun sorumluluğunu kaldıramayız. Hatta bir damla kanın bile sorumluluğunu kaldıramayız. Ama görülüyor ki, gerilla adı altında PKK adına dökülen kanların yüzde dokzanı yerinde değildir. Ne bizden vurulan ne karşı taraftan vurulan yerinde vurulmamıştır. Sorumluluğunu kaldırabileceğimiz bir biçimde kan dökülmemiştir. Sonuçta da ağır bir sorumluluk altında bulunmuş oluyoruz. Sizinde sorumluluğunuz var. Tabii benim daha da fazla var. Onun için

> *Can vermek öyle bildiğiniz gibi kolay değil. Bu konuda yapacağınız hesap hatası, sonucu belirler, ne olduğunuzu belirler. İnsan kanına ucuz bakan biri her türlü kötülüğün temsilcisidir. En büyük kötülük ondan beklenebilinir. İnsan kanına en yüksek değeri verenler en yüce konumu da işgal ederler. Yaşama en yüksek değeri verenler en büyük yüceliği temsil ederler. Bunlar kanla bağlantılıdır. Ucuz kan dökmek bu kadar tehlikelidir.*

mümkün olduğuna kendini inandırmaktır. Çevresini inandırmaktır. İşte onursuzca davranış budur. Aslında bu tiplerin onur, namus diye bir davalarının olmadığını, alçak olduklarını belirtmek yerindedir. Bunu yapmazsak ulusa, insanlığımıza hakaret diyoruz demektir. Biz hepinize onurlu bir yaşam için seçenek, olanak ve kolaylıklar sunduk. Biz insan yaşamına bir yön vermek istedik.

Hatta şimdiye kadar yaşam dediğimiz şeyi durdurmaya çalıştık. Doğru yaşamın ışıklı yolu nedir? Doğru yolun aydınlatılması nasıl olur? Adımlar nasıl atılır? bütün boyutlarıyla anlamak, sonra da mümkün olduğu kadar değiştirebilmek yaşamımız oluyor. Bu, temel felsefemiz, yaşam tarzımız oluyor. Önemli olan da budur. Laf olsun diye de söylenmiyor, çoğunuz kurduğum bu okula yeni geldiniz. Bu okulu kurarken sizden kırk kat daha donanımsızlık ve olanaksızlıklarla karşı karışıyaydım. Belki ahım şahım bir yer değildir ama iş yapıyor. Çok kişi de gelip ziyaret etmek istiyor. Oldukça nam da salmıştır. Sanıyorum siz de biraz ciddiye alıyorsunuz. Mütevazice çalışıp yaptık. Bin bir türlü işimizin yanında birde bu işi Burada baştan beri kendini kapatma var. Böyle yapanlar gelişemez, ilerleyemezler. Bu temelde acaba sizi kendi kendinize getirebilir miyiz? Bazı adımları nasıl attırabiliriz? Kendi gücüm oranında karşılıklar vermeye çalışıyorum.

Aslında kendim de bir öğrenciyim. Bugün beni milyonlar iyi dinler. Hatta iyi ayağa kalkarlar. Fakat kesinlikle öğrenci yanımı elden bırakmıyorum. Bıraksam kötü. Sizlerde buraya geldiniz. Botan'dan da geldiler. Ülkenin çeşitli alanlarından geldiler. İyi geldiler, hoş geldiler, diyelim. Ama bununla hiçbir şey bitmiyor. Burada yine de biz bu kişilikten kendini kurtarabilecek kişiliğe ulaşabiliriz. Ben insana güvenirim. Akıllıca yaklaşırsanız bunu yapabilirsiniz. Her insan bunu yapabilir. Yeter ki kendine yanılgılı yaklaşmasın, kendine çok sağlam bir disiplin uygulasın. Başarır! Kendi örneğimi bunun için geliştirdim.

Dünyada benden daha zayıf kişi yoktu. Zapt u rapta en gelmeyecek kişi bendim. Ama görüyorsunuz ki, devrimin yasalarına son yılların en güçlü yüklenişini yaptım. Ve bazı sonuçlara da ulaştım. Benim başarabildiğimi sizler daha fazlasıyla ba- bu kadar fazla üzerinde duruyoruz. Kıyamet koparıyoruz. Çünkü can vermek öyle bildiğiniz gibi kolay değil. Bu konuda yapacağınız hesap hatası, sonucu belirler, ne olduğunuzu belirler.

İnsan kanına ucuz bakan biri her türlü kötülüğün temsilcisidir. En büyük kötülük ondan beklenebilinir. İnsan kanına en yüksek değeri verenler en yüce konumu da işgal ederler. Yaşama en yüksek değeri verenler en büyük yüceliği temsil ederler. Bunlar kanla bağlantılıdır. Ucuz kan dökmek bu kadar tehlikelidir. Ve dolayısıyla sizin silahlarınızı doğru kullan-

mamanız; yerinde savunmamak, yerinde vurmamak, bilakis çok vurulmak ve bizi ağır sorumluluklar altına koymak gibi yaklaşımlarınız vardır. Eğer siz bunun sorumluluğunu duymamış, vicdanınız biraz titrememişse vay sizin halinize. Yazık, çok yazık! İşte benim gelirken düşündüğüm sorunlar bunlardı.

PKK bir sorunlar yumağıdır ama en ideal bir çözüm ocağıdır da

Kan dökmüşsünüz, yol katetmişsiniz. Fakat sorumluluklar duyulmamış, adımlar yerli yerinde atılmamış. Kahır çekmişsiniz, birçok zorlukla boğuşmuşsunuz ama bunun anlamını da bilmiyorsunuz. Hangi sonucu doğurmalıydı bunlar? Hesabını bile yapamıyorsunuz. Tabii bunlar bizi düşündürecek. Böyle kolay gerçeğimize yaklaşmayacak, sorunları kendi öz sorunlarınız haline getireceksiniz. Oysa hastalıklarınızın hepsi birikip bizim hastalıklarımız haline geliyor. Bu da çözüm ister. Aksi halde önderlik yapılamaz. Aksi halde önderlik uygulaması alçakça yaşamlardan biri olur. Bu da bizim tarihimizde çokça örnekleri görülen olumsuzluklar gibi olur. Ki, bu bize yapılabilinecek en büyük kötülüktür. Bunu esas almayacaksınız.

Hiç şüphesiz sorunlar sadece sizin değil, siz bir avuçsunuz. Sorun sadece PKK'lilerin sorunu da değildir, PKK bir sorunlar yumağıdır ama en ideal bir çözüm ocağıdır da. Bir de halkın kendisi var. PKK zaten onun için vardır. Ulustan olan ama halkın dışında yaşayanlar da vardır. Dost, düşman vardır. Hepsinin dertleri, amaçları vardır. Hepsini az çok görme, ona göre cevap vermek gerekir. Bütün bunlar önderleri bekler. Ve sizler de önderlik iddiasıyla yola çıkıyorsunuz. Sizi de beklerler. Kulağı, yüreği tıkamakla hiçbir yere varılamaz. Zorlansak da bütün bunlara cevap vermeye çalıştık. Mutlaka bir şeyler vermemiz gerektiğine inanıyoruz. Bu vesileyle geldik. Eskiyi tekrarlamamak, yeni şeyler söylemek, yeni adımlara yol açmak için geldik. Bu yılı böyle detaylandırmaya çalıştık. Umarım bu vesileyle birbirimizi anlarız. Yeni gelenleriniz çoğunlukta ve birbirimizi doğru tanıyacağız. Ben kendimi alabildiğine tanıtıyorum. Sizi de tanımaya çalışıyorum. Sandığımdan başka türlü olsanız bile başarıya gidebileceğinize inanıyorum. Kendi yaşamımız bunun bir zirvesidir. Sizler de daha fazlasını sağlayabilirsiniz.

İnsan bir şey yapamıyorsa, önce oturur derin düşünür. Yanlışlıkta hızlı yol almaya mecbur değildir. İyiye güç getiremiyorsa, kötüye de yol açmaz. En azından o gücü kendinde görmelidir. Ama yok, iyiye hayır, kötüye alışkanlıktır deyip yürüyorsa, o insan bitmiştir, onun üzerinde her türlü hesap yapılmalı, gerekirse düşürülmeli, nefesi kesilmelidir. Bu önünüze bir seçenek sunar. Yanlışta yol almaya hayır diyeceksiniz. Ve oturup düşüneceksiniz. "Bu yol benim yolum değil" deyip kendinizi doğru yola çağıracaksınız. Bu her düzeyde olur. Bütün alışkanlıklarınızı gözden geçirmelisiniz. Hep iyi olana ulaşmada hesap yapacaksınız. Takatiniz varsa bazı adımlar atarsınız. Sanırım bunlara gücünüz yeter veya yetmeli. Başka türlü insanlık ailesi veya uluslar ailesine adım atılamaz. Yine, hepinizin onur, şeref dediği yaşama adım atılamaz.

Hepiniz buraya istekli geldiniz. Bizim varlığımızı bilerek geldiniz. Tabii film seyretmek için değil. Çok önemli gerçekler için geldiniz. Hatta gerçeklerden de öteye, savaşma sanatını öğrenmek için geldiniz. Siz buraya ne bir baba sevgisine ne bir aşiret reisine ne de hayalinizi yaşamak için geldiniz. Buraya bir halkın kaderini devrimle değiştirmek, buna yönelik elde etmeniz gereken sanatı öğrenmek ve bunun iyi bir sanatkarı olmak, özelliklerini edinmek için geldiniz. Edineceksiniz. Bu konuda kendinize güç getireceksiniz. Kendinizi ıslah edecek, yontacak, sağlam bir köşe taşı yapacaksınız. Genç olmanız bir engel değildir. Az, ya da çok okumanız ne avantajdır ne de dezavantajdır.

İnsanlık tarihinin bütün tarihsel dönemeçleri genç olmak, az okumak veya çok okumakla bağlantılı değildir. Temel davalara baş koymak önemlidir. Bu temelde iki kelime biliyorsa, öğrenmesini geliştirmek sonuca götürecek olan temel yöndür. Dolayısıyla biz de kendi kaderimiz üzerinde çok az şey biliyor, bir kaç kelime söylüyorsak bunları bile başlangıç için küçük görmemeliyiz. Yeter ki ardını getirmeyi bilelim.

Her şeyden önce bizi iyi anlamaya çalışacaksınız

Önümüzdeki dönemin savaş sorunları yakıcıdır. Halkımız serhildana doğru daha pekişmiş adımlarla yürüyeceğe benziyor. Yine gerilla daha detaylanarak yürüyecek. Ve bütün bunlara Parti öncülük edecek. Sizler bunun en iddialı ve şanslı öncü kolu olarak görevleri edinmeyle yüz yüzesiniz. Bunların hazırlığıyla uğraşıyorsunuz. Bunun önemini küçümsemiyoruz. Lakin gerekene ulaşabilmek önemli. Her şeyden önce bizi iyi anlamaya çalışacaksınız ve bundan sonra da anlayacaksınız. Şimdiye kadar dediklerimizi anlayamadınız. Ülkeye de kapsamlı çözümlemeler ulaştırdım. Fakat çoğu yanından bile geçmemiş. Böyle olur mu! En değme kadromuz bile yanından geçmemiş. Bu bize acı veriyor. Çözümlemeler başlı başına bir yeterliliği ifade ettiği halde çoğunuz bir sonuca ulaşamamışsanız. Dolayısıyla bizi tekrarlamak zorunda bırakıyorsunuz. Hiç olmazsa bu yıl vesilesiyle sağlam bir anlayışın sahibi olmalısınız.

Eksikliklere sahip olmak ayıp değildir. Belki de benim ki sizden fazladır. Lakin ayıp olan; daha doğruya, yetkine ulaşma gücünü kendinde görememek, buna yüklenmemektir. Bizim sizinle olan farkımız burada başlıyor. Eksik, çirkin ve yanlış olanı amansız bir çabayla aşmaya çalışırım, örtbas etmem. Bunu bir günde yaparım. Siz yıldan yıla bile bunu yapamıyorsunuz. İşte fark buradadır! Ama başka seçeneğimiz de yok. Hamle halindeyiz ve gerçekten savaşı yaşıyoruz. Hem de savaşı günlük olarak yaşıyoruz.

Savaş, sadece fizik veya etkili ateş eden aletlerle yapılmaz. Ruhsal ve düşüncede olanı daha şiddetlidir. Kaldı ki, ruhsal ve düşünsel alanda şiddetli geçmeyen bir savaş, fiziki alanda da gelişemez. Fiziki anlamda savaşı belirleyen de yine ruhsal, düşünsel alandaki savaşın yoğun geçmesidir. Demek ki, daha fazla düşüneceksiniz. Savaşın şartının çok sağlam bir düşünme olduğunu bileceksiniz. Elinize aldığınız silahlara hükmetmek için büyük düşünmeli, ruhunuzu duyarlı kılmalısınız. Çünkü savaşın ruhu çok duyarlıdır. Düşünmesi çok gelişkindir. Savaşta vurmak çok önemlidir. Silahınızın hatasız ve iyi vurması için iyi duymak, iyi düşünmek gerekir. Aksi halde cani, katil olursunuz. Ve bu en ağır bir suçu teşkil eder.

Düşünme gücünüze güvenmelisiniz. Okur yazarlığım azdır, düşünemem demeyin. Hayır, ben son yıllarda hiç okumuyorum ama düşünebiliyorum. Çünkü duymak mümkündür. Bu sizi ürkütmesin. Bilakis, çok okuyanlar, düşmanın kazandırdığı ruh ve düşünce yöntemiyle duyan ve düşünenler daha tehlikelidir. Dağdaki çoban bana göre eğer üzerine doğru gidilirse daha iyi düşünür, daha iyi duyar. Doğru yolda yürürse daha doğrusunu öğrenir.

Demek ki, devrimciliğe başlamanın ilk adımı kendine hakim olabilme, bunun için de devrimci teoriyi, devrimci düşünceyi, devrimci duyarlılığı edinmedir. Bu konuda muazzam yetersizlikler yaşadınız, yaşıyorsunuz. Bunlara dur demesini bilmelisiniz. Bizim size yapabileceğimiz iyilik şudur; bunun güven kaynağı, bunun ana çerçevesi ve yol yöntemini vermektir, veriyoruz da. Ama sizden de beklenenler vardır. Öncelikle aldığınız üzerine düşünmek, sonuç çıkarmak, tartışmak, bu konuda geçmişini değerlendirmek, bunun hesabını yapmak, doğruyu, yanlışı ayrıştırmak gerekir. Ve giderek bir eylem adamı, bir yürütme gücü haline gelebilmek önemlidir. Bunlar da sizden bekleniyor.

Savaşa gireceğiz ama hazırlıksız olunursa, halk savaşı kuralları ile çelişilirse yaşadığımız savaşın ortaya çıkardığı sonuçlardan bin kat daha fazla kötü kaybederiz. Onu önlemenin yolu; bu işlere doğru ve hakkını vererek yaklaşmaktır. Bununla başarı mümkündür ve davanızda biraz ciddiyseniz önümüzdeki dönemin nasıl acımasız geçeceği, kanlı geçeceği göz önüne getirilirse ve bu işte biraz vicdanınız varsa, biraz dürüstseniz çok ciddi yaklaşmanız gerektiği açıktır. Bunu yaşamınızın esas noktası haline getireceksiniz. Hastalıkmış, bazı noksanlıklarmış bunlar sizi fazla etkilemez. Büyük davalar insanı tek bir nokta halinde bu davanın hizmetine koşturur. Eğer tutarlı ve ciddiyse tabii. Yoksa sahtekarsa bir kişi ise bin bir bahane uydurur, başka şeylerle uğraşır, uğraştırır. Ki, bunlar ezilmeye mahkumdur. Dolayısıyla bu yaşınızla doğru bir davanın yoğun bir ifadesi olma dışında bir seçeneğiniz, bir gayeniz olamaz. Bu en doğrusudur. Burada kendinize hakim olmayı bileceksiniz.

> ***İnsanlık tarihinin bütün tarihsel dönemeçleri genç olmak, az okumak veya çok okumakla bağlantılı değildir. Temel davalara baş koymak önemlidir. Bu temelde iki kelime biliyorsa, öğrenmesini geliştirmek sonuca götürecek olan temel yöndür. Dolayısıyla biz de kendi kaderimiz üzerinde çok az şey biliyor, bir kaç kelime söylüyorsak bunları bile başlangıç için küçük görmemeliyiz. Yeter ki ardını getirmeyi bilelim.***

Devrimcilik öncelikle kendini terbiye etmedir

Köleliğine, kötü alışkanlıklarına dur demek, doğru yolun sağlam yürüyüşçüsü olmaya evet demektir. Buraya ilk adım atanlar, bu temelde adımını atmışlardır. Başka şart yoktur.

Bizim sorumluluğumuz altında özellikle savaşanlara karşı da görevlerimizi yerine getirmek istedik. Bu vesileyle bu devreye ağırlık vermeyi düşündük. Dağda uzun süre bulunmaları itibarıyla sanırım gerçeklerimizden uzak düşmüşler ve komuta görevleriyle oynayanlar daha da uzaklaştırmışlar. Öncelikle bunu telafi etmek gerekiyor. Bazıları yenidir, öğrencidir. TC okullarından bazı tekniki bilgiler almışlardır. TC okullarında siyaset üzerine, sosyoloji üzerine ve hatta yaşam tarzı üzerine öğretilen çok şey sahtedir. Ve bunlar saptırır. Dolayısıyla gelenlerin bu yönüyle de kendilerini arındırma işine büyük bir önemle eğilecekleri açıktır. Düşmanın pasifikasyonundan etkilenmek ayıp değildir. Ayıp olan bu etkilenmeyi giderilmesi gereken yerde gidermeyi bilmemektir. Burada giderilebilinir. Yalnız başına her kişiden yüksek bir devrimci olmayı beklemiyoruz. Niye büyük bir devrimcilik yapmıyorsun diye de suçlamıyoruz. Lakin imkanlar elverdiğinde, hız kazanmanız imkan dahiline girdiğinde yapmazsanız örgütün dayatmaları şüphesiz gelişir. Savaş gerçeği öyle olmanız için sizi dikkatli olmaya iter.

Burası yıllarca sürecek bir okul değildir. Bir kaç aylıktır. Fakat bir halk okulu olduğu için yeterli olduğuna da inanıyorum. Sizin fedakarlık düzeyiniz, düzenden kopuş tarzınız ve savaş gerçeğimiz bir kaç yılda alabileceğinizi bir kaç ayda aldırır. Yeter ki espriyi veya özü yerinde doğru kavrayın, birbirinize kavratın! Biz son derece mütevazıyız. Halk savaşçıları öyle çok bilenle, az bilenle, yükseklerde seyredenle, alçaklarda seyreden ayrımını kabul etmez. Bunlar amaç ve tutku itibarıyla birbirine benzerler. Yürekler eş düzeyde çarpar, beyinler eş düzeyde düşünür.

Komuta sistemi bir nevi gerekli olan teknik düzenleme durumundadır. Gidenlerin yerine derhal diğerleri geçebilir ve yürütebilirler. Diğer tarz egemen sınıfların tarzıdır. "Yeri doldurulamaz komutan gitti, her şey gitti" yaklaşımı terstir. Dolayısıyla, Önderlik gerçeğine, komuta gerçeğine yaklaşımınız halk savaşçıları tarzıyla olursa basit ve sade olur.

Bazıları her ne kadar parti yetkilerini ulaşılamaz, yanına varılamaz duruma getirmek istemişlerse de, biz bunların sahtekarlar olduğunu ortaya koyduk. Evet, yetkiyle oynanmaz, çünkü; değerlidir. Başkaları üzerine tahakküm kurmak, yanına varılamaz, ulaşılamaz diyerek istismar edilemez. Daha fazla hizmet sunmak içindir. Yani o okulda kendi savaşımımızı doğru götürmenin amaç, yol, yöntemlerini rahatlıkla edinebilirsiniz. Asla gözünüzü korkutmamalı. Dağdaki çobanlığı terk edip buraya gelen de, üniversiteyi bitiren de rahatlıkla ulaşabilir. Bunun böyle olduğuna emin olmalısınız. Ve göreceksiniz ki, kırk yılın politikacıları da buranın böyle öğrettiğini ve başardığını kabul edecekler. Gerçeklerimize ve birbirimize böyle yaklaşıyoruz. Özellikle yeni gelenler çok kısa bir tanışma süremiz olmasına rağmen, birbirimizi anlamaya başlıyoruz. Anlamayanlar var mı? Ben sizlerin gelir gelmez, hatta yönünüzü buraya çevirir çevirmez çok şeyler kavradığınıza inanıyorum. Gerçeklerimizi can alıcı yerinden kavradığınıza inanıyorum. Ve burada yüksek bir fırsat olarak değerlendiriyorum.

Ben yanılmam, yanıltmam yanıltmaya da fırsat vermem

Benim insana bakışım, değerlendirmem böyledir ama siz başka türlü davranır, başka türlü konuşursanız kaybedersiniz. Ben yanılmam, yanıltmam, yanıltmaya da fırsat vermem. Ben saygılıyım, sizde saygılı olacaksınız. Ahımşahım işler yapıyoruz demiyorum ama hiç kimsenin sahip çıkmadığı bu halk için yaptığımız işler yerindedir. Sonuç alıyor, haklıdır. Ve sanıyorum siz de bunu onaylıyorsunuz. O halde gerekeni yapacaksınız. Yok şöyle kafam karışık, böyle hastayım demeyin. Ben bunları hiç dinlemem. Bizim sözlüğümüzde kendini bunalıma sevk etmek en büyük alçaklıktır. Anlamamak, kavramamak ve gerekeni yapmamak suçtur. Lime lime olsa da doğruyu esas almak ona tüm gücüyle yüklenmek, doğru ahlaki tarzımızdır. Bu ahlakımızın belli başlı özellikleri oluyor.

Bütün bunları yanlış anlamamanız için belirtiyorum. Yıla, PKK'ye, devreye başlarken iyi başlamanız için bunları önemle vurguluyorum. Tekrardan, bize iyi belirtilmedi, umduğumuz gibi çıkmadı dememelisiniz. Size önderler gerçeğini gerekirse yüz bin defa daha tekrarlamaktan bıkmayız. Bana da anlattılar ama ben çok kolay anladım. Bazı konuları geç fark ederim ama mutlaka anlarım. Sizde anlayacaksınız. Hele bizim için ölüm-kalım derslerini müthiş anlayacaksınız. Çünkü ölüm-kalım işleriyle uğraşıyorsunuz. Elde silah neyle uğraştığınızı da size anlatmama gerek yok. Bunun yasalarını müthiş anlayacaksınız ki, yaşayasınız. Elbette bunun için kıyamet koparacaksınız. Çünkü sadece sizin hayatınız, sadece PKK ve sadece bir halkın kaderi söz konusu değil, insanlığımız gidiyor.

Bunu kurtarmaya çalışırken ve hiç şüphesiz en güçlü anlayış, en güçlü pratik mücadele, savaş hepsi de sizden beklenir. Yanılgılarınıza, hatalı yaklaşımlarınıza değiniyorum. Tekrarlamama gerek var mı? Gerçeklerimizi, savaş gerçeklerimizi hiç olmazsa bundan sonra doğru yakalayacağız. Şimdiye kadar yapanlara bakalım, yapılan yanlışlıklar çok kötü kaybettiren noktalardır. Düşmanın bile halkımıza yapamayacağı kötü yaklaşımların sahipleri içinizde, aranızda! Yaşamınız berbat. Ben bile ürküyorum, siz daha fazla ürkeceksiniz, kanaat getireceksiniz. Bunun yerine doğru yaşamı koyacaksınız, kendinizi yere atmak, hastalığa vurmak için değil. Hiç olmazsa yaşamı bundan sonra müthiş kılmak için yükleneceksiniz. Bizden öğrenmek istiyorsunuz. İşte bizde gerçekleşen yaşamı anlatayım ve iddia ediyorum ki, başka bir yaşama seçeneği olsaydı bu kadar ısrarla üzerinde durmazdım. Güç getiren, yücelten, onurlandıran yaşam tarzı bu. Başka usul bulmuş olsaydım onu hemen önünüze sererdim.

Tüm gücümle bu onurla yaşam tarzını, onun seçeneğini önünüze sererdim. İmkan ve olanaklarını emrinize verirdim. Kendim dağlara çıkma, omuzuma silah alma fırsatını bulamadım, hep size verdim. Halk arasında dolaşma imkanı bulamadım, size verdik. İnsan olanlar için, her şeyden önce gerekli olan onurlu yaşamdır.

İnsanı insan yapan insani değerlerdir

Bunun araçlarını size verdik. Bundan şu sonuç çıkmıyor; emirlere iyi uyacağız, bundan sonra talimatlara iyi uyacağız. Bu dar anlamı çıkarasınız diye bu belirlemeleri yapmıyoruz. Hiç şüphesiz benden daha iyi diyeceksiniz, savaşacaksınız ama kastedilen bu değil. Bu anlamda sizden bir savaşçı çıkarmaktan bahsetmiyoruz. Söylediklerimiz daha kapsamlıdır. Ulus olarak da işler çok daha kapsamlı olmayı gerektiriyor. Hatta bir insan olarak kendimizi yenileme bizden çok kapsamlı olmayı istiyor. Dar savaşçılık hiçbir şey kurtarmıyor. İşlerimiz çok yönlü. Büyük kavrayış, yerinde çaba istiyor ve hepsini de iç içe sarf etmemizi, çok yönlü olmamızı istiyor. Bu nitelikte militanlar durumuna gelmemiz gerekiyor.

Bütün bunları yaparken de birbirimize güveniyoruz. Sadece ne bir disiplinle

sizi burada yürütmek gibi bir derdimiz var ne şımarasınız diye gevşek tutarız ne de fazla disiplin yok diye şımarmaya yönelmemek gerekir. İşler ciddi. Hem de çok. Her şey bizim için bitebilir de ve sorumlusu da herhalde ben olmam. Çünkü, elimden geleni yaptım. Düşman yürüttüğü özel savaşla her şeyi bitirmek istiyor. Bundan kuşku yok. Buna rağmen biz yirmi yıldır bu işleri ilerlettik. Asla geri bir adım attırmadık. İleriye gitmeniz için bütün yol-yöntemleri, imkan-olanakları seferber ettik ve halihazırda özel savaşa karşı devrimci savaşımımızın perspektif, imkan olanakları seferber edilmiş ve gücü hiçbir dönemle kıyaslanmayacak kadar ileridir. Bunlarda emrinizde. Kullanmasını bilen kırk tane özel savaşı da boşa çıkarabilir. Ama bilmeseniz hiç de hayalinizden bile geçirilmeyen bir imha anlıktır. Bu gafleti yaşarsanız ve bu akılla kendinizi yaşatmaya çalışırsanız, şimdiye kadar olduğu gibi yenilginiz kaçınılmazdır.

Savaşa bu kadar yanılgıyla yaklaşmak, düşürür.

Yaşam ve parti gerçeğine bu kadar ters düşme, halka bu kadar ters düşmek sizi yaşatmaz. Belki ben biraz daha bunu koruyabilirim ama bunlara da asla siz "yaşıyoruz, gelişiyoruz" diyemezsiniz. Bu sadece yan bir destektir. Sizi ayakta tutmaya yol açabilir. Sağlam bir yürüyüşle hatta savaşla sonuç aldığımızı göstermez.

Hayalci olmayacağız. Demek ki, gerçekleri bütün yönleriyle dikkate alan bir eğitim, bir yaşam kaçınılmazdır. Karşımızda hala tek karar olarak imhayı gündeminden eksik etmeyen bir düşman vardır. Düşmanı her an iyi tanımayan, tanıyıp da gereklerini yerine getirmeyen yenilgiye mahkumdur. Yanından geçmediğimiz gerçek de budur. Ben ne yapayım! Ölümü kabul ediyorsunuz. Savaş gerçeklerimize olduğu gibi yaklaşmayı büyük yürekle, özveriyle, büyük kafayla, büyük çaba ile yaklaşmayı kabullenmiyorsunuz. Ölüm kolay geliyor. Bu konuda bizimki tam tersidir. Bizimki kabul edilen kaderci anlayışa düşmeme oluyor. Aynı zamanda kabul gören ölüme de onay vermemedir. Bunun ifadesi amansız çabayı, ölümsüz çabayı sergilemedir. Bunun da biçimlenişi, kolay yenilgiye gitmeyen, değil öyle büyük hataların sahibi olma ve hataları yıllarca tamir etmeme, hata yapılırsa bile anında telafi etme, doğruyu da peşi sıra takip etmedir. PKK çizgisinden başarıyla yürüyecek militan böyle olmalıdır.

Söylediğim şeyler anlaşılır şeylerdir. Bunlar özel savaşta devrimci savaşı yenilgiye uğratmayacak temel hususlardır. Zor anlaşılıyor ama anlamaya mecburuz. Bakın kırk yaşımı aşıyorum, sizin kendinize yakıştırdığınız yaşamdan daha çok benim yaşama olanaklarım var. Yani yüzyıllarca bana yeter. Fakat mümkün değil, gittikçe daha da zor bela kendimi ayakta tutuyorum. Bakın sizi küçük bir alışkanlıktan vazgeçiremiyoruz. Peki, ne kadar dayanabileceksiniz? Devrimci, büyük irade gücü olmayı gerektirir.

Büyük düşünmenin yanından bile geçemiyorsunuz. Ve bu bizi ürkütüyor. Sizi bu temelde savaşa süremiyoruz ve sizde de bu cesareti göremiyoruz. Fakat sizi savaşa sürmeyelim de ne yapalım? Israrla yürümek isteyenlerinize bakıyorum, bu halinizle mi yürüyeceksiniz? diyorum. Botan'da elde silah yıllarca savaşanlar da geldi. Bir ordu çıkardılar mı? Ordu nasıl kurulur? Bir cephe nasıl tutulur? Nasıl savaştıklarını kendileri bile bilemiyorlar. Bu bizi düşündürür. Ve çoğunuzun yanlışları var, yanılgıları var. İflah olmaz hayalleri var.

Bütün bunlar bizi sağlam komutan olmaktan uzaklaştırır. Bunları hep gidermek istiyoruz. Basitte olsa kendi öz okul ve savaş alanlarımızda gidermek istiyoruz. Kendinize güvenmelisiniz. Halk çocuğusunuz. Halk çocukları amansız kavganlarında gerekli olana süratle ulaşırlar. Halkın aptal, köle çocukları ise efendilerine yaraşır bir biçimde uşaklıkta yarışırlar. Bunlara sözümüz yok. Önderlik adına yola çıktık diyorsunuz, o zaman başaracaksınız. Bu sözde tutarlı olmanın vazgeçilmezliği burada. Bunları geçmiş devreler de çok söyledik. Lakin anlatamadık. Bunlar bizi hasta etti. Şimdi düşünüyorum da bunlar kimdir? Anlamamakta ısrar edenler, tersini yapmakta ısrar edenler kimlerdir? Bunların soyu-sopu üzerine düşünüyorum; nasıl doğmuşlar? Analarına dek anlamaya çalışıyorum. Ne kültürü verilmiş bunlara? Bunlara ilk sözcük neyle, nasıl belletilmiş, nasıl büyütülmüş? Şimdi bunları anlamaya çalışıyorum. Yine kendimizi adam etmekten başka çaremiz yok. Ve bende sizin gibi yenilgili yaşamı bir kader gibi görsem tabii her şey biter.

Şunu unutmayın ki, hepiniz benimle görmeye başladınız. Ölmekte, kolay kaybettirmekte yenilgili yaşamın diğer bir biçimidir. Yine, günlük olarak büyümesini sürdürmemek, yenilgili yaşamaya evet demek, savaşta kaybetmenin diğer bir biçimidir. Burası da bir savaş alanıdır; bir hususu giderme, büyüme, olumsuzu giderme, olumluya ulaşma savaşıdır. Ve savaşta bir günlük bilançoyu lehinize çeviremezseniz durağanlık olur. Yani ne artı ne eksi, sıfır. Bu bir kazanç mıdır? Hayır! Sıfırla hiçbir şey gitmez.

Umarım biraz anlaşılıyoruz. Doğru bir kavrama, sağlam bir yapmaya götürebilir. Gönlümüzü büyük açmalıyız, düşüncemizi dallandırıp budaklandırmalıyız. Basiti aşın. Engin bir kalbiniz olmalı. Fakat zeki olun. Biraz da akıllıca kendinizi yoklamayı bilin. Gelişin. Az bilenler var, çok bilenler var. Birbirlerine öğretsinler. Herkes herkese bir şeyler öğretebilir. Burayı daimi bir öğreten, öğrenen kurum halinde daha da geliştirerek bir katkıyı da sizler yapabilirsiniz. Şimdiye kadar olanlar az değil. Daha fazlasını yapmalıyız. Bu kışın buradaki faaliyetini bile gerektiğinde kurtuluşumuzda dev bir atılıma dönüştürebilmeliyiz.

Unutmayın ki, halk hareketlerinde belirleyici olan sağlam başlangıçlar için nicelik değil, niteliksel kadrodur. Amaç belirlendikten sonra, yol doğru çizildikten sonra, belirleyici olan kadroların niteliksel durumudur. Ve bu da öyle bir kaç yüzle değil, bir kaç düzineyle ifade edilir. Ve bu da bizde kat be kat var. Dolayısıyla bu bile kurtuluş hareketimizin gerekirse yeniden planlanıp, zafere yol alışında dayanabileceğimiz temel bir çalışma grubu olabilir. Eğer böyle yaklaşırsak diğer bütün faaliyetler bir yana, yalnız buradaki faaliyetimiz bile zaferin en temel bir güvencesi oluyor. Ve inancımız da, amacımız da budur.

Bizim asıl istediğimiz başarılı yürüyüştür

Bu çerçevede önümüzdeki dönemin üzerine yükleneceğiz. Sizlerin çalışmasına yüksek bir değer biçerken, yine bu çalışmaların şahsında bunu yürütürken, bunu aynı zamanda sıkı sıkıya gelişme sürecinde olan 1991 serhildanına taşırmak ve Newroz geleneğini mutlaka görevlere sıkı sıkıya bağlı olarak yerine getireceğiz. Temel rol oynayan güçler olarak yürüteceğiz. İşler artık milyonların ciddiye aldığı bir aşamaya gelmiştir. Buna olan inancımız kesindir. Ezici bir çoğunluğunuz yiğitçe yürüyeceksiniz. Fakat bizim asıl istediğimiz başarılı yürüyüştür. Kolay düşmeyen, düşürmeyen yürüyüştür.

Unutmayın ki, geçen devrelerde de benzer kapsamlı değerlendirmeleri yaptık. Sözler verildi; "Şöyle yürüyeceğiz, kolay düşmeyeceğiz" diyenler vardı. Bir yıllık bilançoyu hatırlarsak, yalnız bu sahadan giden elliye, ya da yüze yakın büyük şehitlerimiz oldu. Eğer onlar denileni çok kapsamlı anlamış ve çok sağlam yürüyüş gerekçeleri haline getirmiş olsalardı farklı gelişeceklerine inanıyorduk.

Şehitlerin gerçeği en büyük gerçektir

Unutmamak gerekir ki, her şahadet biraz da zayıflığın ürünüdür. Önemli aşamaların şehitleri zorluklardan kaynaklanır. O zorlukları da gidermek, ayakta kalanların amansız çabalarıyla sağlanır. Ve onlar bize düşüyor şimdi. Biz geçen yılki şehitler gibi şehit vermeyeceğiz. Verirsek bu, anılarına sağlam bağlılığı ifade etmez. Bu yılın şehitliği farklı gelişecek. PKK'nin şahadet tarihinde sıkı sıkıya bağlı kalınan bir kural vardır. İlk şehitlerin rolü ne kadar büyükse, ardını getirenler de o denli büyüktür ve bu büyüklük işleri bir üst aşamaya sıçratmada ifadesini bulur. Dolayısıyla bu yılın şehitliğinin geçen yılın şehitliğini aşabilmesi, bizim bu yılın gündemine getirdiğimiz daha kapsamlı, genelleşmiş gerilla ve serhildanı gerçekleştirmemizle mümkündür. Buna ulaşırsak bu yılın şehitleri PKK tarihinin adına layık şehitleri olacaklardır. En çağdışı bir vahşetin hiçbir gerekçeyle günümüzde yaşamaması gereken bir özel savaşını, biz ne kadar zayıf da olsak, donanımsız da olsak olduğu gibi hükmünü yürütmesine, başarıyla sürüp gitmesine evet demeyeceğiz. Dolayısıyla, kendi devrimci savaşımımıza, özel savaşı geriletecek şekilde yükleneceğiz.

Bunun dışında bir görev anlayışını kabul etmez ve kendimize yakıştıramayız. Ve her şeyimiz bu temelde görevlere yaklaşmak içindir. Bunun dışında bir yaşam şansınız yok. Bu temelde görev, görevde başarı, başarmakta yaşamak! Başka türlü hiç kimse kendini ne göreve yakıştırsın, ne de görevde yaşamayı "iş yapıyorum, yaşıyorum" desin. Atsın hayallerini, korkularını! Gerçeklere kendini hakkıyla versin. Bu sefer devrimci savaş gerçeğimizi, yaşam seçeneği olarak yakalıyoruz. Aksi, aldanmadır. "Diğer güçler şöyle reformisttir, şöyle işbirlikçidir" deriz. Bizde de aynı anlama gelir. Doğru görevi, devrimci savaşta iyi ortaya koyun. Nasıl yaklaşılıyor, nasıl başarılıyor? Bunun az çok ölçülerini veriyoruz. Burada sergilenmesi gereken militan kişiliktir dedim. "Hiçbir şeye yaramıyorum" denilemez. "Bir işe yarıyorum" denilir. O da şudur; "görev adamıyım, silahımı gerilla için iyi kullanırım, halkı iyi örgütlerim, iyi baş çekerim" denir. Budur militanlık.

Bunlar öyle zor işler değildir. Bu işleri muammaya dönüştürmeyelim. Aydınlanan işlerdir, kısa bir göz atışla yakalanıp başarılacak işlerdir. Bu temel güçlerimiz ışığında yaklaşıyoruz. Yıllarca bunları ısrarla söyledik ama çok az uyguladı. Her ne kadar bizden daha büyük uygulatıcılar olmasa da, ben bunun hiç de ciddiye alınacak bir uygulama olarak görmüyorum. Çok yetersiz ve yakışmayan bir uygulama olarak görüyor, değerlendiriyorum. Bunun için aşalım diyorum. Çoğunuza kalsaydı kader diye yerin altını tercih edecektiniz. Biz bunu bir daha içine girilmeyecek, bir daha düşülmeyecek bir yaşama çevirmek istiyoruz. Doğrusu ve uğruna her şeyin korunması gereken bütün gelişmelerin anası bu oluyor.

Demek ki, çoğunuz için iyi bir başlangıç ve yeniden partileşmeye ilk adım atmanız için iyi bir fırsat var. Geçmişle kıyaslanmayacak kadar umut var. Umudun gerçekleniş imkan, olanağı var. Bunu emeğe saygı temelinde dönüştürüyoruz. Savaş için dönüştürüyoruz. Bu bir örgütlenmedir, bu bir komutadır, bu bir savaşmadır. Hepimiz varız. Hiç şüphesiz en akıllıca değerlendirmek hepinizin vazgeçilmez ülküsü, tutkusudur. Şunu söyledim; çok çeşitli nedenlerle belki düşürülmüşsünüz, lime lime edilmişsinizdir ama biz bunların üzerine büyük bir cesaretle kırmızı çizgi çekerek, tutulacak yanlarınız varsa tutarak sizi tersine çevirebileceğimize inanıyoruz. Hatta bizi tanımadan düşman adına yola çıkanları bile düzelteceğimize inanıyoruz. Zaten her gün düşman saflarından yüzlerce kopartıyoruz. Bilerek, ya da bilmeyerek alet olmuş olanları kopartıyoruz. PKK'nin büyüklüğü buradadır. Dolayısıyla, ne kadar düşürülmüş de olsanız, sizlerden de sağlam çıkışlar yapmak mümkündür. Buna inanıyoruz. Fakat gerisini getirmek sizin verdiğiniz sözün eri olmayı bilmenizle mümkündür. Bu sözünüzün adamı olursanız bizden onay alırsınız. Onay vereceğimiz çalışma da budur. Bu temelde sizlerle varız.

Aldatmaya, kendinizle birlikte bizi de oyalamaya, düşürmeye asla onay vermeyiz. Ezer geçeriz. Bunu da kulağınıza küpe edeceksiniz. Kesinlikle bu konuda yanılmayalım. Ben bu anlamda çok acımasızımdır. Yani kendim bile olsam çok uğraşırım. Bunu bileceksiniz. Adam olmaya müthiş varım. Yaşlanmam. Görüyorsunuz sizden daha gencim, yıpranmam da. Sonuna kadar böyle götürebileceğime inanıyorum. Karşımdakinden de bunu beklerim.

Önderlik ilkesini, yürütme zorunluluğuyla karşı karşıyayız

Bana çocukça yaklaşırsanız, Önderlik gerçeği ile oynamaya kalkışırsanız, hele ahbap çavuşça, aşiretvari ve hatta sağda solda solculuk bellediğiniz biçimlerde yaklaşırsanız yine çarpılırsınız. Ben yedi yaşındaki çocuklarla da çok güzel yol alırım. Bu konuda sıkıntılar yok. Bütün bu halkla nasıl yürüdüğümüzü biliyorsunuz, görmüşsünüzdür. Alçakgönüllüyüz. Fakat bu, önderlik ilkesiyle çelişeceğiz, onunla oynayacağız anlamına gelmiyor. Hatta başarısızlığa götürecek, ölüme gidecek anlamına da gelmiyor. Bütün bunlar önderlik ilkesiyle çelişir. Önderlik ilkesini, her zamankinden daha fazla amansız yürütme ihtiyacıyla, zorunluluğuyla karşı karşıyayız. Ve sizler bence daha fazla başarılı olabilirsiniz. Çünkü, daha fazla enerjiksiniz. Daha fazla başarıya muhtaçsınız. Yıpranmamışsınız.

Biz savaşma tutkusu yüksek olanını en ileri düzeye kadar savaştırırız. Halkın da bizden beklentisi budur. Edindiğim izlenimlere göre, halkın bu yıl Parti Önderliği'nden istediği daha hayırlı işler yapmasıdır. Daha bir ileri adım atabilmesidir. Tabii en başta da başa bela olan ve PKK adına bir türlü doğru önderlik edemeyenlerin, doğru önderlik edebilmesidir. Bu temelde hem önerileri, hem de şikayetleri var. Elbette en iyi karşılık vereceğiz. Halk için varız. Bu sözde tutarlıyız, her şey halkın kurtuluşu için olduğuna göre düzeltemeyeceğimiz hiçbir yanlışlığımız olamaz. Dönüştürmeyeceğimiz, törpülenmemiş hiçbir yanımız da olamaz. Bütün bu hususlar, bu yılın beklentilere iyi karşılık vereceğimizi gösteriyor. Bütün kayıplarımıza rağmen kazanım hanemizin daha yüklü olduğunu gösteriyor. Bu yılın üzerine yürürken, geçmiş yılın kazanımları üzerine kimseyi ucuz oturtmamak, onunla ucuz geçinmemek, onun yanında geçen yılın kayıplarından mutlak çıkarılması gereken dersleri çıkarmak ve onları da bir kazanç hanesine dönüştürmek önemlidir. Geçmiş yılın temel muhasebesi bu oluyor. Ve bu yıla verdiğimiz en temel kazancımız, dayanağımız oluyor. Buna dayanarak bu yılı kazanmaya çalışıyoruz. Kazanımlar üzerine kimse ucuz oturmayacak. Bunlar her düzeydeki değerlerimizdir. Başta parti öncülüğüdür, gerilla gerçeğidir, serhildanlardır. Varılan düzeyi asla geriye düşürmemelisiniz. Bütün kazanımları esas alan, ölçen, biçen ve buna bu yılın katkısını sunan bir devrimciliği esas alacağız. "Bizi besle, çok kaybedersek de bir şey olmaz", yine "Ucuzda kaybedebiliriz, ne de olsa geçen yılda böyle kaybedildi" diyen anlayış ve anlayışların karşısında amansız duracağız.

Eğer bu yüklü derslerle önümüzdeki yılın üzerine yürürsek mutlaka daha fazla kazanacağız. Ve her zaman söylediğim gibi, 2000'li yıllara doğru giden 1991 yılını her zamankinden daha fazla bağımsızlık ve özgürlüğümüzün ilanı haline getireceğiz. Bu fırsatı yakalayan hepinizi bu temelde bu yıllara yüklenmesini ve başarmasını diliyorum.

■■■

Önderliğimiz İmralı adasında büyük bir direnişle komplocu zihniyete ve onun uygulamalarına karşı mücadele ederek, Kürt halkına dönük yapılan kirli ve sinsi yönelimlerin gerçek yüzünü açığa çıkarmış, inkar ve imha siyasetinin iç gerçekliğini ortaya koymuştur. Önderliğimiz, egemenlikli sistemin Kürt halkı ve hareketimiz üzerindeki kirli oyunlarını erken fark etmiş ve bu süreci boşa çıkarmıştır.

Halkımız direnişi büyüterek uluslararası komplocu güçlerden hesap soracaktır

Rûken Garzan

Bir insanın tüm dünyadan bağı kopartılarak ölüme terk edilme durumudur tecrit. İnsanın sosyal, siyasal, kültürel, yaşama dair var olan tüm değerlerinden kopartılıp yalnızlaştırılmasıdır. Dolayısıyla tecrit uygulaması, insan ve insanın içinde yaşadığı topluluk açısından en büyük ceza biçimidir. Tecrit ve izolasyon yöntemiyle cezalandırma ise en büyük insanlık suçudur.

Egemenlikli güçler, kendi amaç ve çıkarları için tecridi bir yöntem olarak kullanmaktadırlar. Özellikle de, toplumda öncü olarak kabul gören bireylere karşı tecrit yöntemi devreye konularak söz konusu bireyin toplumdan yalıtılması, toplumun öncüsüz bırakılması, özellikle seçilmiş bir yöntemdir. Oysa bu yöntem, insanlık ve toplum için en büyük ceza biçimidir. Maalesef tüm dünya bu yönteme karşı izleyici pozisyonundadır. Adeta kanıksanmış bir durum yaşanmaktadır.

Toplumdan yalıtılarak yalnızlaştırılan bir insanın duygu dünyasında, yaşamında, düşüncesinde büyük alt üst oluşlar yaşanır. Kimi insanlar, dayatılan bu şartlara karşı dayanma gücünü gösterememektedir. Kimi insanlar da, yaşamları boyunca yaşadığı tecrit ve işkencenin yarattığı tahribatın altında kalmaktadırlar. Dünyada bu tür örneklerle her gün karşı karşıya kalıyoruz.

Tecrit yöntemi uzun yıllardır Önder Apo'ya karşı en ağır bir şekilde uygulanmaktadır. Ancak Önder Apo, bu işkence biçimine karşı büyük bir dayanma ve direnme gücünü göstererek her türlü tecrit ve işkence yöntemlerini boşa çıkarmıştır. İmralı'da 19 yıldır aralıksız olarak devam eden tecrit ve izolasyon uygulamalarında da görüldüğü gibi, her türlü tecrit ve izolasyon yöntemi en büyük işkence biçimidir. İmralı Sistemi bunun somut bir örneğidir. Önderliğimiz üzerinde sistematik işkence uygulamaları yürütülmekte, Önderliğimize herhangi bir hak tanınmamaktadır. Uluslararası alanda esas alınan tüm insani ve evrensel haklar, Önderliğimiz için özel olarak dondurulmuş ve devre dışı bırakılmıştır. Ailesiyle ve avukatlarıyla görüşme hakkı, mektup ve yazışma hakkı gibi evrensel hukukta da bilinen haklar verilmemektedir. 2011 yılından itibaren avukatlarıyla görüştürülmeyen Önder Apo'ya 19 yıl boyunca sık sık hücre içinde hücre cezası verilmiştir. Son iki yıldır Önderliğimizle gerek hukuksal gerekse de ailesel olarak bütün ilişkiler kesilmiştir. Tüm bunların yanısıra Önderliğimiz en ağır cezalara tabi tutulmuştur. Uluslararası komplocu güçler, bu baskı ve uygulamalarla Önderliğimiz şahsında Kürt halkına, özgür kadın kimliğine ve özgürlük mücadelesi veren tüm kesimlere saldırmaktadırlar. Bu anlamıyla inkar ve imha zihniyeti değişmemiş, hatta daha da derinleştirilerek yürürlüğe konulmuştur. İçinde olduğumuz bu dönemde de, Önderliğimize ve halkımıza karşı başta tecrit, işkence, izolasyon yöntemleri olmak üzere her türlü saldırı konsepti devreye konularak tüm dönemlerden daha ağır bir saldırıyla karşı karşıya bulunmaktayız.

Diğer önemli bir husus olarak da, Önderliğimizin paradigmasının bölgede ve dünyada yarattığı alternatif yaşam modeli ile tecridin bağıdır. Her şeyden önce Üçüncü Dünya Savaşı'nın merkezi olan Kürdistan ve Ortadoğu'daki savaşı anlamak için, Ortadoğu'da yaşanan gelişmeleri ve Önderliğimizin geliştirdiği paradigmayı doğru anlamak gerekir. Birinci ve İkinci Dünya savaşlarıyla birlikte yaşanan büyük alt üst oluşlarla beraber gelişen ulus devlet yapılanması üzerinden gelişen devletçi zihniyetin Ortadoğu'ya ve dünyaya hakim olma durumu devam etmektedir. Ortadoğu'da en büyük toplumsallığa sahip olan Arap halkları içinde onlarca devlet ve devletçikler oluşturuldu. Filistin-İsrail örneğinde görüldüğü gibi ulus devletçiklerin arasındaki savaşlar yıllara yayıldı. Kürdistan dört parçaya bölündü. Tunus, Yemen, Suriye, Türkiye ve Irak devletleri başta olmak üzere onlarca ulus devlet sistemi kuruldu. Bölgede milliyetçilik ve dincilik anlayışlarına dayalı geliştirilen çatışma ve çelişkiler ise yayılarak devam ettirildi. Ortadoğu bu anlamıyla tam bir çelişki çatışma ve savaş alanına dönüştürüldü ve bu halen de sürdürülmektedir.

Dünya savaşları, kapitalist sistemin ve sömürgeci güçlerin zihniyetinin bir ürünüdür

Birinci ve İkinci Dünya savaşlarının hem Ortadoğu için hem de insanlık için yarattığı kayıpların tahribatları ve izleri asırlarca devam edecektir. Ortadoğu toplumunda hem maddi hem de manevi açıdan büyük tahribatlar yaratıldı. Milliyetçilik ve dincilik çelişkisine dayalı toplumu körükleyerek savaşa sürükleme politikaları günümüzde de yoğunca uygulanmaktadır. Bir İsrail-Filistin çatışması, yine Kürdistan'daki sömürgecilik zihniyeti bugün de tüm yoğunluğuyla sürdürülmektedir. Ortadoğu toplumunda kadın ve aile sorunu bir kördüğüm sorununa dönüştürülmüştür. Erkek egemen zihniyeti ve kadın kölelik zihniyeti adeta bir yaşam anlayışı haline getirilmiştir. Egemenlikli ve geleneksel anlayışların kendisiyle birlikte doğurduğu bastırma, şiddet, tecavüz zihniyeti vb sorunlar sistemli bir yaşam tarzı halini aldı. Toplumsal cinsiyetçilik zihniyeti yaşamın tüm alanlarına sirayet etmektedir. Tüm bu sorunlar Ortadoğu'yu sorunların merkezi haline getirmiş bulunmaktadır. Kapitalist sistemin ve sömürgeci güçlerin zihniyeti 19. ve 20. yüzyılda yarattığı tahribatların sonucu olarak Birinci ve İkinci Dünya savaşlarını ve ardından Üçüncü Dünya Savaşı'nı da ortaya çıkarmıştır. Merkezi, Ortadoğu'da olan Üçüncü Dünya Savaşı'nın birçok nedeni vardır. Üçüncü Dünya Savaşı'nın kaynağında ekonomi, yoksulluk, din-inanç konularının yanı sıra; sosyal, siyasal, kültürel nedenler olsa da, esas olarak egemenlikli, iktidarcı ve devletçi zihniyetin yarattığı tahribatların artık kaldırılamaz boyutlara ulaşılmasıdır. Ortadoğu'nun kadim gerçeği böyle bir sömürgeci ve gaspçı yönelimle karşı karşıya kalarak direnmektedir.

Önder Apo ve PKK öncülüğünde gelişen 40 yılık Özgürlük Mücadelesi Kürdistan'da, Ortadoğu'da ve dünyada büyük gelişmeler açığa çıkardı. Önderliğimizin ve Özgürlük Hareketimizin yarattığı değişim süreci toplumda ve dünyada birçok kesimi etkilemiş, Kürdistan ve Ortadoğu'da yeni bir mücadele hedefi ve stratejisi belirlemiştir. Mevcut durumda Ortadoğu'da yaşayan halklar açısından yeni bir demokratik sosyalist düşüncenin doğuşu gerçekleşmektedir. Önder Apo'nun Önderliksel çıkışı her açıdan çözüm gücünü ve iradesini açığa çıkaran ve halkların iradesini örgütleyen bir gerçekliği ifade etmektedir. Önderliğimizin ve Özgürlük Hareketimizin çıkışı, Ortadoğu toplumuna yönelik planlanan 'Büyük Ortadoğu Projesini-BOP' ve bu eksende gelişen oyunları deşifre etmiştir. Geliştirdiği paradigmayla Önder Apo, sosyalizmin bilincini ve ruhunu yeniden yaratmanın iddiasını ve kararlığını bir kez daha ortaya koymuştur. Bu anlamda Önderliğimiz kapitalist sisteme karşı demokratik ve bilimsel sosyalist düşünceye dayalı Demokratik Modernite sistemini inşa etmenin mücadelesini yeniden başlatmıştır. Önder Apo; sosyalizmi, demokrasiyi ve özgürlükçü toplum zihniyetini ve politik ahlaki yaşam anlayışının temel ilke ve ölçülerine göre Özgürlük Mücadelesi'nin doğrultusunu kapsamlı bir şekilde belirlemiştir.

Önderliğimizin geliştirmiş olduğu özgür demokratik toplum paradigması egemen devletleri büyük bir korkuya itmiştir. Bu anlamda Önderliğimizin ve Özgürlük Hareketimizin çıkışını küresel hegemonik güçler ve devletler kendi gelecekleri açısından tehlikeli bir çıkış olarak görmektedir. Bu nedenle her cepheden Önderliğimize ve özgürlük mücadelesini veren halkımıza karşı imha ve inkar amaçlı saldırılar başlatılmıştır. En başta Önderliğimiz saldırıların hedefi ve merkezi olarak belirlenmiştir.

1996, 1998 ve 1999 yıllarında Önderliğimize karşı büyük saldırılar gerçekleştirildi. 15 Şubat 1999'da Önderliğimize yönelik kirli ittifaklar sonucu uluslararası bir komplo düzenlendi.

Bu komployla başta Türkiye devleti olmak üzere uluslararası komplocu devletler Önderliğimiz şahsında Kürt halkının imhasını hedeflenmiştir. Kapitalist sistem, Önderliğimiz şahsında tarihsel ve toplumsal anlamda var olan tüm insanlık değerlerini yok etmek istemiştir. Dolayısıyla bu çerçeveden bakıldığında Önderliğimiz şahsında gerçekleşen Uluslararası Komplo'nun amacı ve hedefi büyük ve tarihseldir.

Önder Apo ve halkımızın direnişi komployu boşa çıkarmıştır

Bu açıdan denilebilir ki, çağımızın en büyük komplo konsepti Önderliğimize karşı gerçekleşmiştir. Kapitalist güçler, Önder Apo'ya karşı gerçekleştirdikleri komployla Kürdistan ve Ortadoğu'da sömürgeciliğin ömrünü uzatmak istemiştir. ABD, Avrupa devletleri, İngiltere, İsrail, Rusya, Türkiye, Yunanistan başta olmak üzere çok sayıda devlet ve işbirlikçi çıkar güçleri bu komploda yer almıştır. Elbette ki, Kürt halkına yönelik soykırım ve imha politikaları yeni değildir. Kürt halkına dayatılan soykırım politikaları uzun bir geçmişe dayanmaktadır. Önderliğimizin esaret altına alınmasıyla bu süreç tamamlanmak istenmiştir. Önderliğimiz İmralı adasında büyük bir direniş sergileyerek hem soykırım politikalarını boşa çıkarmış hem de komplocu güçlerin gerçek yüzlerini, kirli ittifakların açığa vurmuştur.

Önderliğimiz, egemenlikli sistemin Kürt halkı ve hareketimiz üzerindeki kirli oyunlarını erken fark etmiş ve bu süreci boşa çıkarmıştır. Diğer taraftan, Önderliğimiz etrafında kenetlenen halkımız, Önder Apo'ya olan bağlılığını, kararlılığını yaptığı eylemlerle ortaya koymuş ve komployu boşa çıkarmıştır. Aynı zamanda Özgürlük Hareketimizde demokratik ulus perspektifi temelinde toplum içinde birçok alanda örgütlenme

Önderliğimiz, inkar ve imha zihniyetinin yarattığı her türlü işkenceli yaşam şartları altında bütün baskılara rağmen özgürlüğe, barışa demokratik ve özgür bir yaşama dair sesini dünyaya duyurmak için büyük direnme gücünü açığa çıkarmıştır. Bu açıdan en büyük direnme eylemini Önderliğimiz göstermektedir.

ve eyleme geçme süreci başlatılmıştır. Demokratik Ulus ve Demokratik Modernite bilinci başta Kürdistan'da olmak üzere Avrupa ve Ortadoğu'da önemli gelişmeler yaratmıştır.

Önderliğimizin avukatlarıyla ilişkilerinin kesilmesi yeni bir sürecin başlangıcı olmuştur

2011 yılının baharıyla birlikle Ortadoğu'da yeni gelişmeler açığa çıkmıştır. Arap Baharı'yla tanımlanan bu süreç, Ortadoğu'daki toplum açısından yeni bir sürecin başlangıcı olmuştur. Bu süreç, tüm Ortadoğu'yu etkilediği gibi Kürdistan ve Kürt toplumunu da etkilemiştir.

Tam da böylesi bir süreçte yeni bir konsept dahilinde Önderliğimize karşı tecrit ve izolasyon politikaları devreye konulmuştur. 2011 yılının Temmuz ayından itibaren Önderliğimiz avukatlarıyla görüştürülememiş, bu uygulama mevcut durumda da devam etmektedir. Bu süreçte sık sık tecrit uygulamaları gerçekleştirilmiştir. 2011 yılında Önderliğimiz demokratik siyasal sürecin önünü açmak istemiştir. Önderliğimiz bu yılda "KÜRT SORUNU VE DEMOKRATİK ULUS ÇÖZÜMÜ–Kültürel Soykırım Kıskacındaki Kürtleri Savunmak" adlı savunmasını sunarak tarihi bir açılım gerçekleştirdi. Bu hamleyle sömürgeci, emperyalist güçlerin Ortadoğu ve Kürdistan'da geliştirmek istedikleri soykırım planlarını bozmayı hedeflemiş ve Kürt sorunu ile birlikte yaşanan tüm sorunları demokratik anayasal çerçevede çözmek istemiştir. Ancak Türk devletinin başındakı AKP hükümeti İran devletiyle anlaşarak hareketimize karşı bir savaş başlatmıştır. Önderliğimizin, aile ve avukatlarıyla ilişkisi kesilmiştir. Böylelikle Önderliğimiz bir kez daha tecrit uygulamasıyla sınırlandırılmak istenmiştir.

Önderliğimizin avukatlarıyla ilişkilerinin kesilmesi yeni bir sürecin başlangıcı olarak belirlenmiştir. Bu süreç Ortadoğu'da sıcak gelişmelerin yaşandığı, özellikle Rojava'da devrimin dalga dalga yayıldığı bir süreçtir. Türk devleti bir taraftan İran devletiyle birleşerek hareketimizin imhasını amaçlamış, bir taraftan da Rojava hattında DAİŞ ve El Nusra gibi çete örgütlerini organize etmiş, bu çeteler üzerinden Rojava'daki halkımıza yönelik saldırıya geçmiştir.

Bu anlamda Özgürlük Hareketimiz yeni bir konseptle karşı karşıya gelmiştir. Tayyip Erdoğan ve Türk sömürgeciliği hem Ortadoğu'da hem de uluslararası alanda birçok devletin desteğini alarak hareketimizi bitirmek istemiş, direnen yurtsever halkımızı teslim almayı hedeflemiştir. Türk devletinin tüm saldırılarına rağmen Özgürlük Hareketimiz tüm Kürdistan'da büyük bir direniş sergileyerek her türlü saldırıyı boşa çıkarmıştır. İlk başta Qendîl ve Xinêre hattındaki İran ve Türk devletinin ittifak ve saldırılarını çökertmiş, İran ve Türk devletinin Qendîl ve Medya Savunma Alanları'na girmesini engelleyerek büyük bir direniş sergilemiştir. Rojava'da ise; Rojava ve Kuzey Suriye'nin DAİŞ gibi faşist çetelerden temizlenmesiyle cevap verilmiştir. Özelikle Kobanê Zaferi'yle büyük başarı ve destansı kahramanlıklar sergilenmiş, sömürgeci ve işgalci güçler, Rojava'dan sökülerek atılmıştır. Bu anlamda Önder Apo öncülüğünde yürüyen özgür Kürdistan, özgür Ortadoğu şiarıyla gelişen Özgürlük Mücadelemiz zaferini bir kez daha ilan ederek tarih sayfasına bu zaferini nakşetmiştir.

En büyük direnme eylemini Önderliğimiz göstermektedir

Her seferinde saldırı dalgalarını kıran Önderliğimize verilen hücre cezaları, tecrit, izolasyon ve her türlü baskıların altında, komplo zihniyeti yatmaktadır. Önderliğimiz, inkar ve imha zihniyetinin yarattığı her türlü işkenceli yaşam şartları altında bütün baskılara rağmen özgürlüğe, barışa demokratik ve özgür bir yaşama dair sesini dünyaya duyurmak için büyük direnme gücünü açığa çıkarmıştır. Bu açıdan en büyük direnme eylemini Önderliğimiz göstermektedir.

Komplocu güçler, komplonun her aşamasında hem Kürt halkının imhasını hem de Özgürlük Hareketimizi bitirmeyi amaçlamışlardır. Önderliğimizin esareti, tarih boyunca Kürt halkının belleğinden asla silinmeyecektir. Önder Apo, büyük tarihi sorumlulukla yeniden Kürt halkının büyük acısına cevap vermiştir. Esaret süreciyle birlikte "Benim tarihi sorumluluklarım olduğu için, bu İmralı sistemine karşı her gün kendimi adeta yeniden yenileyerek yaşıyorum" diye belirtmektedir. Önderliğimiz, bu büyük komplonun amacını çözümleyip, İmralı sisteminde kumploya karşı yeniden mücadele ederek, halka ve örgüte büyük moral ve güç vermiş, komplonun başarıya ulaşmaması için büyük çaba sahibi olmuş ve dolayısıyla onu boşa çıkarmıştır.

19 yıl boyunca Kürt halkı büyük direnişler sergileyerek Önder Apo etrafında kenetlenerek her türlü eylem ve etkinliklerde bulunmuştur. "Güneşimizi Karartamazsınız" şiarıyla başlayan süreç Kürt toplumunun tarihinde ve dünyada eşi benzeri olmayan bir süreçtir. Büyük bir fedai ruhla düşman karşısında büyük eylemler gerçekleşmiş, tüm dünya bu fedailik ruhu, tarzı ve eylemleri karşısında şaşkınlığını ve hayretini gizleyemeyecek duruma gelmiştir. Kürdistan halkı yediden yetmişe her kesimden, dünyanın her yerinden Uluslararası Komplo'yu ve tecrit politikalarını kırmak için meydanlara, sokaklara dökülmüştür. Bakur, Rojhilat, Başûr ve Rojava'da halkımız Önder Apo'ya olan bağlılığını en görkemli bir şekilde göstererek komplocu güçlere karşı tavrını açık ortaya koymuştur. Yine Avrupa ve diğer tüm yurt dışı sahalarında yaşayan halkımız emperyalizme karşı kapitalizmin merkezinde büyük eylemler yaparak devrimci bir tavır göstermiştir. Yine Strasbourg kentinde yıllardır Önder Apo için "Özgürlüğü Özgürlüğümüzdür" şiarıyla nöbet eylemi yapılmaktadır. Zindanlarda Rotînda ve Kurdê arkadaşlar başta olmak üzere onlarca arkadaşımız fedai eylem tarzıyla Önderliğe bağlılıklarını göstermişlerdir. Gerilla güçlerimiz kırsalda ve şehirlerde düşmana büyük darbeler vurmuş, komplocu güçlere karşı en büyük cevabı vermiştir. Komalên Ciwan hareketimiz her dönemde gençliğin dinamik karakterini eylemi ve duruşuyla ortaya koymuştur. Bu süreçte de "Seri Hilde" şiarıyla yeni bir hamle başlatmıştır. Kürdistan Kadın Hareketi büyük bir duyarlılık ve fedai tarzla komplonun her döneminde kadın cephesinde en yüksek tarzda eylem ve tepkilerini sergileyerek tecrit ve komployaya cevap vermiştir. Mevcut durumda da her alanda komployu ve tecridi boşa çıkarmak için hamle başlatmıştır.

Komploya ortak olan güçler bir gün yargılanacaktır

19 yıl boyunca Kürt halkı ve dostları bulundukları her yerde seslerini dünyaya duyurmak istemişlerdir. Ancak sömürgeci devletler her defasında Kürt halkının sesini susturmak için harekete geçmişlerdir. Önderliğimize yönelik tecridin bu denli uzatılması ve halkımıza yapılan baskıların artırılması her gün daha da yaygınlaştırılmıştır.

Gelinen aşamada topyekun bir savaş süreci içindeyiz. AKP-MHP faşizmi Kürdistan'ı ve Kürt toplumunu katliamdan geçirmek için bütün gücünü seferber etmiştir. Kürt halkına uygulanmak istenilen saldırı konseptinin startı Önderliğimizle görüşmelerin kesilmesi ve Önderliğimize uygulanan tecridin başlamasıyla verilmiştir. Ardından başta Bakur olmak üzere Kürdistan'ın birçok kentinde saldırılar, katliamlar, tutuklamalar, faili meçhullerle soykırım amaçlı topyekun imha süreci başlatılmıştır. Her gün onlarca insan tutuklanmakta, OHAL uygulamaları sınırsızca devam etmektedir.

Soykırım konseptinin tüm faşizan saldırılarına rağmen Kürt halkı tüm dinamikleriyle her zamankinden daha fazla ayaktadır. Kürdistan'ın dört bir yanında, Ortadoğu'da, Avrupa'da faşizme ve Uluslararası Komplo'ya karşı direniş ve devrim cephesi büyüyerek gelişmektedir. Rojava Devrimi, Kobanê, Şengal ve Bakur özyönetim direnişleri, Kürdistan Özgürlük Direnişi tarihine altın harflerle yazılmıştır. Kürt halkı ve Kürdistan Devrimi geçmişle kıyaslanamayacak düzeyde başarılar sağlamıştır. Ancak, tecrit-izolasyon komplo ve topyekun saldırılar hala devam etmektedir. Uluslararası güçler bu baskılar karşısında sessiz kalmaktadır. Uluslararası güçlerin sessizliği sıradan bir sessizlik değildir. Bu güçler, Önderliğimize ve halkımıza karşı sergilenen saldırıların ortağıdırlar. Bu anlamda uluslararası güçlerden beklentili değiliz. Ancak bu suçlara ortak olan tüm güçler tarih karşısında bir gün yargılanacaktır. Bütün sessiz ve kayıtsız yaklaşımlara rağmen Kürt halkı ve Özgürlük Hareketimiz sesini her zamankinden daha fazla yükselterek, eylemiyle, devrimci duruşuyla sömürgeci güçlere en büyük cevabı vererek Önder Apo'nun ve Kürt halkının özgürlüğünü sağlayacaktır.

Önderliğimiz, İmralı'da bütün imkansızlıklara ve yaşadığı zorlu koşullara rağmen, esaret şartları altında büyük direnişle kitaplar dolusu düşüncelerini, yoğunlaşmalarını tüm dünyaya ve bizlere sundu. Bizler Önderliğimizin sunduğu talimat ve perspektiflerinden, sabır, direnme ve düşünce gücünden büyük moral ve güç alıyoruz. Önderliğimizden aldığımız güçle nefes alıyor, yürüyoruz. Oysa bizlerden istenilen mücadelenin daha da büyütülmesidir. Önderliğimiz ağır koşullar altında her anını devrimi büyütmekle geçirmektedir. Bizim imkanlarımız çok daha fazla olmasına rağmen, Önderliği uygulamada ciddi yetersizlikler yaşamaktayız. Eğer bugüne kadar Önderliğimiz esaret altında yaşıyorsa, hatta kendisine karşı tecrit uygulanıyorsa bunda bizlerin de üzerimize düşen görevleri yapmada başarılı olamayışımızın ve yaşadığımız yetersizliklerin payı büyüktür. Yani imkansızlıklar içinde büyük bir direnme gücüyle, bizlere büyük düşünce ve imkanları sunan Önderliğimizin çabasını, emeğini anlama ve pratikleştirme düzeyimiz oldukça zayıftır.

Tekoşîn Yoldaş'ın eylemi Önderlikle doğru buluşma eylemidir

Bizler halka doğru öncülük yapmada ve gündemlerimizi yerinde ve zamanında belirlemede yetersiz kalmaktayız. Düşmanı ve üzerimizdeki saldırıları boşa çıkartmak için günün 24 saatini dolu dolu geçirmemiz gerekmektedir. Ancak zamanımızın yüzde onunu bile doğru değerlendiremiyoruz. Günübirlik çalışmalara katılıyoruz. Örgüte ve yaşama kendimize göre katılmaktayız. Bireysel, kendine göre, keyfi duruşlarımız azımsanmayacak düzeydedir. Önderliğin gündemini yakalama düzeyimiz oldukça yetersizdir. Yarım ve yetersiz katılımlarımızla yürüyoruz. Önderliğe ve özgürlük çizgisine tam katılmamaktayız. Yarım ve yetersiz yoldaşlığı aşmanın yolu, Önderliği doğru anlamak ve Önderliğe doğru katılmaktan geçer. Bunun için tarz, tempo ve duruşlarımızda köklü değişimler yaratmamız gereklidir.

Önderlik, bizlerin Önderliğe katılım ve mücadele gerçeğine yaklaşımındaki yetersiz yoldaşlığın yarattığı sonuçları defalarca değerlendirdi. Bu anlamda yetersiz yoldaşlığın eylemi ve başarıları da büyük olamaz. Rêber Apo'ya tam katılmak, büyük şehitlerimizin de emrettiği gibi özgür yaşamın ilke ve ölçüleri temelinde katılma ve anlamlı bir yaşam anlayışının sahibi olmaktan geçmektedir. Bu anlamda büyük şehitlerimizin eylem çizgileri ve yaşam tercihleri nettir. Bu esaslar üzerinden Önderlikle yoldaşlık, ölçü ve duruşları da net ve tamdır.

Yine büyük şehitlerimiz Delallerden Nalîn Muşlara, Şevin Garzanlardan Nimet ve Alişerlere kadar yüzlerce kahraman şehitlerimiz bu süreçte Türk devletinin faşizmine karşı en üst düzeyde tavırlarını fedaice ortaya koymuşlardır. "Bizi ihanete, teslimiyete, tecride ve kirli oyunlarınıza alıştıramayacaksınız" diyerek, direnişçi duruşlarıyla, eylemleriyle mücadelede öncülük yaparak sıradan, vasat, yenilgili ve ikircikli duruşları reddetmişlerdir. Bu temelde Önderlik çizgisinde ve özgür yaşam ilkelerinde ısrar ederek Önderliğe olan bağlılıklarını ortaya koymaktadırlar. Tekoşîn Farqîn Yoldaşımız eyleme gitmeden önce ruhsal ve düşünsel olarak eylemini gerçekleştirmiştir. Mektup ve konuşmalarında bu çok açık gözükmektedir. Tekoşîn Yoldaş, her şeyden önce ruhsal, düşünsel ve yaşamsal olarak kendisinde başarıyı kesinleştirmiştir. Tekoşîn Yoldaş'ın eylemi; tecridi kırma, işkencelere ve tuklamalara son verme ve Önderlikle doğru buluşma eylemidir.

Özgürlük Mücadelemiz zafere hiç olmadığı kadar yakındır

Önder Apo tarihte hiç rastlamadığımız bir Önderlik gerçeğini yarattı. Dünyanın hiçbir yerinde bir önderin bu denli halkıyla, yoldaşlarıyla bir ruh ve düşünce birlikteliğini yarattığı görülmemiştir. Önder Apo'nun Kürdistan toplumunda yarattığı emeğin, güzelliğin ve sevginin aşka ve bağlılığa dönüşmesi bir ilktir. Dolayısıyla bu bağlılık ve sevginin gücü, komplonun her aşamasında kompolyu anlamsızlaştırmaktadır.

2017 yılında Kürt toplumu ve gerilla güçlerimiz Kürdistan'ın her tarafında gerçekleştirdikleri eylemlerle bir kez daha Önderliğimiz üzerindeki baskı ve tecride karşı büyük bir cevap olmuşlardır. Bu temelde 2018 yılında Önderliğimizin ve Kürdistan'ın özgürlüğü için bütün mücadele alanlarımızda üzerimize düşen görevleri büyük bir güç ve moralle karşılamak Önderliğimiz üzerindeki tecridi kıracağı gibi en yakın zamanda bizi Önderliğimizle, halkımızla da buluşturacaktır.

19 yıldır İmralı adasında büyük bir sabır ve direnişle kompolyu boşa çıkaran Önderliğimiz, olağanüstü mücadelesi ile tüm saldırı konseptlerini boşa çıkarmış, Özgürlük Mücadelemizin zafere ulaşmasının tüm imkanlarını yaratmıştır.

Bu bağlamda bizlere düşen görev ise her zamankinden daha fazla mücadeleyi büyütmek ve Önderliğimizin özgürlüğünü sağlamaktır. Bunun içinde ruhta ve düşüncede Önderlikle buluşmak, Önderliğimizin yaşam tarzını, perspektiflerini hayata geçirmek ve Önderliğimiz ile aramızda açılan mesafeyi kapatmak gerekmektedir. Bunu gerçekleştirdiğimiz oranda Önderlikle bulaşabilir ve özgürlüğünü garanti altına alabiliriz. Unutmamalıyız ki, halk ve hareket olarak tüm zamanlardan daha fazla özgürlüğe yakınız. Bu bilinç ve sorumlulukla yüklendiğimiz taktirde Önderliğimizi fiziki olarak özgürleştirerek komplocu güçlerden hesap soracağız.

■■■

Kürdistan Devrimi'nin direniş hafızası
SERXWEBÛN 37. YILINDA

Ronahî Serxwebûn

● Kürdistan tarihinin en uzun soluklu ve kesintisiz yayın organı olarak Serxwebûn, Kürdistan Devrimi'nin her anına tanıklık etmiş, bununla da kalmayarak bu devrimin mayası olmuştur. 36 yıl boyunca bu devrimin amiral gemisi olarak onun yönünü tayin etmiş ve ruhunu şekillendirmiştir. Kürdistan Devrimi'nin öncüsü Partiya Karkerên Kurdistan'ın-PKK- resmi yayın organı olarak Serxwebûn, bu devrimin kaderini tayin etmede önemli bir rol oynamış ve oynamaktadır. ●

Gazetemiz Serxwebûn 36. yılını tamamlayıp 37. yılına giriyor. Bu yeni yıldönümünün başta Serxwebûn'un kurucusu Rêber Apo olmak üzere tüm çalışanlarına, bütün mücadele alanlarındaki direnişçilere ve halkımıza kutlu olmasını diliyoruz. Emek veren tüm Serxwebûn şehitlerinin anıları önünde saygı ve minnetle eğiliyoruz.

Kürdistan tarihinin en uzun soluklu ve kesintisiz yayın organı olarak Serxwebûn, Kürdistan Devrimi'nin her anına tanıklık etmiş, bununla da kalmayarak bu devrimin mayası olmuştur. 36 yıl boyunca bu devrimin amiral gemisi olarak onun yönünü tayin etmiş ve ruhunu şekillendirmiştir. Kürdistan Devrimi'nin öncüsü Partiya Karkerên Kurdistan-PKK'nin resmi yayın organı olarak Serxwebûn, bu devrimin kaderini tayin etmede önemli bir rol oynamış ve oynamaya devam etmektedir.

Devrimlerin karakterlerini şekillendiren, onların dayandıkları ideolojidir. Savundukları ideoloji temelinde, devrimler dayandıkları kitleleri seferber eder, dost ve düşmanlarını ayırt eder ve devrimin araçlarıyla yöntemlerini belirlerler. Bu nedenle ideolojiyi oluşturmak, o ideolojinin kadrolarını yaratmak ve ideolojiyi devrimin dayanağı olacak kesimlere aktarmak devrimin en önemli ayağını oluşturur. Serxwebûn, bütün bu görevlerin hayata geçirilmesini aylık bir gazete olarak 36 yıldır başarıyla sürdürmektedir. Ancak, Serxwebûn'un ideolojik bir yayın olarak ortaya çıkışı çok daha öncesine, 1978'lere dayanmaktadır. Kürdistan Devrimi'nin manifestosu, 'Kürdistan Devriminin Yolu' 1978'de çıkarılmış ve Serxwebûn olarak adlandırılmıştır. İdeolojik bir grup olarak ortaya çıkan Kürdistan devrimcilerinin partileşme iradesinin beyanı olan Serxwebûn, grubun öncüsü Başkan Abdullah Öcalan'ın anlatımı ve öncü kadrolardan Mehmet Hayri Durmuş'un redaksiyonu ile daha sonra kurulacak PKK'nin proğram çerçevesi olarak ortaya çıkmıştır. PKK'nin Kuruluş Kongresi'nde Yayın Kurulu sorumlusu olarak görevlendirilen büyük devrimci Mazlum Doğan'ın daha sonra kaleme aldığı veya onun öncülüğünde hazırlanan broşürler ile düzensiz aralıklarla yayınlanan Bülten de, Serxwebûn yayınları olarak tanımlanmıştır.

Serxwebûn'un aylık periyodik bir gazete olarak yayın hayatına başlaması Ocak 1982 yılında gerçekleşmiştir ve bu geleneğin devamı niteliğindedir. PKK'nin daha önce periyodik bir yayın organı çıkarmaması bilinçli bir tercihtir ve devrimci bir hareket ve ruh yaratmanın tedbiridir. Türkiye ve Kürdistan'daki birçok sol hareket çıkışlarını teorik yayın organı etrafında gerçekleştirip zamanla legal yayın çerçevesinde birer teorik fikir kulübüne dönüşürken, Kürdistan devrimcileri bu yolu tercih etmemiş; önce örgütlenme konusunda sağlam adımlar atıp mücadele içinde şekillenmiş bir örgüt yaratmayı hedeflemişlerdir. Bu tercihin ne kadar doğru olduğu daha sonraki gelişmeler sürecinde net olarak ortaya çıkmıştır.

12 Eylül 1980 darbesinin ilk günlerinden başlayarak güçlerini korumak ve daha iyi eğitmek için yurtdışına çıkış hareketini başlatan Kürdistan Özgürlük Hareketi, askeri ve siyasi alanda bir yeniden doğuş sürecine girdi. Bir yandan güçlerini gerilla savaşına hazırlamak için askeri eğitimlerden geçirirken, diğer yandan da geçmiş mücadele sürecini irdeleyip doğru dersler çıkarmak ve yeni mücadele sürecinin çizgisini belirlemek için yoğun bir ideolojik açılım hareketi başlattı. Kürdistan Özgürlük Hareketi'nin Önderliği, bu dönemde Kürdistan Devrimi'nin örgütlenme anlayışını, askeri çizgisini, ulusal kurtuluş problemi ve çözüm yolunu, kişilik problemi ve aile çözümlemesini kapsamlıca ortaya koydu. Bu kapsamlı çözümlemelerin kadro ve kitlelere ulaştırılması; düşünsel ve ideolojik yetkinleşme ve ortaklaşmanın sağlanması için periyodik bir yayın organı ihtiyacı doğmuş bulunuyordu. Diğer taraftan, askeri-faşist cuntanın halk ve tutsaklar üzerinde uygulamaya koyduğu faşizan uygulamaların teşhiri, dünya kamuoyunun bu gelişmelerden haberdar edilmesi ve halka umut aşılanması için de böylesi bir yayın organına ihtiyaç vardı. Daha önceleri gazete temelli bir mücadele ne kadar risk taşıyorsa gelinen aşamada devrimin sesini duyuracak böyle bir organın eksikliği de mücadeleye zarar verecekti.

İlk sayı Ocak 1982'de çıktı

Bu gerçekler temelinde Kürdistan Devrimi'nin Önderliği, aylık bir gazetenin çıkarılması görevini bir grup öncü kadronun önüne koydu. Serxwebûn'un ilk sayısı Ocak 1982'de çıktı. Gazetenin bir nüshası Ortadoğu'ya, Önderliğin kaldığı eve ulaştığında büyük bir heyecanın yaşandığını, Önderliğin her sayfayı ayrıntılı inceleyip evde bulunan diğer kadroların da görüşlerini tek tek sorduğunu hatırlıyorum. Önderlik her yeni kitabını kasete okuyup bitirdiğinde, her kitabı basımdan sonra eline aldığında, atılan her adımda, her gelişmede büyük heyecan duyardı. Şüphesiz ki bu heyecanın kaynağında devrim için yeni bir mevzinin kazanılmış olması bilinci ve sarfedilen emeğin ürünlerini derleme mutluluğu vardı. Atılan adımların hangi zorluklarla, nasıl büyük fedakarlıklar ve emeklerle atıldığını bilenler ve böylesi bir emeği tadanlar ancak böylesine büyük heyecanların sahibi olabilirler. Serxwebûn'un çıkışı Kürdistan Özgürlük Hareketi için dev bir adımdı ve daha sonraki gelişmelerde oynadığı rol bu adımın büyüklüğünü her geçen gün daha da net ortaya koymuştur.

Serxwebûn, hem kadrolar ve hem de kitleler nezdinde kutsal bir kitap muamelesi görürdü. Kağıttan bir gazetenin ötesindeydi Serxwebûn; devrimin ışığını yayan bir kaynak, insanları birleştiren bir bağ, ortak değerlerde buluşturan bir kimlik, şehitleri ölümsüzleştiren bir anıt, Vietnamlaşan Kürdistan'ın ve zindanlardaki savaş esirlerinin dünyaya yayılan çığlığı, Türkiye ve Kürdistan'daki vahşetin perdesini indiren bir el, dünyanın ilerici insanlığıyla kurulan bir hakikat köprüsüydü. Devrim umutlarının ciddi bir darbe yediği, olmazın teorisini yapanların çoğaldığı karanlık bir dönemde, vahşetin sesinin diğer tüm sesleri boğduğu bir zamanda insanlara, her şeyin bitmediğini, umudu büyütecek olanların geleceği yaratma yürüyüşünü kesintisiz sürdürdüğünü haykırdı Serxwebûn ve bu ses adım adım diğer tüm sesleri bastıran coşkulu

bir zılgıta dönüştü. Dünya, askeri-faşist cuntanın insanlık dışı uygulamalarını, baskılarını ve suçlarını ilk elden Serxwebûn'dan öğrendi. Diyarbakır Zindanı vahşetini deşifre edip savaş esirlerinin insan üstü bir iradeyle direnişlerini ve Kürdistan gerçeğini tarihe mal etmelerini insanlığa haykıran da, Türkiye'deki zindan direnişlerinin sesi olan da, bu vahşete karşı dünya ilerici kamuoyunun sesini yükseltmesini sağlayan da, halkımızı örgütleyip bilinçlendirip bugün olduğu gibi o gün de eylemlere kaldıran da, Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi'nin kurulup Kürdistan ve Türkiye devrimci hareketlerinin faşist cuntaya karşı güçlerini birleştirmesi çabalarına katkı sağlayan da, Serxwebûn'du. Ve Serxwebûn daha çıkışının ilk yılında devrimin kaderini belirleyen gelişmelere imza atmaya başlamıştı. Daha sonraki yıllarda da bu rolünü giderek yetkinleşen bir şekilde oynamaya devam etti.

Önderliğin çözümlemeleri Serxwebûn'un temel yazılarını oluştururdu

Önderlik dışarıda olduğu dönemde başta Serxwebûn olmak üzere tüm basın yayın faaliyetleri doğrudan Önderliğe bağlı olarak yürütülürdü. Serxwebûn'un her sayısını inceler, eleştiri ve önerileriyle sürekli beslerdi. Önderliğin çözümlemeleri Serxwebûn'un temel yazılarını oluştururdu. Onun dışında, dönemin siyasal gelişmelerinin yorumlandığı yazılar, zindanlardaki savaş esirlerinin mektup ve yazıları, cuntanın uygulamaları ve hem içeride hem de dışarıda geliştirilen eylemlilikler, devrim şehitlerinin yaşam öyküleri gibi temel yazılar olurdu. Kadrolar, savaşçılar ve kitleler devrim perspektiflerini Serxwebûn'dan alır; onun yazılarıyla kendilerini eğitip ajitasyon ve propagandalarını o temelde geliştirirlerdi. Yani, Serxwebûn uzun yıllar hem kadrolar, hem gerillalar ve hem de kitleler için temel beslenme kaynağı oldu. 90'lara doğru bir kitle yayın organı olan Berxwedan'ın yayınlanmaya başlamasıyla birlikte Serxwebûn'un asli olarak kadrolara hitap eden içeriği öne çıktı.

Serxwebûn salt bir ideolojik yayın organı olmadı; aynı zamanda bir örgütlenme aracı rolü oynadı. Bolşevik Parti'nin yayın organı Iskra'nın Rusya'da Ekim Devrimi'nin örgütlenmesinde oynadığı motor rolünü Kürdistan ve yurtdışı alanlarda Serxwebûn oynadı. Avrupa'da örgütlenme faaliyetleri yürüten kadro ve çalışanlar ellerinde Serxwebûn'la kapı kapı dolaşarak, çarşı pazarda insanlara kendilerini ulaştırarak onları örgütlediler. Serxwebûn, adeta kapıları açan bir anahtar, insanları buluşturan bir kaynak oldu. 1982'deki 2. Parti Kongresi'nde alınan karar gereği gerilla grupları ülkeye yöneldiklerinde küçük boyutlarda özel olarak basılmış Serxwebûn'lar ve daha sonra da avuç içine sığacak büyüklükte basılmış cep kitapları kitlede onların gerçek gerillalar olduklarına inancı yaratan kimlik rolü oynadı. Serxwebûn böylece ülke zemininde de örgütlenmeye hizmet etti. Suudi Arabistan'dan Libya'ya, Amerika'dan Kanada'ya kadar örgütle ilişkilenmek isteyen insanlarımızın yönünü döndükleri adres oldu Serxwebûn...

Az insanla çok emek...

Bugün Kürdistan Özgürlük Hareketi, basın yayın alanında büyük tecrübelere, dört bir yanda binlerce çalışana ve yazılı görsel çok sayıda organa sahip. Değişik kesimlerin kendi seslerini duyurdukları, farklı çevrelere hitap eden yayınlar var. Ve her biri de büyük bir emeği içeriyor. Kürdistan Devrimi'nin "Az insanla çok emek" ilkesi bugün de geçerliliğini koruyor. Ancak, şunu da belirtmek gerekiyor ki; açılmış yollarda ve birikmiş tecrübelerle yürümek nispeten kolaydır. Bugün basın yayın faaliyetlerimiz Serxwebûn'un açtığı yolda ve kazandırdığı tecrübeler üzerinden yürüyor. Bu yolu açmak, bu tecrübeleri biriktirmek çok büyük emekler, çabalar ve fedakarlıklarla mümkün olabilmiştir. Serxwebûn başlangıçta, bilgisayar kullanımının hem genelde ve hem de bizim açımızdan henüz yeni olduğu bir zamanda, bir süre bilgisayar eğitimi görmüş iki çalışanın düşe kalka tecrübe kazandıkları koşullarda çıkarıldı. Ekranda mizanpaja yabancıydık henüz; tüm sayfalar kesile biçile hazırlanır, yazım hatalarını düzeltmek için satır satır doğruları yapıştırmak gerekirdi. Yazı yazmadaki acemiliklerden tutalım bilgiye ve resimlere ulaşmadaki zorluklar ve kaynak azlığına, iletişim sorunlarına kadar zorlayıcı yanlar çoktu. Çok az sayıda kişiyle çıkarılırdı gazete, bu da büyük emek yoğunluğu demekti. Başlangıçta gazeteyi basıma yetiştirebilmek için son kırk sekiz saat aralıksız çalışmak gerekirdi. Zordu ama anlamlıydı, değerliydi bu çabalar.

Köln-Ebertplatz'daki, bugün de hala ayakta olan bir binanın dördüncü katındaydı Serxwebûn'un ilk bürosu ve yalnızca bir gazete bürosu olmakla kalmaz; kadroları çeken, buluşturan bir merkez rolü de oynardı. Serxwebûn o dönemde daha sonra değişik Avrupa dillerinde çıkarılacak olan Kurdistan Report'un Almanca çıkarılmasına da önayak olmuştu. Afişten bildiriye, kitaptan takvime kadar zengin bir faaliyet yelpazesi vardı Serxwebûn'un.

Kürdistan Devrimi'nin ideolojisinin yayılmasında, mücadele ve direnme ruhunun yaratılmasında, Kürdistanlıların Özgürlük Hareketi saflarında örgütlenmesinde ve Kürdistan halkının unutulmuşluktan kurtularak sesini dünyaya duyurmasında böylesine önemli bir rol oynayan Serxwebûn, Türk sömürgeciliğinin olduğu kadar onun Avrupa'daki destekçilerinin de hedefindeydi. Nitekim, Avrupa'daki PKK faaliyetlerini izleme ve engelleme masasının sorumluluğunu yapan Almanya 1987 yılı sonunda Serxwebûn Yazı Kurulu'nda yer alan önder kadroları tutuklayıp yayınevi ve basımevine operasyon düzenledi. Bu saldırı üzerine Almanya'da hazırlanma koşulları giderek riske giren Serxwebûn 1990 yılı sonlarına kadar illegal olarak Fransa'da hazırlandı, basımı ise Almanya'da yapılmaya devam etti. Ancak, 1990 yılı sonlarına doğru Fransa'daki Serxwebûn bürosunun açığa çıkarılması ve çalışanlarının sorgulanması üzerine yıl sonundan itibaren Serxwebûn tekrar Almanya'da çıkarılmaya başlandı. Fransa'daki büro ise bir süre kitap faaliyetleri için kullanılıp sonra kapatıldı. Böylece, tüm basın yayın faaliyetleri yeniden Almanya'da yürütüldü.

Tasfiyeciliğin alt edilmesinde de tarihi bir rol oynadı

Görüldüğü gibi, Kürdistan Devrimi ve devrimcilerinin maruz kaldığı baskı ve kovuşturmalardan Serxwebûn da nasibini aldı. Serxwebûn çalışanları değişik zaman ve yerlerde gözaltına alınıp sorgulandı, zindanlarda tutsak edilenler oldu; büroları basıldı, arşivlerine el konuldu. 1987'den sonraki yıllarda da Almanya'nın Serxwebûn başta olmak üzere Kürdistan Özgürlük Hareketi'nin basın yayın kurumlarına saldırıları sürdü ve Serxwebûn bu kez de bürosunu daha uygun mekanlara taşımak zorunda kaldı. Bütün bu saldırılar, engellemeler, yasaklar Kürdistan halkı ve öncüsünün sesini boğmaya dönük saldırılar ve bugün de çeşitli biçimlerde sürüyor. Ama görüyoruz ki, Serxwebûn öylesine güçlü bir gelenek yarattı ki, Kürdistan halkının dört bir yanda onlarca gazetesi, dergisi, ajansı, radyosu ve televizyonu doğdu. Yine her yıl, Serxwebûn'un yayınladığı kitaplar kat kat aşan sayıda kitaplar basılmakta.

Serxwebûn Kürdistan Özgürlük Hareketinin tüm dönemeçlerine rehberlik etti. En kritik süreçlerde yolunu bulmak isteyenlerin pusulası oldu. Tüm tasfiyeci eğilimlere karşı mücadelenin bayraktarlığını yaptığı gibi, Rêber Apo'nun Uluslararası Komplo'yla esaret altına alınmasından sonraki süreçte örgüt içinde ortaya çıkan tasfiyeciliğin alt edilmesinde de tarihi bir rol oynadı. Gelecek nesiller, Serxwebûn'un sayfalarında Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nin tarihini bütün yönleriyle tanıma şansına sahip olacaklardır. Serxwebûn bugünü aydınlatan bir rehber olmanın yanısıra Kürdistan halkının tarihe düşürdüğü notlardır da; Kürdistan halkının ve Özgürlük Hareketi'nin hafızasıdır. Bugünkü nesillerin sosyal medyanın bulanık sularında bilinç kirliliğine uğramaktan kurtulmak için beyinlerini Serxwebûn'un aydınlığına daha fazla açmaları gerektiğine inanıyorum. Dün Serxwebûn'u kutsal bir kitap derecesinde tüm yürekleri ve beyinleriyle kucaklayan insanlarımızın değerlere yaklaşımdaki bu soylu duruşlarının bugün de örnek alınması, bu değerlerin nasıl yaratıldığının asla unutulmaması ve bugünün bolluğu içinde alışmışlığın verdiği yüzeysellik ve hoyratlıklardan kurtulunması gerektiğini düşünüyorum. Bu mücadelenin ve değerlerinin nasıl ilmek ilmek örüldüğü, bu uğurda nasıl fedakarlıklar sergilendiği, nice kahramanın nasıl gözlerini kırpmadan canları pahasına bu değerleri koruduğu gerçeğinin her zaman yeniden ve yeniden bilinçlerimize çarpması, bizi arındırıp bu değerlere layık duruşlara çekmesi gerekmektedir.

Nice şehidin ve adsız emektarın eseridir Serxwebûn

Serxwebûn'un 36 yıllık tarihinde nice şehidin ve adsız emektarın emekleri, fedakarlıkları, bilinçleri, gôznurları, uykusuz geceleri, alın terleri vardır. Serxwebûn kolektif bir emeğin ortaya çıkardığı bir eserdir ve bu eserin baş mimarı Kürdistan halkının Önderliği Başkan Abdullah Öcalan'dır. Serxwebûn'un emektarları kalemleri ile olduğu gibi, diğer bütün yetenekleri ve güçleriyle de kendilerini Özgürlük Mücadelesi'ne katmışlardır. Yeri geldiğinde ajitasyon ve propaganda yapmış, eğitim vermiş, örgütçülük yapmış, yeri geldiğinde ise ellerinde silahlarıyla sömürgeciliğe karşı gerilla mücadelesinde yerlerini almışlardır. Serxwebûn'a bilinç ve emeklerini katanlar arasından değerli birçok şehit çıkmıştır. Başta Çağdaş Kawa Mazlum Doğan olmak üzere, Emel Çelebi (Mine), Enver Polat (Selçuk), Hasan Ağdaş (Proleter Celal), Sinan Cemgil Kahraman (Sinan), Şixo Dirlik (Sabri), Hasan Kızıler (Mazlum), Bedriye Taş (Ronahî), Zeynep Erdem (Jiyan), Halil Günder (Zafer), Levent Çelik (Ciwan) ve Zekeriya Yüce (Sedat) yoldaşlar, Serxwebûn emektarları olarak mücadelenin diğer alanlarına da emeklerini katmış ve şehitler kervanına katılmışlardır. Serxwebûn'u değerli kılan bir diğer yan da bu şehitler gerçeğidir. Hakikat yolculuğunda hakikati her zaman ve her araçla savunmak gerektiğinin canlı timsalidir bu yoldaşlar ve ardıllarına nasıl yürümek gerektiği, gazeteciliğin nasıl olması gerektiği ve Serxwebûn'un temsil ettiği değerler konusunda güçlü bir miras bırakmışlardır. Anıları önünde bir kez daha saygıyla eğiliyoruz.

Serxwebûn 37. yılında da şehit öncülerinin izinde gerçeğin bayraktarlığını yapmaya devam edecek, medya çağının muazzam bilgi kirliliğine karşı doğruların ve hakikatli bilginin taşırıcısı olacak, Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nin kadrolarının ve Kürdistan halkının yolunu aydınlatmaya devam edecektir. Tüm Kürdistanlıları yeni yılda Serxwebûn'u daha fazla sahiplenmeye, daha fazla okumaya ve okutturmaya, onu daha geniş çevrelere ulaştırmaya çağırıyoruz. Yeni yayın yılında Serxwebûn çalışanlarına üstün başarılar diliyoruz.

■■■

Ş. M. Hayri Durmuş | Ş. Mazlum Doğan | Ş. Şixo Dirlik (Sabri) | Ş. Emel Çelebi (Mine) | Ş. Zeynep Erdem (Jiyan)
Ş. Hasan Kızıler (Mazlum) | Ş. Zekeriya Yüce (Sedat) | Ş. Enver Polat (Selçuk) | Ş. Bedriye Taş (Ronahî) | Ş. Sinan Cemgil

● Serxwebûn'un 36 yıllık tarihinde nice şehidin ve adsız emektarın fedakarlıkları, bilinçleri, gôznurları, uykusuz geceleri, alın terleri vardır. Serxwebûn kolektif bir emeğin ortaya çıkardığı bir eserdir ve bu eserin baş mimarı Kürdistan halkının Önderliği Başkan Abdullah Öcalan'dır. Serxwebûn'un emektarları kalemleri ile olduğu gibi, diğer bütün yetenekleri ve güçleriyle de kendilerini Özgürlük Mücadelesi'ne katmışlardır. ●

İran ve Rojhilat'ta serhildana kalkan halklar rejimin faşist, sömürgeci politikalarına "dur" demiştir

Evîn Necdet

Meşhed, Nişabur ve Qum kentlerinde start alan bu serhildan dalgası rejimin baskıcı, sömürücü politikalarına halkların "dur" demesiydi. Dinci, muhafazakar diye nitelendirilen ve rejimin kendi için bel kemiği bellediği bu kentlerden rejim karşıtı serhildanların başlaması, oldukça anlamlıdır. Şii inancının güçlü olduğu bu kentlerde halkın serhildana kalkması, direk rejim karşıtı sloganlar atması, İran'da var olan rejimin kabul görmediğine işaret ediyor.

Aralık ayı sonlarında, İran'ın Meşhed kentinde alevlenen ve kısa sürede tüm İran ve Rojhilatê Kurdistan kentlerine yayılan bir serhildan dalgası gelişti. Yüzbinlerce insan sokaklara döküldü, yüzlercesi gözaltına alındı. Onlaca devrimci, direnişçi cezaevlerinde işkenceyle katledildi. Serxwebûn gazetesi olarak; kadın ve gençlerin öncülüğünde gelişen bu serhildan sürecini, yine İran toplumunun demokratik mücadele geleneğini, kadının toplumsal konumunu, Ortadoğu merkezli yaşanan Üçüncü Dünya Savaşı'nın bu serhildan sürecine etkisini, Kürt halkının bu süreçteki rolünü, İran ve Rojhilat'taki halk direnişin kısa ve orta vadedeki sonuçlarını vb birçok konuyu PJAK üyesi Evîn Nejdet'e sorduk.

İran toplumunu oluşturan halkların tarihi; kültürel yapısı, etnik, dinsel, mezhepsel renkleri ile nasıl tanımlanabilir?

- İnsanlığın Ortadoğu'ya yerleşmesiyle beraber, İran önemli bir merkez ve odak noktasına dönüşmüştür. Çok kadim bir yerleşim yeri olmasının yanı sıra, bir de sosyal, siyasal, askeri, kültürel özgünlükleri ve özellikle inanç, din, felsefe ve bilime yaptığı katkı ve yeni çıkışlardan dolayı hep gözde bir konumda olmuştur. Doğal toplumun en erken yayıldığı, uygarlıkla da çok çabuk tanışan, antik çağda Doğu ve Batı denkleminde Doğu'yu temsil eden, Doğu'nun tüm değerlerine, birikim ve kültürüne deyim yerindeyse sözcülük eden bir duruş sergilemiştir. Bundan dolayı İran; Ortadoğu'ya has, orijinal olan tüm yaratımları özümsemiş, kültürel miras bellemiş ve içselleştirmiştir. Günümüze geldiğimizde İran'ın zengin kültürü, halkların, dinlerin, mezheplerin, tarikatların, farklı inanç ve düşünce yapılanmalarının mozaiği olması durumu, derin tarihiyle bağlantılı olmaktadır. Çok köklü bir uygarlık ve devlet geleneğini barındırmasının yanı sıra, toplumsal olarak da doğal toplum geleneği ve kültürünü korumayı bilmiştir. Bu anlamda İran'ı günümüzün siyasi çehresiyle tanımlamak, radikal-İslamcı maskesiyle tarif etmek, oldukça yetersiz ve gerçeklikten uzak bir değerlendirme olur. Demokratik modernitenin hiç silikleşmediği, hep canlı ve zinde bir toplum olması en önemli özelliği olmaktadır.

İranlı hakların tarihsel-toplumsal değerlerinin bölgedeki özgünlükleri nelerdir?

- İran'da çok sayıda halk, kültür ve renk yaşamaktadır. Azeri, Fars, Türkmen, Kürt, Belluc, Mazeni, Gilek, Arap, Ermeni, Yahudi vb halklar uzun zamandan beri bu toprağı mesken etmiş, birlikte aynı kaderi, ortak sevinci ve acıları tatmışlardır. Genel anlamda İrani halklar inanç ve düşünce bakımından farklılıklarına rağmen, güçlü yurtseverlik bağlarına sahiptirler. İran ismi Aryen kelimesinden türemektedir ve daha önce Pers, Sasani, Safevi imparatorluğu olarak tanımlanan yerin adı, birçok Aryeni halka ait olduğunun gösterilmesi için İran ismini almıştır. Böylece tüm İranlı halkları kapsamıştır.

> İran toplumları gerçek anlamda uygarlığın kirine bulaşmamıştır

Tarihe, geleneğe, ahlaka bağlılıkları güçlüdür. Eski inanış ve yaşayış tarzına ait bir çok gelenek değişime uğrasa bile halen toplum tarafından sürdürülmektedir. İran'da halen birçok eyalet ve kentin adı hem tarihi yapıyı ifade eder hem de eski inançlardan gelmektedir. Şah İsmail döneminde zorla göç ettirilen Şii Kürtler çoğunlukla Xorasan'a yerleşir ve Xorasan ismi 'güneşe tapan' anlamına gelmektedir. Yezd eyaleti, eski inanıştaki tanrı adıdır. İsfahan (Hespehan) karvansaray yeri, Hormozgan ise; Hormoz tanrısının adı, Rojhilatê Kurdistan'daki Merîwan şehri Mitra tanrıçası, Sine ise Yaresanların kalesi, Hemedan (Ya Medan) Medlerin yurdu anlamına gelir. Ayrıca aylar, günler ve mevsimlerin isimleri de Zerdüşt inancından gelir.

Emekçi, toprak sevgisi güçlü, ziraat ve tarıma önem veren, estetik duyguları yüksek olan İranlılar, bunu ise tüm sanatsal eserlerine yansıtmışlardır. Şiir ile aşklarını, sevdalarını, hakikate erme istemlerini dile getirmeye, şiir ile hayatın ruhunu yansıtmaya, şiir yoluyla ulu Yezdan'ın kutsal namelerini ifade etmeye, şiir yoluyla tarihlerini, kahramanlık ve drama öykülerini, ağıt ve figanlarını dile getirmeye çalışmışlardır.

İranlıların belki de en belirgin ve önemle vurgulamaya değer yönleri ise, var olan ile yetinmemeleri, arayışçı olmaları, sürekli yeniyi yaratma ve üretmeye dönük olan istemleridir. Bu yüzden insanlık tarihine, kültürüne katkıları çok büyük olmuştur. Mitraizm, Zerdüştlük, Mazdaizm, Manizim, Huremdin, Batınilik, Yaresanlık, Bahailik, Şiilik vb inançlar bu topraklarda serpilmiş, bu topraklardan dünyaya yayılmıştır. Ayrıca bilim ve teknik gelişmelere de oldukça katkıları olmuştur. Bilimci Ebu Eli Sina, düşünür Hallac-ı Mansur, Suhreverdi, Baba Tahir Uryan, Müneccim ve şair Ömer Hayyam gibi niceleri insanlık tarihine, değerlerine katkıları ile tarihe adlarını yazmışlardır.

İrani halklar, genellikle dışarıdan gelen düşünce ve inançları ne reddeder ne de olduğu gibi alır. Kendi süzgecinden geçirerek, kendi gelenek ve renklerini de katarak, değişime uğratırlar. Helenizm, İslamiyet ve günümüzde ise kapitalizmi de kendi havanında döverek, öyle kabul etmişlerdir.

İran toplumunun demokratik mücadele geleneği nasıldır?

İran toplumları gerçek anlamda uygarlığın kirine bulaşmamış, uzun yıllar boyunca uygarlık merkezlerinden uzak, göçebe, kabile ve aşiret birlikleri biçiminde iktidar hegemonyasından ırak yaşamışlardır. Dolayısıyla halkların öz değerleri, birliktelik ve dostluk yaklaşımları, komünal yaşam, paylaşım ve yardımlaşma geleneği hep korunur olmuştur.

Asur İmparatorluğu'nu yıkan Med Konfederasyonu'ndan başlayarak, merkezi hegemon uygarlığına direnen kabileler ve aşiretler bu geleneği devam ettirmişlerdir. İskender'in istilasına direnenler, İslamiyet adı altındaki fetih saldırılarına direnenler, Emevi hanedanlığını bozguna uğratan Ebu Muslim öncülüğündeki direniş, Babek ve Hasan Sabah'ın önderliğinde kendi öz değerlerini koruma geleneği, Kacar ve Şahenşah rejimlerine direnen sosyalist, demokrat ve yoksul kesimler, günümüze geldiğimizde ise demokratik mücadele geleneğinin mirasını devr almışlardır.

> İran'da kadının durumu...

Kapitalist modernitenin tüm dünyaya salgın hastalık misali yayılması, faşizm, ırkçılık, dincilik ve cinsiyetçilik virüsünü toplumların içine yayarak kırım ve katliamlara, iç çatışmalara neden olması, İran toplumuna aynı şekliyle uyarlanmadı, nüfuz edemedi. Ulus devletin çok uğraşmasına rağmen, halklar, farklı din ve mezhepler birbirine düşmanlık gütmedi, toplum arasındaki derin bağlayıcı bağları kopartamadı. Bundan kaynaklı İrani halklar birbiriyle yaşamayı bilen, paylaşan, yardımlaşan, güçlü empati ve sevgi bağları beslemektedirler. Faşizme, ırkçılığa, dinciliğe ve cinsiyetçiliğe boyun eğmemek, demokratik modernitenin duruşu ve çizgisinin güçlü olduğunu kanıtlamaktadır.

Mücadeleci bir halk olan İrani halklar, özgürlük ve demokrasi tarihinde önemli bir duruş sergilemişlerdir. Hiçbir İranlı nezdinde 'İran' Fars ve ya Müslüman olmak anlamına gelmemektedir. Farklı etnik ve inançlara sahip herkes bu ülkenin yurttaşı olarak kendini görür, ülkesini korumayı, düşmanlarına karşı savaşmayı ve savunmasını yapmayı sorumluluğu bilir, İranlı olmak tüm etnik yapılar üstü bir kimliği ifade eder.

İran toplumsal geleneğinde ve yakın tarihte kadının yeri ve konumu nasıl tanımlanabilir?

Erkek egemenlikli zihniyetin sistemleşmesiyle beraber tüm dünyada olduğu gibi, İran'da da kadın birinci ve ikinci cinsel kırılma sürecine tabi olur ve doğal toplumdaki güçlü konumunu yitirir. Doğal toplum, giderek doğmatikleşen inanç ve erkek egemenlikçi bakış açısından dolayı cinsiyetçi bir yapıya dönüşür. Kadın bir çok değer ve kazanımından mahrum olur. İran'da kabile ve aşiret

formunda yaşayan toplumlar içerisinde, ekonomik, toplumsal, kültürel ve hatta idari alanda kadının katılımı gözle görülür bir şekildeyken, kapitalizmin bölgeye yayılması, köyleri boşaltma, mecburi iskan ve kentleri işsiz kitleler ile doldurma yaklaşımından kaynaklı, kadın daha çok baskı ve cinsiyetçi yaklaşımlara maruz kalmıştır. İran'da var olan faşist-erkek egemenlikçi rejimin tüm dayatma ve propagandalarına rağmen, ne toplum tam anlamıyla kadını dışlamış ne de kadın sahayı bırakmayı düşünmüştür. Zaten en sıradan haklarını almak için yoğun bir mücadele yürütmüş, toplumun demokrasi, ülke bağımsızlığı ve özgürlük mücadelesinde de aktif yer almıştır. İran'ın şeriatçı yasaları, kadını siyasi-idari organların dışına atma, kadını kendi sistemi içinde eriterek, militarist teşkilatlarda kadını kadına karşı kullanma, topluma karşı kullanma girişimlerine rağmen, kadın hem toplum içinde, hem de eğitim, sağlık, ekonomi, kültür ve sanat alanlarında varlığını sürdürmede ısrarcı olmaktadır. İran'da kadınların gerçek anlamda demokratik ve eşitlikçi bir toplumu oluşturma görevleri, kendi öz güç ve iradelerini örgütleme ihtiyaçları, acil bir şekilde önlerinde durmaktadır. Bu yüzden kat edilmesi gereken uzun bir yol, verilmesi gereken büyük bir mücadele gereklidir.

Serhildanlar halkların sömürgeci İran rejimine "dur" demesidir

Bugün, mevcut rejim ile İranlı halkların bu gerçeği karşılaştırıldığında nasıl bir tablo ortaya çıkıyor?

İran'ın 1979'daki 'Halk Devrimi' var olan baskıcı Pehlevi rejimini yıkma hedefiyle gerçekleşti. Halk büyük bedeller ödeyerek devrimi başarıya götürdü. Fakat halkın istemlerini suistimal eden iktidarcı-tüccar kesim, dini argümanlar kullanarak, sosyaslist, özgürlükçü ve eşitlikçi kesimlere de hitap ederek, devrimi ele geçirdi. Devrim asıl hedefinden saptı, iktidarcılar ise kendilerini güvencede hissettikleri zaman baskı rejimini devreye soktu. Devrimin ilk döneminde yasallaşan birçok siyasi örgütün kapılarına kilit vuruldu, sosyalist, solcu, feminist, demokrat ve aydın kesim büyük bir baskı altına sokuldu. Tutuklamalar, gözaltında vahşi işkenceler, idamlar, ülke dışına sürülmeler vb uygulamalar, devrimin gerçek öncülerini tasfiye operasyonuydu. 39'uncu yılına giren bu faşist rejim ülkeyi sömürmüş, maddi kaynaklarını elit iktidar için kullanmıştır. Halkın aydın, arayışçı, öğrenmeyi ve öğretmeyi seven özelliklerini köreltmek için baskı ve şiddet aracını yaygınca kullanmaktadır. Merkeziyetçi, diktatör ve anti-demokratik uygulamalar içindeki bu rejimin, kuşkusuz toplumla karşı karşıya gelmesi kaçınılmazdır. Statükocu, iktidarcı ve gerici zihniyete sahip bu rejim ile toplum arasında büyük bir uçurum ve mesafe bulunmaktadır. Halklar eşit ve özgür yaşamayı dayatmakta, iktidar kesimleri ise tüm devlet organlarını devreye sokarak, halka terör estirmektedir. Kadınlar, gençler, işçi, aydın, demokrat, farklı etnik, inanç ve kimliklere sahip kesimler, varolan faşist iktidarcı devlete karşı mücadeleden vaz geçmemektedirler.

Bu tarihsel ve toplumsal gerçeklikler ışığında 28 Aralık'ta İran'ın Meşhed kentinde başlayan ve kısa sürede hemen hemen İran'ın tüm kentlerine sıçrayan halk ayaklanmasını ortaya çıkaran nedenler nelerdir?

Meşhed, Nişabur ve Qum kentlerinde start alan bu serhildan dalgası rejimin baskıcı, sömürücü politikalarına halkların "dur" demesiydi. Dinci, muhafazakar diye nitelendirilen ve rejimin kendi için bel kemiği bellediği bu kentlerden rejim karşıtı serhildanların başlaması, oldukça anlamlıdır. 8 yıllık İran ve Irak savaşı sürecinde, son dönemde ise DAİŞ terörünün bölgede başlamasından sonra, rejim Şii mezhebine ait halk kesimini etkilemeyi hedef belledi. Fakat Şii inancının güçlü olduğu bu kentlerde, halkın serhildana kalkması, direk rejim karşıtı sloganlar atması, İran'da var olan rejimin kabul görülmediğine işaret ediyor. Hızlı bir şekilde İran ve Rojhilatê Kurdistan'a yayılan serhildanlar, halkın yıllardır rejime karşı beslediği tepki ve kızgınlığın sonucuydu, meşruydu ve haklıydı. Ekonomik krize tepki olarak başlayan serhildanlar, rejimi hedef alarak devam etti. Serhildanlar ile birlikte İran'da yeni bir süreç başlamıştır. Siyasi iktidar, ekonomik kaynaklar, yasama ve yürütme organları elit bir grubun tekeline girmiş bulunmaktadır. İran toplumu, iktidara karşı eleştiri, itiraz ve tepkilerini ortaya koyma, idari kurumlarda yer alma, yerel yönetimlerini geçek anlamda oluşturma, dil, din ve kültürünü özgürce dile getirme, sivil toplum örgütlemelerine gitme gibi en temel haklardan bile mahrum olmaktadır. Özellikle kadınlara karşı tam bir erkek faşizmi uygulanmaktadır.

Serhildanların öncüsü yoksullar, emekçiler, kadınlar...

Eylemler katılan kesimlerin sosyolojik analizi yapıldığında nasıl bir gerçek ortaya çıkıyor?

2009 yılındaki seçimlerde, halk usulsüzlük yapıldığı için günlerce meydanlarda, eylemlerdeydi. Halk, rejimin yıkılmasından ziyade, hükümetin Ahmedi Nejad'tan reformist kesime verilmesini talep ediyordu. Daha çok da Tahran ve metropol kentlerinde ayaklanmalar baş gösterdi. Bu protestolarda öncülüğü orta sınıf, öğrenciler, özellikle de üniversite öğrencileri yaptı. Oysa son serhildanlarda, İran'ın kuzeyinden güneyine, doğusundan batısına, özellikle Arap ve Lur halkın yaşadığı kentlerde serhildanlar alevlendi. Toplumun yoksul, işçi, emekçi kesimi ve belirgin bir biçimde kadınların öncülüğüyle gelişti. Tüm bunlara bakıldığında serhildanlar sadece bir bölge, ya da merkezi yerler ile sınırlı olmadı, varoşlardan tutalım, metropollere dek, gençler, aydınlar, demokratlar, memurlar, öğrenciler, işsizler, Kürtler, Araplar, Azeriler, Belluc, Farslar, Şii, Sünni, Hıristiyan, Müslüman, Yaresan ve tüm diğer kimlikler serhildanlarda yer edindiler. Ortak duygu ve istemler etrafında bileştiler.

Ortadoğu merkezli, giderek tırmanan Üçüncü Dünya Savaşı'nın, özellikle de Kürdistan'da süren savaşın, gelişmelerin İran'daki serhildan dalgasına etkisi nedir?

Çağımızda gelişmelerin domino etkisiyle bölge ve dünya dengelerini etkilediği, son yıllardaki Üçüncü Dünya Savaşı sürecinde daha netçe anlaşılmıştır. Bölgeye müdahale eden, yeniden dizayn etmeye çalışan hegemon güçler tarafından türetilen terörist oluşumlar, Ortadoğu'yu uzun süre savaş cenderesinde tutmayı hedeflemiştir. Hem bölge devletleri, hem de dış devletler bu örgütleri kullanarak belli bir süre birbiriyle yoğun çelişki ve siyasi kavga yürüttüler. Özellikle Kürdistan'ı ve Kürtlerin demokratik özgür değerlerine yönlendirilen teröristler, tarihin en büyük direnişiyle karşılaştı. Serêkanî, Kobanê, Girêspî, Minbic, Reqa ve Dêrezor devrimci operasyonlarıyla Kürt halkının Suriye'nin demokratik devrimine öncülük etmesi, sadece Kürtler açısından değil, tüm bölge halkarı için de yeni bir yaşam modeli ve sistemini ortaya koydu. Faşizm rejimine dayanan DAİŞ'in çökertilmesi, halklar nezdinde bayram havasında karşılandı. Bunun yanı sıra demokratik, özerk bir model oluşturan Kürt halkı, ulus devlet modelinin çözüm değil, yegane kriz nedeni olduğunu da göstermiş oldu. Din ve mezhep maskelerini kullanan terörist ve paramiliter güçler, işgal ettikleri yerlerde kıyımlar, kitle katlamları, tecavüz ve insanlık dışı uygulamalarda bulundu. Tarihi Kobanê Direnişi ve Rojava-Kuzey Suriye modelinin sadece Suriye halklarına değil, bölge halklarına, özgürlük mücadelelerine de etkisi olmuştur. Bakurê Kurdistan'da AKP-MHP'nın sınırları aşan faşizmine karşı gerilla ve halk direnişi, Başûrê Kurdistan'da ise klasik gerici partilerinin teslimiyetçiliğine karşı Kürt halkının demokratik mücadelesi, İran ve Rojhilatê Kurdistan için mücadele ilhamı ve umudu olmuştur.

Rojhilat'ın direnişçi çizgisi İrani halkları etkilemekte öncülük etmektedir

Kürt halkının mevcut rejim ile çelişkileri ve rejime karşı mücadele geleneğinin bu eylemlerdeki etkisi nedir?

Her türlü yöntem kullanılarak Rojhilatê Kurdistan halkımız nefessiz, sessiz ve çaresiz bırakılmak istenmiş, bu yüzden çok şiddetli baskılara tabi tutulmuştur. Ne var ki, diktatör faşizan rejim halkımıza diz çöktürtememiştir. Çarçira'da idam sehpasına götürülen Qazî Mûhammed ve yoldaşları, katledilen Simko, Qasimlo, yine Şerefkendî, 9 Mayıs 2010'da idam edilen Ferzad Kemanger ve Şirîn Elemhuliler ve binlerce devrimci savaşçı, Rojhilatê Kurdistan'ın direniş çizgisini en güçlü bir şekilde günümüze taşırmışlardır. Kuşkusuz Rojhilatê Kurdistan'ın devrimici, direnişçi çizgisi, İrani halklara yansımakta, etkilemekte ve bu coğrafyada yaşayan tüm halklara öncülük etmektedir. Bu, inkara gelmez bir gerçektir.

Kürt kentlerinde de gelişen eylemlerde ortaya çıkan sonuç ve mesajlar nelerdir?

Rojhilatê Kurdistan halkı bir çok kez itirazlarını serhildanlar ile göstermiştir. 1999'da Uluslararası Komplo'ya karşı topyekun serhildana geçildi. Onlarca şehit verildi. Aynı şekilde 2006 yılında Makû, 2009 yılında Merîwan, 2015 yılında Mehabad, 2017 yılında Bane kentlerinde başlayıp diğer Rojhilat kentlerine yayılan serhildan dalgası gelişmiştir aynı zamanda. Bu serhildanlarda ulusal talepler dile gelirken, rejimin faşizan uygulamaları mahkum edilmiştir. İran ve Rojhilatê Kurdistan'da sergilenen son serhildanların ise ortak buluştuğu nokta, rejime karşı tepki ve rejimin değişim gerekliliğini dile getirme idi. Kürtler ayrıca ulusal haklarına da vurgu yaparak, ejimin inkarcı politikalarına dikkat çektiler.

Bu serhildan dalgasının hem rejime hem de bölge halklarına verdiği mesajlar nelerdir?

Halkın mesajı çok net ve açıktır. Rejimin var olan anlayış, politika ve yaklaşımlar ile varlığını sürdürebilme olanağı kalmamıştır. Halkın serhildanlarda haykırdığı esas mesaj bu iken, diğer yandan, rejimin değişmesi gerektiği, değişmediği takdirde yıkıma doğru sürükleneceğini bilmesi gerekir.

Bu halk hareketinin kısa ve uzun vadede ne gibi sonuçlar açığa çıkaracaktır?

Rejim, serhildanların başladığı ilk günlerde halkı yatıştırmak ve serhildanların gelişmesini engellemek için iki yönteme ağırlık verdi: Bir yandan sert üslup ve baskı rejimini kullanarak halkı tehdit etti, hükümet bazında ise halkı ikna etmek için yumuşak bir dil kullanıldı. Her iki yaklaşımın boşa çıktığı açıktır. Binlerce kişi tutuklandı, göz altında infazlar oldu, işkenceler yapıldı. Rastgele halka ateş edildi. Halen de İran'ın belli başlı kentlerinde, özellikle Kürdistan'da ilan edilmemiş olağanüstü hal devrededir. Caddeler ve sokaklarda halkın toplanmasına izin verilmediği gibi, bir çok askeri, istihbarat ve devlet ajanı, ağır silahlar ile meydanları işgal etmiş durumdadır. Rejimin halk serhildanlarından çok korktuğu, sona yaklaştığı, bu durumdan netçe anlaşılmaktadır. Serhildanlar belki biçim değiştirir ya da belli bir süreliğine durdurulabilinir fakat şu açıktır; İran'da halk uyanmıştır. Bu rejimi, onun en tepesindeki kişi ve kurumları artık kabul etmediğini dile getirebilmiştir. İran halkının, Rojhilatê Kurdistan halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesi devam edecektir.

Her türlü yöntem kullanılarak Rojhilatê Kurdistan halkımız çaresiz bırakılmak istenmiş, bu yüzden çok şiddetli baskılara tabi tutulmuştur. Ne var ki, diktatör faşizan rejim halkımıza diz çöktürtememiştir. Çarçira'da idam sehpasına götürülen Qazî Mûhammed ve yoldaşları, katledilen Simko, Qasimlo, yine Şerefkendî, idam edilen Ferzad Kemanger ve Şirîn Elemhuliler ve binlerce devrimci savaşçı, Rojhilatê Kurdistan'ın direniş çizgisini en güçlü bir şekilde günümüze taşırmışlardır. Kuşkusuz Rojhilat'ın devrimici, direnişçi çizgisinin İrani halkları etkilediği ve onlara öncülük ettiği inkara gelmez bir gerçektir.

Rojhilat'taki Özgürlük Mücadelesi açısından bu sürecin anlamı ve önemi nedir?

Hareket olarak; bu süreçte İran ve Rojhilatê Kurdistan'da başlayan serhildanlar ile İran'ın köklü bir değişime gebe olduğu, bu değişimin zorlu ve sancılı olabileceğini, İran toplumunu buna göre hazırlamak gerektiğini kavramış, hem Rojhilatê Kurdistan hem İran geneli baz alınarak derin ve büyük bir devrimin kapıda olduğu gerçeğiyle hareketle hazırlıklarımıza hız vermemiz, halkımızın örgütlülüğüne, gençlerin, kadınların, işçi ve emekçi kesimlerin daha güçlü örgütlenmeye geçmesi için, her zamankinden daha fazla mücadeleye ağırlık vermemiz gerektiğinin bilincine vardık.

PJAK ve KODAR'ın yaşanan krize yönelik Rojhilatê Kurdistan ve diğer İrani halklara yönelik öngördüğü politik tutum, mücadele çizgisi, ittifak anlayışı nedir?

Halkımızın demokratik haklı davasının başarıya ulaşması amacıyla yılardır mücadele içerisindeyiz. Bu uğurda nice değerli yoldaşımız, komutanımız, öncümüz kahramanca direnerek şehit düştü. İran'ın demokratik bir sisteme geçmesi, halkımızın demokratik-özerk sistemini oluşturması, ortak ve eşit bir yaşama tutulması için çaba içerisindeyiz. Tabii serhildanların sürdüğü süreçte Avrupa Parlementosu'nda gerçekleşen İran halkları ve Örgütleri'nin Birliği Konferansı hem yapıldığı süreç bakımından, hem de içeriği ve verdiği mesajlar bakımından oldukça önemliydi. İrani bir çok kesimin ve halkın konferansta bulunması, görüş ve önerilerini sunması ve ortak paydada buluşmaları, İran genelinde toplumsal mutabakatın sağlanabileceğini göstermiş, bunun ilk adımı olmuştur. Azeri, Belluc ve Arap halkının temsilcilerinin Kürt halkının mücadelesini, Rojava Devrimi'ni selamlamaları, kendi mücadeleleri için örnek görmeleri, Önder Apo'nun paradigmasını benimsemiş olmaları, bize İran'da demokratik konfederal sistem halk tarafından kavrandığı takdirde çok büyük bir coşku ve istek ile kabul görecektir. Bu çalışma ve süreç aynı zamanda Kürt halkının bu mücadelede yalnız kalmayacağını, kendi hakları için mücadele etmesinin yanı sıra, İran'da demokrasinin temel aktörü de olacağını göstermiştir. İran'da toplumun, tüm halkların demokratik birlikteliğini, örgütlülüğünü sağlamak, demokratik özerk Kürdistan, demokratik İran'a ulaşmanın mihenk taşı olacaktır. Bunun için halk örgütleri, sivil toplum kuruluşları, gençlik, kadın, ekolojik, işçi sendikaları vb örgütlenmelerinin birleşik cephede buluşmaları, ortak değer ve hedefler çerçevesinde topyekun mücadele cephesinde yer almaları gerekliliğini önemle belirtiyoruz. Bu çerçevede her türlü demokratik kurum ve örgüt ile ortak mücadelede yer almaya hazır olduğumuzu da yineliyoruz. Haklı mücadelemizi, meşru savunma çizgisi çerçevesinde yürüteceğiz, İran rejimi ya gereken değişimlere gelir, halkın taleplerine karşılık verir, İran'da demokratik bir sistemin oluşması önündeki engelleri kaldırır ya da halkın mücadelesi sonucu yıkıma uğrar. PJAK ve KODAR olarak ister bildirge ve deklarasyon, isterse de yayınladığımız yol haritası aracılığıyla İran'da acil değiştirilmesi, demokratikleşmesi gereken hususları dile getirerek, gereken uyarıları yaptık. Fakat bununla sınırlı kalmayarak sistemin köklü değişim sürecine geçmesi amacıyla halk tabanını örgütleyerek ve değişimi dayatarak mücadele yürüteceğiz. Aynı zamanda halkımıza karşı savaş konsepti içerisine giren İran devletine karşı meşru savunma pozisyonumuzu da korumaya devam edeceğiz.

■■■

Direngen bir militan Sêvê Demir:

Zafer elde etmeyene kadar durmak haramdır bize

» Evrensel anlamsallığın zirvesi olan, insani özü özgürlükle buluşturan Apoculuk, Apocu direnişçiler şahsında yenilenerek yeni varoluş destanlarına yol açtı. Cizîr'de Mehmet Tunç, Sûr'da Çiyager ve Silopî'de Sêvê Demir arkadaşların kendilerinde yarattıkları yüksek inanç ve düşünce gücü, gösterdikleri büyük direnişle yapısallaşarak derin bir anlam ve yaşam deryasına dönüştü. Ortaya çıkan hakikat; bu özyönetim direniş sürecinde, özün özgürlüğe dönüştüğü eşsiz anlara sahne olmasıydı. Direniş süreci ve şehitlerinin yüksek düzeydeki etkileyiciliğinin altında büyük acılara rağmen başarılan bu yeni doğumun görkemiydi. **«**

Bir halkın öz değerlerini koruma adına verilen toplumsal varolma kavgasının kaçınılmaz olduğu özyönetim direniş günlerinde, devrimsel mücadelemiz büyük anlam ve değer biriktirmiş kişiliklerin tarihsel çıkışlarına sahne oldu. Bu, bir anda ortaya çıkan bir durum değildi. Evrensel anlamsallığın zirvesi olan, insani özü özgürlükle buluşturan Apoculuk, Apocu direnişçiler şahsında yenilenerek yeni varoluş destanlarına yol açtı. Cizîr'de Mehmet Tunç, Sûr'da Çiyager ve Silopî'de Sêvê Demir arkadaşların kendilerinde yarattıkları yüksek inanç ve düşünce gücü, gösterdikleri büyük direnişle yapısallaşarak derin bir anlam ve yaşam deryasına dönüştü. Ortaya çıkan hakikat; bu özyönetim direniş sürecinde, özün özgürlüğe dönüştüğü eşsiz anlara sahne olmasıydı. Direniş süreci ve şehitlerinin olumlu veya olumsuz yüksek düzeydeki etkileyiciliğinin altında büyük acılara rağmen başarılan bu yeni doğumun görkemiydi. Dost ve düşmanın bu direnişe şaşırmasının çok haklı nedenleri vardı. Çünkü, görkemli çıkışlar her zaman şaşırtıcıdır, verili anlayış ve alışkanlıkların ötesine geçer.

Önder Apo ve ilk kuruluş şehitlerinin bireysel bazda gerçekleştirdikleri diriliş ve direniş destanlarıyla ve bu direniş süreciyle artık yeni bir toplumun kendini doğurttuğu tarihi günlerden geçtik. Bireysel ve toplumsal kahramanlık örneklerinde, toplumsal kahramanlığın gösterildiği günlere şahitlik eden özyönetim direnişleri, artık sonsuzlaşarak özüne, anlamına göre yapısallaşarak toplumsal hakikatine ulaştı ve yeni Kürt toplumsallığının sembol isimlerini yarattı. Çiyagerler, Mehmet Tunçlar, Asya Yükseller, Pakize Nayırlar, Fatma Uyarlar ve Sêvê Demirler şahsında sembolleşen devrimci mücadele, gösterilen toplumsal fedailiğin yepyeni bir karakterde dönüşüm ve oluşum sürecinin destansı hikayesini anlatır.

Bu efsanevi hikayede de kadınların en çok dillendirilen olması, işin doğası gereğidir. Özellikle özyönetim direniş sürecinde verilen mücadelede toplumsal yeniden doğuşun ağır bedelini kadınların vermesini, kadın duyarlılığından ayrı ele almak doğru değildir. Diğer direniş alanlarında olduğu gibi en ağır bedeli kadınların ve anaların vermesi, her zaman olduğu gibi tüm toplumsal doğuşlara yine kadının öncülük etmesiyle yakından bağlantılıydı. Aslında devrimci halk savaşıyla yapılmak istenen, Kürt toplumunun yeniden doğurtulmasıydı. Özgürlükten kasıt buydu. Özellikle Taybet ana, Sêvê Demir, Pakize Nayır ve Fatma Uyar ile sembolleşen Silopî direnişi ve diğer alanlarda olduğu gibi birçok yanıyla verilen toplumsal mücadelenin ne kadar kadın eksenli oluğunu ortaya koyuyordu. Hedeflenmeleri kendiliğinden değildi. Hem kadınları, hem de çocuklarını hedefleyen egemenler, toplumu can evinden vurarak direnişleri teslimiyetle sonlandırıp ölü bir doğumun peşindeydi. Ölü doğum, ölü toplum demekti. Fakat hiç de umdukları gibi olmadı, teslimiyet bir yana gösterilen eşsiz direniş ve çabayla her şart altında direnilebileceği, insanlık onurunu ölümleri pahasına yaşatabileceklerini direnişçiler gösterdiler. Gerçekten de ölümden yaşam doğurtmuşlardı. Muhteşem son, en acı sonuçlar üzerinden kesinlikle başarıldı. Tıpkı 14 Temmuz zindan direnişçiliği gibi, 14 Aralık sonrası direnişçilik de muhteşemdi. Bu kadar etkileyici olması kesinlikle bu gerçeğinden ötürüydü. En etkileyen ve etkileyici olan da şüphesiz ki, en canlı ve en yaşayandır, dolayısıyla ölümsüzleşip hep kendini yenileyecek ve üretecek olan hakikattir.

Sêvê coşkuyla çalışmaya sarılır sonuç almayana kadar da dönmezdi

Yukarıda ifade edilen hakikat direnişçilerinden biri olan Heval Sêvê'nin hikayesi, belki de bütün direnişçilerin hikayesi gibidir. Biçimsel farklılıklar ve yaşanmışlıklar değişik olabilir ama özünde o direnişe anlam katanlar, özünde aynı duygu ve düşüncenin ve amacın peşindeydiler. Tanık olduğum ve sonradan araştırarak emin olduğum bir gerçek var ki, hem Botan hem de diğer özyönetim direnişlerinde direnerek şehit düşen hiçbir arkadaş tesadüfen orada değildi. Heval Sêvê de bunun en sembol isimlerinden biriydi.

Heval Sêvê, 1974'de Mêrdîn'in Stewr ilçesinin Şûtê -Şenocak- köyünde dünyaya gelir Ama Mêrdîn'de çok kalmazlar. Sevê arkadaş Mêrdîn'de kaldığı dönemi hayal meyal hatırladığını söylerdi. Ailesi Amed'in Bismil ilçesine geçer ve bir süre burada kalırlar, düşmanın yönelimleri sonucunda Bismil'den de Manisa'ya göç etmek zorunda kalırlar. Yani Mêrdîn'den ekonomik nedenlerle göç ederler ama Bismil'den düşmanın baskılarından dolayı göç etmek zorunda kalırlar. "Nerelisin" diye sorulduğunda hep "Ben enternasyonalistim" derdi. Kaldığı her yerin özelliklerini alır ve kaldığı alanlarla, illerle çok çabuk bütünleşirdi. O kentlerin güzel özelliklerini kişiliğiyle bütünleştiren bir özelliğe sahipti. Bir yerde bırak yıllarca kalmayı bir hafta kalsa bile orayı tanır, anlar ve bütünleşirdi. O yeri anlattığında da sanki yıllarca kalmış gibi anlatırdı.

Emekçi özelliklere sahip biriydi Sevê yoldaş. Küçük yaşta Manisa'da mevsimlik işlerde çalıştığı gibi aynı zamanda el işleriyle de ailenin geçimine katkı sunmaya çalışmıştı. Ailede, annenin etkinliği fazlayken, evin büyüğü olması itibariyle onun da etkinliği vardı. Yaptığı işi sonuca götürmede oldukça ısrarcıydı. Bir işi önüne koydu mu hiç durmadan, tamamlayıncaya kadar çalışır ve inisiyatifi elinden bırakmazdı. Bazen aşırı inisiyatif alır, üst yönetimi dinlemez neden böyle yapıyorsun denildiğinde "Ben buradayım, daha iyi bilirim, bir yanlış oldu mu hesabını sorarsınız" diye cevap verirdi. Herkes yürüttüğü çalışmalarla nasıl bütünleştiği ve başarılı sonuçlara gittiğini bildiğinden, kimse Sêvê arkadaşa karışmaz, aksine sorumluluk ve inisiyatif gerektiren işlere Sevê arkadaşı gönderirdi. Sêvê arkadaş hiç itirazsız gider, moral ve coşkuyla çalışmaya sarılır, sonuç almayana kadar da dönmezdi. Gittiği çalışmalarda kimse "Ne oldu?" diye soru sormazdı; bunun yerine "Ne zaman bitecek?" sorusu sorulurdu. Çünkü, herkes kesin sonuçla döneceğini çok iyi bilirdi.

"Zafer elde etmeyene kadar durmak haramdır bize"

Sêvê yoldaş, 1997'de Manisa'da kadın kollarında çalışmaya başladı, daha sonra ise kadın kolları sözcülüğü yaptı. Önce HADEP'te, daha sonra DEHAP'ta çalıştı. DEHAP kapatılıp, kadın kolları yapısı dağıtılınca, Sêvê arkadaş da 2005'te kadın özgünlüğünde gerçekleşen bir eğitim devresine katıldı. Daha sonra da, dil çalışmalarına yöneldi. Kürt kültürü ve diline meraklı; hem Kürt kültürü hem de dilini yaşatmak için epey çaba harcayan bir arkadaştı. Yaşamda ve toplantılarda sürekli anadilimizi konuşmak gerektiğini vurgular ve konuşmalarında sürekli eski deyimlerden alıntılar yapardı. Bakûr çalışmalarında kaldığı süre boyunca dil, kadın vb birçok kurumda yönetim düzeyinde aktif katılım sağladı. Öte yandan kendini geri çeken, yaşatan tasfiyece eğilimlere karşı tavır alarak, aktif ve hesapsız bir katılım gerçekleştirdi. Nerede ihtiyaç varsa orada güçlü bir katılımın sahibiydi.

Eylemleri örgütlediği gibi eylemlerin başını çeken bir konumdaydı. Bundan dolayı düşman onu hedef yapıp basında işlese de, tüm ısrarlara rağmen geri çekilmediği gibi çalışmaları bir an olsun bırakmadı. 2009 yerel yönetimler seçimin de aktif olarak yer alarak gece gündüz demeden çalışma yürüttü. 14 Nisan 2009'da yakalanınca üzerinde yakalanan not defterinde, "Amed'de yüzde doksan oy alamadık, bunun özeleştirisini vermeliyiz" tarzında bir not çıkmıştı. Bunun üzerine düşman "Aldığınız bunca oya rağmen özeleştiri mi veriyorsunuz?" diye şaşkınlığını ifade eder. Sêvê yoldaş da; "Daha iyi çalışsaydık, daha fazla oy alırdık" diyerek cevaplandırır. Yani herkesin "Tebrik ediyoruz" dediği dönemde daha güçlü bir sonucu neden alamadık diye sorgulardı. "Önderlik özgürleşmeyinceye kadar ve zafer elde etmeyene kadar durmak haramdır bize. Önderliğin özgürlüğünü sağlayacak bir çalışma yürütülmedikçe tüm çalışmalar eksik ve sonuç alıcı değildir" derdi.

Sevê arkadaş 14 Nisan 2009'da ilk KCK operasyonunda gözaltına alınarak cezaevine konuldu. Gerçekten de Sêvê arkadaşın da içinde bulunduğu gözaltı operasyon görüntüleri, köleci dönemi hatırlatan karelerle doluydu. Elleri bağlanmış, ard arda dizilerek götürülen Kürt siyasetçilere yapılan muamele, TC'nin faşist ve vahşi yüzünü anlamada önemli bir andı. Sêvê arkadaş birkez daha bunu iliklerine kadar hissetmiş ve anlamıştı. Düşmana olan kini ve tepkisi derin bir ideolojik anlayıştan ve politik deneyimlerinden geliyordu. İlk tutuklandığında Diyarbakır 5 nolu Zindanı'nda kaldı, Kısa bir süre sonra Mêrdîn'e bağlı Midyad cezaevine sürgün edildi. Ardından KCK Ana dosya duruşmaları başlayınca tekrar Diyarbakır Zindanı'na götürüldü ve en son buradan tahliye oldu.

İsyanını direngen Botan kadınının direnciyle birleştirdi

Zindanda katılımı sürekli moralli heyecanlı ve aktifti. Rêber Apo üzerindeki tecridin yoğunlaştığı koşullarda içeride başlatılan açlık grevinde de ilk kendini önerenlerdendi ve ilk grupta da yer aldı. Eylül 2012 yılında 68 gün devam eden süresiz-dönüşümsüz açlık grevine katılan isimlerden biriydi. Tüm açlık

grevlerinde kendini öneren arkadaşlardandı. 12 Eylü'lde gerçekleşen grev aslında ölüm orucu tarzında başlayacak ve Amed kadın bölümünden bir kişi ölüm orucuna katılacaktı. Heval Sêvê kendini ısrarla ölüm orucuna önerdi ve raporunu bu temelde yazdı. Ancak ölüm orucu önerisi kabul görülmeyince, süresiz açlık grevi eylemine dahil oldu. Zaten ölüm orucu o dönem başlatılmadı. Eyleme Amed kadın yapısından 7 kişiyle başladı. Eylem boyunca enerjisini kaybetmediği gibi her sabah erken kalkar ve havalandırmayı hiçbir arkadaş daha uyanmadan yıkar ve arkadaşlara ilk 'rojbaş'ı o çekerdi. Eylemin bitirilmesi için Önderlik mesaj gönderince Sêvê heval, "Eylemin amacı Önderliği özgürleştirmekti. Önderlik özgürleşmeyene kadar eylemi bırakmayacağım" diyerek eylemde ısrarcı olsa da Hareket'in açıklamasıyla eylemi sonlandırmak zorunda kaldı. Hastanede doktorlar onun enerjisine şaşırıp "elimizde tahlil sonucu olmasa asla Sevê'nin eylemde olduğuna inanmayız bu nasıl enerji o kadar açlık grevinde olmasına rağmen ayakta ve o bize moral verip propaganda yapmaya çalışıyor" diyorlardı. Sêvê yoldaş her koşulu ve imkanı değerlendirerek insanları çalışmaya katmaya ve kazanmaya çalışıyordu.

Toplu gerçekleşen operasyonda toplu tahliye sonucu 2014 yılında bırakıldı. Tahliye olduktan hemen sonra toplumsal alan çalışmalarında, Botan'da çalıştı. Çalışmaya istekli ve heyecanlıydı. özyönetim çalışmalarına aktif katılımını gerçekleştirdi.

Sohbetlerinin vazgeçilmez konusu Botan direnişi oluyordu. Botan, başka bir anlam ifade ediyordu onun için. "Kurtuluş Botan direnişiyle gerçekleşecek" derdi hep. Botan'ın direniş geleneği ona hep güç, umut oluyordu. Hapishaneden çıktıktan sonra da mücadeleye, o çok sevdiği Botan topraklarında devam etmesi bundandı. Orada da Kadın Özgürlük Mücadelesi çalışmalarına öncülük etti. İsyanını direngen Botan kadınının direnciyle birleştirdi.

Mevcut durumun bir yanı ile böyle iken, Silopî'de özyönetimin direnişine öncülük yapan Sêvê Demir, Pakize Nayır ve Fatma Uyar arkadaşların hikayesi de, özellikle şahadet biçimleri en az Taybet ana kadar yaralayıcıydı. Silopî direnişinin son günlerinde yapılan geri çekilme sürecinde, Sêvê ve yanındaki arkadaşlar düşmana hedef olmuş, yaralandıktan sonra infaz edilerek şehit düşmüşlerdir. Toplumsal alanda devrimci sürecin öncülüğünü yapan ve o devrimci heyecanı yüreklerinde ve her davranışında gösteren öncü kadrolardandı.

Hangi örgüt çalışmasında olunursa olunsun gerçek bir Apocu militan nasıl olunur, bunun en yalın hikayelerinden biri Sêvê arkadaşın duruşunda son derece belirgindi. Kendisiyle Cizîr'de özyönetim direnişlerinin ilk günlerinde tanıştık. Aynı zamanda Botan'daki toplumsal alan koordinasyonunda olduğu için, özyönetimlerle genel ilgileniyordu. Toplumsal alan çalışmasında öncülükte oldukça aktif, hemen fark edilen bir arkadaştı. Yaşamda gürül gürüldü. Ortama derhal farklılık havası veren bir duruş içindeydi. Bu aktif kişiliği yanında büyük coşkusu, yüreği ve oldukça gür saçlarıyla da hemen dikkat çekiyordu. Özgür kadın duruşunu davranışında, biçiminde yüksek bir öz güvenle yansıtmaya özen gösterirdi.

Özyönetimin, özsavunmasız olmayacağına yürekten inanmıştı

Kısa aralıklarla Botan'daki diğer alanlara gitmesine rağmen genelde Cizîr'de kalmayı tercih ediyordu. Bütün ablukalarda Cizîr'deydi. Her abluka başladığında yanımıza gelip "Mamo bana bir silah bul" deyip aldığı silahı beline atıyor, abluka boyunca bizimle beraber hareket ediyordu. Öncelikleri çok iyi bilen, memurvari duruşlardan kaçınan biri olarak anın gereklerine göre hareket etmesini bilen yüksek bir duyarlılığa sahipti. Abluka bittiğinde de,"Mamo al sana silahın benim başka işlerim de var" diyerek, esprisini de eksik etmiyordu. Bütün benliğiyle Demokratik Özerkliğin kurumlaşması için çalışıyor, her tarafa koşturuyor ve örgütsel her çalışmaya katılım sağlamaya çalışıyordu. Koşuşturmasında bir telaş yoktu ama sebepsiz de değildi. Aslında işini yapmayanların ya da yarım yapanların yarattığı açığı tamamlamak için yüksek bir sorumluluk duygusuyla Önderliğe ve halka mahcup olmamak adına deyim yerindeyse ek mesai yapmaktan kaçınmıyordu.

Botan'daki özyönetim direnişlerinin örgütlendirilmesinde ve yürütülmesinde en büyük emek sahiplerinden biri olan Sêvê yoldaş, özyönetimin özsavunmasız olmayacağına yürekten inanmıştı. Toplumsal ya da siyasal alanda çalışan kadroların çoğunluğunun tersine, özyönetim ilanları ve direnişinin zamanının geldiğine hatta geçtiğine inanlardandı. Katılımı da buna göre oldu. Ablukalar sürecinde buna kendisi de bizzat tanık olmuştu. Bundan dolayı da özsavunma güçlerini, direnen gençleri en fazla sahiplenen arkadaşlardan biri oldu. Özellikle Cizîr'de 4-13 Eylül günleri arasında uygulanan ilk ablukada elde edilen başarı ile özsavunma güçlerini en güçlü sahiplenen, onların bütün ihtiyaçlarını karşılamaya çalışan bir tutum içinde oldu.

Aslında görev yeri Cizîr olarak belirlense de yaşanan yönetim sorunlarından dolayı Silopî'ye gitmişti. Silopîdirenişinin son günlerinde, bizler de Cizîr'de verilen direnişin sıcaklığından zaman zaman yanımızda bulanan Mehmet Yavuzer yoldaş aracılığıyla görüşüyor, direnişleri hakkında bilgi alıyorduk. Heval Mehmet Yavuzer ile yaptığı telefon konuşmalarında, Silopî'de daha ilk süreçte yaşananlardan kaygılarını dile getiriyor, direnişin çabuk bitmesini istemiyordu. Gittiği her ortamda bu kaygılarını arkadaşlarla paylaşmıştı.

Onurlu bir miras bıraktılar

Silopî direnişinin son günlerinde geri çekilme söylentilerini duyan Sêvê yoldaş, yanındaki arkadaşlarla orada bulunan özsavunma direnişini veren arkadaşların yanına gider. Silopî'yi bırakıp gitmeyi onuruna yediremez. Yüksek devrimci soyluluğuna sahip militanlarda görülen bir duruma kendini yatırır. İyi savaşıp başarı elde edilmemişse, kaçmaktansa onurlu bir ölüm, çoğu zaman tercih edilen olur.

Ama yine de en son ne yapabilirim diyerek, devrimci sorumlulukla hareket eder. Bu geri çekilme hareketliliği, gücün bir yerde birikmesine neden olur. Düşman arkadaşların bir arada olduğunu anlar ve o yerlere doğru yoğun saldırılar başlatır. Heval Sêvê yanındaki arkadaşlara, "Biz önden çıkalım, düşmanın dikkatini üzerimize çekelim. Düşman bize yönelirken arkadaşlar buradan ayrılır" der. Arkadaşlarına bir şey olmasın diye kendini feda eder aslında. Sêvê, Pakize ve Fatma arkadaşların yanlarında bir erkek arkadaş daha vardır. Oradan çıkarlar, düşman onlara yönelir. Düşmanın dikkati onların üzerine kayınca, geri çekilmekte olan bir grup arkadaş, biraz da bunun verdiği rahatlıkla geri çekilmesini yapar. Düşman top mermisi kullanır ve top mermisinden dolayı Sêvê arkadaş başından ağır yaralanır. Pakize ve Fatma arkadaşın yaraları ise hafiftir. DBP il eş başkanını arayarak durumu iletirler. Bu durum vekillere yansıtılır, TC İçişleri ve Sağlık bakanlıkları aranarak bir DBP-PM üyesinin orda yaralı olduğu söylenir, ambulans gönderilmesi için yoğun bir trafik akışı başlar. Sağlık bakanlığına, yaralıların oradan alınıp hastahaneye ulaştırılması için adres de verilir. Ancak hükümeti, tüm kurum ve bakanları ile Kürt halkına karşı topyekun savaş kararı alan devlet, ambulans yerine özel olarak eğittiği PÖH ve JÖH çetelerini o adrese göndererek yarım bıraktıkları işi tamamlamalarını ister. Adres verildikten ve talimat alındıktan sonra JÖH ve PÖH çeteleri, yaralı arkadaşların olduğu bölgeye girerek her üç arkadaşı da katleder.

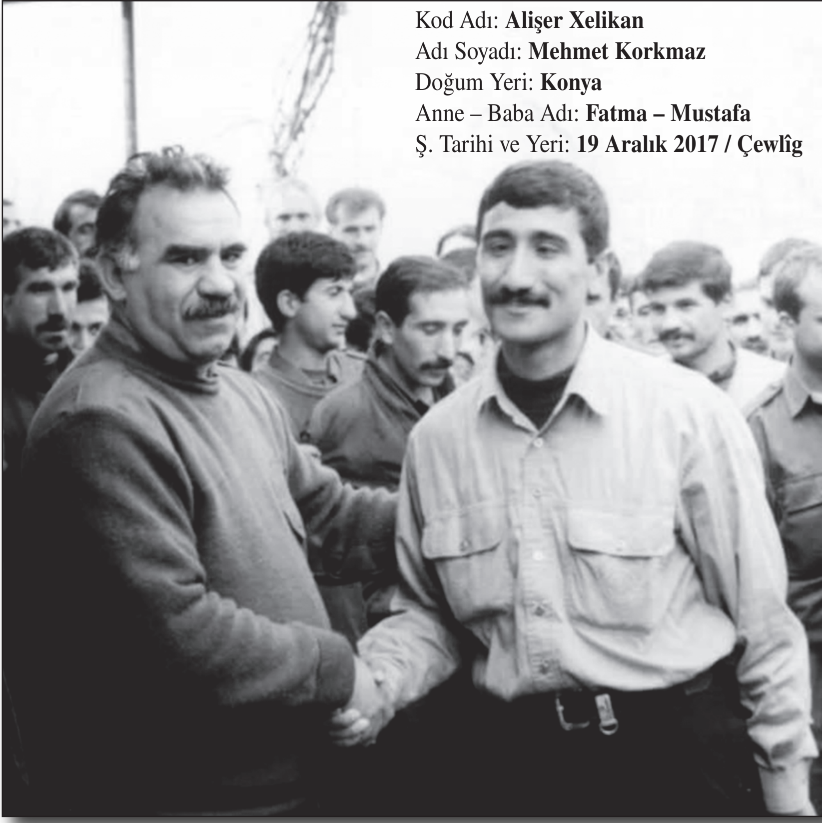
2016 Ocak ayının ilk haftasında Demokratik Bölgeler Partisi (DBP) Meclis üyesi Sêve Demir, Özgür Kadın Kongresi (KJA) üyesi Fatma Uyar ve Silopî Halk Meclisi Eşbaşkanı Pakize Nayır arkadaşlar böylece şehitler kervanına katılır.

Silopî'de yaşanan destansı direniş, çok büyük bedeller pahasına, kahraman şehitlerimiz şahsında bizlere çok onurlu ve tarihi bir miras bırakmıştır. Gür saçlı ve gül gülüşlü heval Sêvê, direnişçi kişiliği ve duruşuyla özyönetim direnişlerinin başladığı ilk günden son güne kadar direnişin en ön saflarında kadın yoldaşlarıyla onuru, özgürlüğü, umudu savunurken ölümsüzleşti. Umudun diğer adı olan 'Berxwedan Jiyan e' özdeyişini ve direngen gülümsemesini direniş barikatlarına bırakarak bekleyenlere özgürlük bayramını müjdeledi.

Mücadele Arkadaşı

» Botan, bir anlam ifade ediyordu onun için. "Kurtuluş Botan direnişiyle gerçekleşecek" derdi hep. Botan'ın direniş geleneği ona hep güç, umut oluyordu. Zindandan çıktıktan sonra da mücadeleye, o çok sevdiği Botan topraklarında devam etmesi bundandı. Orada da Kadın Özgürlük Mücadelesi çalışmalarına öncülük etti. İsyanını direngen Botan kadınının direnciyle birleştirdi. «

Kod Adı: **Alişer Xelikan**
Adı Soyadı: **Mehmet Korkmaz**
Doğum Yeri: **Konya**
Anne – Baba Adı: **Fatma – Mustafa**
Ş. Tarihi ve Yeri: **19 Aralık 2017 / Çewlig**

Ovanın dağı olmak

Evet! Alişer, Önderliğe söz verdiği gibi harap ülkeye can vermeye gitti. Büyük çaba, büyük kabul onu Xelikan'dan çıkarıp, Kürdistanlaştırdı. Ruhun şad olsun güzel yoldaş. Senin ve senin gibilerin ruhu şimdi Efrîn'de destanlar yazıyor. Dünyanın tüm çakalları saraylarında ağızlarında salya akıtarak bu bitmesini istedikleri destanı izliyor. Bu destan bitmeyecek, sürecek, zalimler cehennemin yedi kat dibini boylayana kadar. Analar, çocuklarını bağırlarına basana, zeytinler güneşe doğana kadar…

Ronî Eylem

İlk mücadeleye katıldığımda adettendir herkes sorar ya birbirine nerelisiniz diye… Ben, "Konya'lıyım" dediğim de herkes, "Türk müsün?" diye sorardı. "Unutmuşlar" diye bizi, içim kan ağlardı… Demek ki, yurdundan koparılanlar böyle olurmuş, silinirmiş. Onlar ancak kendi izlerinin peşine düştüklerinde tekrar var olurlarmış. Orada koca bir ovaya yayılmış binlerce Kürdün Türk olduğunu mu sanıyorlardı? Bu soruyu bir daha bana sormamaları için içimden dua ederdim. Her sorduklarında sanki yüreğimden bir parça koparıyorlardı. Oysa ben, biz, ilkokula gidinceye kadar da türkçe bilmezdik. Türkçe'yi, o yabancı sesleri ilk öğretmenimden duymuştum. Bizim oralarda eli kalem tutan, biraz mürekkep yalamışların köye gelip türkçe konuşmaları çok ayıpsanır, tüm bakışlar ona günah işlemiş gibi bakar, bu sonradan bitme haller, herkese diken gibi batardı. 'Bir an önce toplan, özüne dön'ün dışa vurumu davranışlar da o kadar keskindir ki, 'yer yarılsın içine gireyim' yaklaşımı senin için en iyi kapı olurdu.

Arkamızda bıraktığımız yollar kader çizgilerimizdi

Şimdi kendi kendime soruyorum: Benim şimdiki aklım neden o zaman yoktu. Meğer bilincin gelişimi aklı var kılıyormuş. Kendini bilmeyince, tanımayınca insan akılsızmış, duygusuzmuş. Dumura uğramış bir varlığın sadece gölgesi varmış.

Babamın üvey annesi, üvey bir nenemiz vardı bizim evde… Bizde kalıyordu. Anamı çok severdi. Herhalde kadrini kıymetini bildiğinden, onu sevip saydığından… Çoluğu çocuğu yoktu. Tıpkı kaybolan ülkesi gibi yaprakları dökülmüştü. Ama çok bilgeydi. Bir çınar gibiydi… gölgesinde uzanınca huzur veren, konuşunca dünyaları sunan… Göçün yollarda döktüklerinden bir tek onun anlattıkları var aklımda… O da zor bela hatırlıyordu, nerede konduklarını, nerede açlıktan kırıldıklarını, nerede çocuklarını hastalıktan bilinmeyen diyarlara gömdüklerini… Bana önce Güneybatıya daha sonra da Adana Çukurova'ya geldiklerini anlattığını hatırlarım…

"Kızım" diyordu; "Çukurova'nın bataklıklarında sıtmadan telef olmuştuk. O illet çok çocuk aldı bizden… Bebelerimizi yol üstünde gömmenin acısını yollarda ağıtlar yakarak dindiriyorduk. Yollarda döktüğümüz göz yaşlarıyla çocuklarımızın bir avuç gömütlerine ulaşıyorduk. Arkamızda bıraktıklarımızı böyle canlı tutuyorduk. Ne de olsa onlara vadedecek bir ülkemiz, sırtlarını dayacakları bir ağacımız yoktu. Arkamızda bıraktığımız yollar yaban ellerdeki kader çizgilerimizdi. Göç yollarındaki kaderimiz unutulmaya mahkumdu. Zaten yola bunun için sürülmemiş miydik. Sadece çocuklarımızı değil, yaşlılarımızı da bıraktık. Bize yol gösterenleri, bize sabır, huzur verenleri, acılarımızı dindirenleri… Hastalıktan, yokluktan gözlerimizin önünde tek tek eriyorlardı. Bir avuç kalarak, çocuklaşıyorlardı. Daha yollardayken hafızaları siliniyordu, torunlarına anlatacak masalları kalmıyordu."

Ateşe asla su dökmezdi

Bazen de birden gençleşir, başka hikayeler anlatırdı durmadan… Sanki o an kendini bulmuş gibi, oraya dokunur gibi… Üzerindeki elbiselere bakar, anımsardı teker teker özünün motiflerini… Göz nuru, el emeği, ilmik ilmik işlenmiş yastıklara sırtını dayadığında sanki ülkesi canlanırdı gözünde… Bizim oralarda çok güzel halı ve yastık dokurlar. Ben beceriksizliğimden öğrenemedim. Ama anam bilir, anneannem, teyzem… Şimdi moda olmuş ya şark odaları falan… Kürt kültürünü bir de böyle diyerek eritiyorlar. O dokumalardaki şekillerin her birisinin bir anlamı var. İçinde Zerdüşti inancına tekabül eden çokca figür olduğunu söylerdi. Yıllar sonra aynı figürlerin Horasan'daki Kürtlerin kıyafet ve el dokumalarında da olduğunu gördüğüm adeta o çamura girip yüzüme sürmek istedim. O toprakla yıkanmak, o toprağı içmek, o toprağa alnımı dayamak… Yurtsuzluğun sızısı hiç kabuk tutmayan, kanayan bir yara gibi…

Meğer ninemin elbiselerindeki işlemeleri anlatırken gözlerinin pırıl pırıl parlaması ondanmış… Sırtını dayadığı yastıklar meğer ülkesinin duvarlarıymış… Her gün güneş doğmadan önce uyanırdı, güneş kutsaldı, o ondan önce ayakta olmalıydı. Işınlarının yorganına değmesi günahdı. Ateşe asla su dökmezdi, külü ıslatmak ocağının yakılmasıyla özdeş tutulurdu. Öz inancının damlacıkları kalmıştı ruhunda, bazen öyle kendiliğinden akıverirdi. Ne de olsa sadece toprak değiştirmemişlerdi, atalarının ateşgahlarında yanan ateşi de söndürmüşlerdi. Nenem hala küllerini canlı tutmaya çalışsada… Üzerligleri toplayıp,(bizim orada yetişen taneleri de olan bir çeşit ot) aralarına kumaş geçirerek, evin baş köşesine asması da acaba o neolitik külten mi geliyordu? Baş köşeye takar, o kutsalın bizi kötülüklerden kurtaracağına inanırdı. Kuruyup dökülmeden hemen yenisini yapar, büyünün bozulmasına izin vermezdi.

Hala anımsarım; ben biraz şehir görmüş, sistemin başkalaştıran beton armalarında kendini kaybetme havalarına girmiş, 'sen hiç Kürtlere benzemiyorsun' dediklerinde uçmaya eğilimli hallerdeyken ninemi hava alanında yurt dışına yolcularken o elbiseleri giydiğinde çok utanmıştım, utanılacak halime… Nenem tuttturmuştu o elbiseyle girecekti modernizmin kalbine… Ne de olsa o benim gibi içmemişti şerbetinden… Yabancı dili kırık konuştuğunda yüzü kızarmıyordu, alnına top top terler düşmüyordu.

Saçlarını kırk örük yapıp arasından geçirdiği mavi boncuklar ülkesinin usul usul akan nehirleri gibiydi. Üç eteği üstüne giydiği kısa soltası, (bizim orada geleneksel kıyafet üzerine giyilen bir çeşit kısa işlemeli ceket) beline taktığı renkli kemeri, cennetin bahçesi gibi binbir renktendi. Bu her rengin içinde olduğu zengin tablo bana ayıp, nineme ise onur verici geliyordu. Çünkü ben inkarın eşiğine ayak basmış, nankör havalardaydım. O, orjindi, ben ise cilalanmaya çalışan bir kendini bilmezliği yaşıyordum. Her egemen kültür ezilenlerin ruhunda ve bilincinde böylesi yaralar açar. Ona benzeşme hali kişilik travmalarının ve bozukluklarının başlangıcıdır. Kendi kültüründen utanma duygusu belki de egemenlerin bizlerde yarattığı en tiksinç, vebadan beter bir kötücüllüktür. Egemen kültüre özenme, yaşayarak ölmedir. Bu ölü sevici hal bizi bize yapancılaştırır. Halbuki gözünde büyüttüğün o kültürün hiç bir kıymeti harbiyesi yoktur. O kültür de zaten tüm çoklukların törpülenerek tekliğe indirgenmesiyle, zorla oluşturulmuş yapay bir kimliktir.

Türk sömürgeciliğinin Kürtlere dayattığı inkar ve imha o kadar derindir ki, baskı yanı en gözle görülür, en çıplak olanıdır. Halbuki her Kürt'ün beyin ve yüreğinde kazıdığı çukurlar ve oraya gömülen kimliklerin yitimi daha korkunç bir erimedir. Öyle çukurlardır ki, sen kendi kendinin celladına dönersin. O çukurlara sen gömersin kendini… Sömürgeci, postalıyla zaten yüreğinin girizgahlarında beklemektedir. Ve sen artık sadece ondan korkmuyorsundur, ona tapıyorsundur, gönüllü bir uşağa dönüşmüşsündür.

Kaçınca acılar yollarda mı bırakılıyordu

Evet biz çok böyle olmadık, biraz koruduk kendimizi… Dilimizi kültürümüzü, töremizi… Nasıl mı? Komşularımıza sırt çevirdik, küstük, kız alıp vermedik onlara… Tek hatırladığım koyunlarımızı sattığımızdı… Etrafımızı kuşatmışlardı fakat sanki biz, onlar yokmuş gibi yaptık. Demek ki, bir de böyle oluyormuş savunma mekanizması… Yokmuş gibi davranmak… Bir tek Türk köylerinin tüccarları gelirdi bizim oraya… Sadece onlarla dedemin türkçe konuştuğunu hatırlarım. Hatta ilk gördüğümde şaşırmıştım, dedemin bu dilde kendini rahat ifade edişini… Her Kürt gibi o da askerde dayak yiye yiye öğrenmişti, onu da sömürgecilik orada vurmuştu. O yüzden dayılarımı askere göndermemek için elinden geleni yapmıştı. Çünkü köyünde asil, herkesin danıştığı, herkesin sözünü dinlediği bir kanaat önderi gibiydi. Askere gidince başkasından buyruk almak çok zoruna gitmiş, ilk defa kuyruklu Kürt olmayı orada duymuş, ana dilini uzaklardan gelen soydaşlarıyla konuşunca ölesiye dayak yemeyi… Orada sömürgecinin kininin yüzüne tokat gibi indiğini iliklerine kadar hissetmiş…

"Ulan, sizi oralara kadar sürdük, hala bu dili konuşuyorsunuz, hala tuzla buz olmamışsınız… Hala ordakilere sahip çıkıyorsunuz." Bu kadar olur... Bir daha, bir daha yüzüne inen tokatlarda bu öfke saklıdır.

Peki ne oldu bize… Kapalı kaldık, kendimizi korumaya aldık. Sömürgecinin okullarında okuduk fakat onlara memur olmadık. Aslında onların bize yurt belledikleri diyarlarda da çok durmadık. Kıta değiştirdik, okyanusların ötesine uzandık. Bir kere savrulanların kaderi böyle mi oluyordu? Nar tanesi gibi… Dağıldıkça dağılıyorlar mıydı?… Halen de sorgularım neden bu kadar kaçış, neyden kaçış…? Aidiyetini yitirmiş topluluklar hiç arkalarına bakmadan öylece hep giderler miydi? Tek dertleri sadece uzaklaşmak mıydı? Ya kendilerinden, kendilerinden kaçmayı nasıl becereceklerdi? Her yere götürdükleri kendilerini kimden saklayacaklardı? Durmanın çaresi kendine ulaşmaktan mı geçiyordu? Aynada kendini gördüğünde bitecek miydi bu çılgın kaçış…? Bu kaçışın sonu kaybettiğin yerde bulmak değil miydi…?

Sadece yoksulluk değil elbette… Elinde yüzlerce hektar toprağı olan da arkasına bakmadan gidiyordu. Gidiyordu acısını öyle unutacağını zannediyordu, yetim kalan halini sanki yollarda bırakacaktı. O yüzden savruluyordu, yaprak misali rüzgara yüzünü çevirerek… Kök olmaktan kaçıyordu, damarlarını toprağa bırakmaktan… Zaten sürgündü, nereye konsa onun için yurt orasıydı… O yüzden durmadan uzaklara uçuyordu göçmen kuşları gibi…

Hiç bir erkeğe kader ismi verildiğini duydunuz mu?

Avrupa'ya çıkış iş kapısının dışında kendinden kaçışın bir yere ait olmamanın, tutunmamamın kaçışıydı. Tıpkı babam gibi, tıpkı dayılarım gibi… Kadınlar acılarını bu çorak toprakların çatlaklarına gömer, üzerine tuz serperler. Hayatlarını kocalarıyla paylaşmaz, çocuklarına adarlar. Eşlerini yılda bir, bazıları on yılda bir görür. Onlar Almancı, kadınlar ise onları köyde bekleyen bekçilere dönerler. Bu sebepten kadın için hayat beklemek ve yine beklemekten ibarettir. O evde kalması için herşeyi yutması gerekir. Almanya'daki kadını, onun çocuğunu, hatta onu köye getirdiğinde eşinin kardeşi gibi davranmayı…

Kocanın gurbeti yetmiyormuş gibi bir de gurbetten getirdikleri baş belaları yüküdür. Kimse onun ne düşündüğünü ne hissettiğini, neler yaşadığını sormaz bile… Çünkü onun kaderi böyle belirlenmiştir. Kadere de en çok kadınlar uymalıdır. Hiç bir erkeğe kader ismi verildiğini duydunuz mu? Benim anamın kaderi köydeki tüm kadınların yazgısıdır. Onların alın çizgileri hep başkaları için çizilmiştir, başkalarına hayatlarını adamak için vardırlar. Onun yaşamı koca bir hiçtir, erkek ve onun evi için yaşamak herşeye bedeldir.

Artık dumanlar yükselmiş güneş çıkmıştı

Kadınların yaşamlarına başka acıların eklenmesini ilk defa anamla gittiğim bir komşu köyde rastlamıştım. Türkçe köyün ismi Sağlık köyüydü, Kürtçesi ise Kulto'ydu. Anam bu ölüm başka bir ölüm demişti bana… Ben anlamamıştım. Eceliyle ölünmemiş bir yasa gidiyoruz. Tüm kadınlar siyahlara bürünmüştü. O kadar içten ağıtlar yakıyorlardı ki… Bu acı dolu sözlerin, inlemelerin nereden geldiğini anlayamıyordum. Meğer biz bir devrimcinin yasına gitmiştik. Bizim oraların ilk şehitlerinden

Ş. Doktor Şoreş (Erkan Yalçın)

Şoreş, hepimizin dingin ama içinde fırtınalar kopan yanıdır. Ovalı olmaktan mıdır bilemem... Ovalıların dalgaları görünmez, hep içtedir. Hüzünleri, aşkları taşmaz, gömülüdür. Dokunsan patlamaz, patlamaları ruhunun çatlaklarına dökülür. Şoreş, hırçınlık nedir bilmezdi, bir gün sinirlenmez mi, bir gün ekşimez mi insanın yüzü... Sükûnet ona yazılıydı.

Hacı Dumanlıdağ'ın (Savaş)… Hacı Dumanlıdağ'ın bir efsane olduğunu ve ağlayışlarla birlikte bir onur kaynağına dönüştüğünü ilk o zaman anlamıştım.

Xelikan'ın hep devrimci bir damarı vardı

Hacı Dumanlıdağ'ın, dağlara gittiğini söylemiyorlardı kadınlar korkularından… Birbirlerinin kulaklarına çocukları duymasın diye bir şeyler fısıldıyorlardı… Bir yandan da içleri kan ağlıyordu hepsinin… Hacı gibi dağ duruşlu bir efsaneyi saklamaktan utanıyorlardı. Hacı Dumanlıdağ hepimiz için bir yıldızdı, bizler de göğe merdiven dayayıp ona ulaşacaktık. Bugünkü gibi hatırlarım anama sorardım. "Kimdir, nedir?" diye… Güzelliğini içine akıtırdı, suskunlaşır, lal olurdu. Çünkü o devlet babadan sakladıkları, içlerinde büyüttükleri, adına nağmeler okudukları bitmeyen bir türküydü.

Sanki içten içe sezerdi, anlatsa bulaşırdı her yana bu sevda… Nerden bilirdi ki, anlatmasa da bir kere düştümü bu ateş birilerinin yüreğine bulurlardı yollarını… Bu yol öyle bir yoldur ki, kırk duvar örsen de aşılacak cinsten… Hacı Dumanlıdağ'a yakılan o ağıtlar her birimizin içinde bir ateş yakmıştı, ateşin koru bu yolda daha fazla harlanmalıydı… Hacı, ovanın dağı olmuştu bizim için… Artık dumanlar yükselmiş güneş görünüyordu.

Xelikan'ın hep devrimci bir damarı vardı. Hatırlarım bizim köye faşist bir öğretmen geldiğinde öbür gün tekme tokat bavulu elinde yollara düşerdi. Fakir Bayburt'un kitaplarını okumak, amentü gibiydi. 1997'lere kadar da karakol yoktu. Hiç bir işimize devlet karışmıyordu. Tüm sorunları köylüler kendi aralarında çözer, devlet kapısına gitmeyi ayıp sayarlardı. Hele biri devlet dairesinin önünde görünsün, kabileden atılma ihtimali bile vardı.

Bu iklimin etkisiyle özgürlük hareketine de 1990'larda sempati duyulmaya başlandı. Ondan sonra teker teker katılımlar başladı. İlk toplu katılımlar 96-97 yıllarında gerçekleşti. Kürdistan mücadelesi artık her yere kök salmış, ulusal bir kimlik kazanmış, zafere doğru koşuyordu. Bu zafere bizim de katkımız olmalıydı. Bu ateş bizim de yüreğimizi yakmıştı. Bu sel bizi de coşturmuştu.

Alişer, her iki Şoreş, ben, kardeşim Eylem ve diğerleri. Diğerleri diyorum. Çünkü onlar yollarını ayırdılar bizden. Evcil, küçük hayallerin peşinden yürüdüler, çürüdüler. Koca bir ülkeyi egolarının kurbanı yaptılar. Hayallerine sahip çıkmadılar, o yüzden hep lanetli kalacaklar. Lanetin içinde debelenecekler, Şoreş'lerin ve Alişer'in ışıklı gözlerinin aydınlığında boğulacaklar. O güzel insanlara sırtlarını çevirdikleri için dünyanın neresine gitseler de ruhları huzur bulmayacak. Çünkü beraber verdiğimiz söze ihanet ettiler. Özgürlük karşısında tükenmişliği tercih ettiler. Günbegün tükenecekler, çocuklarının başları hep eğik olacak, gururla duyacakları bir değerleri olmayacak… Alişer bir halkın direniş hanesine yazılırken, onlar kapitalizmin çöplüklerinde daha fazla kirlenecekler. Sonsuza dek kirlerinden arınmayacaklar, mezarlarında bile bir kara leke olacak. Bu böyle biline, böyle yazıla…

Ovalıların dalgaları görünmez hep içtedir

Evet, biz bir grup birlikte katılmıştık. Alişer hepimizin lideriydi, öğretmeniydi. Hepimizi toplar, bize kaybettiğimiz ülkemizin tarihini anlatırdı. İsyanları anlattığında sanki o da içindeymiş gibi yaşayarak dile dökerdi. Demek ki, ta o zamanlardan kafasına koymuştu adını Alişer yapmayı… Onun gibi kahraman, onun gibi asi, onun gibi direngen olmayı…

Konya'da hem lise hem de üniversite gençliğini eğitir, yetiştirirdi. Tarihimizden bahsedince hepimiz başka dünyalara giderdik. Beynimiz çalkanırdı. Kimdik biz, ne için varız, neden tüm bu olanlardan bihaberdik. O bize geçmişimizin seslerini getiren bir haberciydi. Bu habercinin sade ve bir o kadar bilge hali bizleri ona hayran bıraktırıyordu.

Her iki Şoreş de onun tamlayanıydılar. Her iki omuzundaki koruyucu melekler gibi… Her yerin ilkleri böyledir herhalde… ilklerin hepsi bu kadar mı güzel olur? Bu kadar mı seçkin olur? İlkler cennet bahçelerinden mi fırlatılmışlardır? O sularda mı yıkanmışlardır? Belki de anaların bu yüzden dinmez acısı… En değerlileri, en seçkinleri oldukları için… Her iki Şoreş de üniversite öğrencisiydi. Biri tıp, diğer ise elektirik elektronik mühendisliğin de okuyordu. Okullarında da o kadar başarılıydılar ki, hiç vizelere hazırlanmaz fakat tüm dersleri de geçerlerdi.

Şoreş'lerden biri (Hasan Bıçakçı) daha gerillacılığının baharında 1999'da Gare'de, diğeri de (Erkan Yalçın-Doktor Şoreş) 11 Mayıs 2006'da Erzurum'a giderken Botan-Gabar'da şehit düştü.

Biz dersaneye gidiyorduk, onlar üniversite öğrencileriydi. Anam da çok severdi, Şoreş'i… Hep diyordu tanrı bunu kadın olarak doğurmak istemiş de, niye erkek olmuş? Şoreş de öyle naif, öyle sevecen, öyle candandı ki… Sevmesine severdi anam ama bize dergi getirmesine, evinde eğitim düzenlemesine de biraz kaşlarını çatardı. Korku sarardı işte her ana gibi yüreğini, bizlere birşeyler olur diye… Kardeşlerinden bilirdi devrimcilerin acısını… Onlar da 12 Eylül de işkence mezbahalarından geçmişlerdi. Korkularının tekerrürü sönmeyen yaralardı. Ne kadar kendini korumaya çalışsa da yine gelip onu bulurdu.

Şoreş hepimizin dingin ama içinde fırtınalar kopan yanıdır

Şoreş bizim evin bir üyesi gibiydi. Bir yandan derslerimizle ilgilenir, bir yandan da devrimci değerlerle bizleri tanıştırırdı. O kadar temiz, titiz ve olgun bir duruşu vardı ki, bakmaya kıyamazdın. Okulun kantinine girince herkes doğal bir refleks biçiminde ayağa kalkardı. Hafta sonları hem annesine ev işlerinde yardım eder, hem okul masraflarını çıkarmak için çalışır hem de örgütlenme faaliyetlerine aktif bir biçimde katılırdı. Çok sadıktı, yaptığı her işe yüreğinin ritmlerini katar, alnının akıyla çıkardı. Beraber çıkmıştık bu yola, O, bizden çok erken ayrıldı. 1999' da KDP ve Türk faşizminin beraber düzenlediği komplo sonrası bir operasyonda şahadete ulaştı. Tank vuruşlarıyla şehit düşmüştü. Cenazesi bu yeni soluklanmıştı. Daha mekapları, üstündeki gerilla elbisesi yıpranmadan, toprağa gömüldü. Çok iyi bir gerilla komutanı olmak en büyük hayaliydi. Şahin gibi küçük bir birlikle düşmanın kalbinden vurma, savaşı akıl ve taktikle buluşturma üzerine çok kafa yoruyordu. Teknikten anladığı için hep teknikçi yapmak istedi arkadaşlar onu… Hiç bir zaman yanaşmadı, hiç bir zaman yapmadı. Tek aşkı ülkesinin dağlarını karış karış görmek, Önderliğe verdiği sözü yerine getirmekti.

Şoreş hepimizin dingin ama içinde fırtınalar kopan yanıdır. Ovalı olmaktan mıdır bilemem… Ovalıların dalgaları görünmez, hep içtedir. Hüzünleri, aşkları taşmaz, gömülüdür. Dokunsan patlamaz, patlamaları ruhunun çatlaklarına dökülür. Şoreş, hırçınlık nedir bilmezdi, bir gün sinirlenmez mi, bir gün ekşimez mi insanın yüzü… Sükûnet ona yazılıydı.

Doktor Şoreş yıllarca gönlümüzdeki diyarların hasretini yaşadı

Doktor Şoreş ise gerillacılığı doyasıya yaşadı. Hiç bir zaman doktorluk yapmaya yanaşmadı. Çok kısa bir zaman dilimini doktorluğa ayırdı. Adeta vardı. Mütevazi, emekçi, hesapsızdık. Fakat vuruş, otorite olma yanı hep zayıf kalıyordu. Doktor bunları kazanmak için düşmüştü Kuzey yollarına… Yıllarca gönlümüzdeki diyarların hasretini yaşadı. Ona ulaşmak için düştüğü yollarda şehitler kervanına katıldı. Botan'da eylem esnasında kahramanlar gibi savaşarak, son nefesini verdi. Mavi gözleri, bembeyaz teni toprağa karışınca adeta denizlerin suyu çekildi. Dağların zirvelerinden akan gözyaşları ovaya hayatı taşıdı.

Ve hepimizin toplamı Alişer... Ovanın ve dağın, sarının ve yeşilin, dinginliğin ve dört nala koşuşun… Artık tuz çatlamıştı, sürgün onur, yurt olarak yeşermişti. Anamın benden saklamak istediği fısıltılar, yayılmıştı dört bir yana… Artık ağıtların yerini tililiiler almıştı. Artık nereye gitti çocuklarınız denildiğinde bilmiyoruz demiyor Xelikan'lılar… Gururla taşıyorlar çocuklarını hanelerinde… Onların artık çocuklarına anlatacak hikayeleri var. Artık dağlardan koşan şahinleri, kanatlanan yiğitleri, güneşe bakan ak yüzlüleri var. Alişer'in şahadetini duyduğun da herkes onun güzelliklerini anlatmakla bitiremiyordu. Onun ilk komutanı olduğunu söyleyen bir arkadaşı, "Hiç unutur muyum? Sabaha kadar elimi tutmuş, çantamı taşımış, zorluklardan ikircilik yaşayan içime, fedekarlığı su serpişti." Başka birisi beraber yol yürüyüşünü anlatmıştı. Ayaklarım yeri tutmuyordu, Alişer adeta beni sırtladı, yürüttü, o uzun yürüyüşü, güleç yüzü ve cana yakınlığıyla bana ömrüm boyunca unutmayacağım bir anıya dönüştürdü. Ya onu çocuklarından çok seven Gewer halkına ne demeli ...? Öyle diyorlarmış Alişer'e biz seni düşündüğümüzde bir Ali yürüyor bir de yanında bir aslan... Yıllarca yanlarında çalışmış, bir gün onlara bir zararı dokunmamıştı. O yüzden bal tadında sevmişlerdi onu… O yüzden bazıları sırf onu görmek için bunca tehlikeyi göze alır, tankın, topun, uçak saldırılarının altında nur yüzünü görmeye gelirlerdi.

Evet! Alişer, Önderliğe söz verdiği gibi harap ülkeye can vermeye gitti. Büyük çaba, büyük kabul onu Xelikan'dan çıkarıp, Kürdistanlaştırdı. Ruhun şad olsun güzel yoldaş. Senin ve senin gibilerin ruhu şimdi Efrîn'de destanlar yazıyor.

Alişer Xelikan (Mehmet Korkmaz)

lunmadı. Bu satırları yazarken, bembeyaz dişleri, her zaman gülen yüzü, daima metanetini koruyan duruşu gözümün önünden geçiyor. Bu kadar erken yitirmemiz çok acı vericiydi. Oysa dağlarla yeni buluşmuştu, ülkesinin sularından yeni içmişti, patikalarını yeni arşınlamıştı, ağaçlarının gölgesinde yaşamın da hipokrat yeminli gibiydi. Hiç kimseyi kırmaz, dökmez, hiç kimseye şunu yap, bunu yap demez, her işe kendisi koşardı. Ben Önderlik sahasındayken Önderlik bana 'senin biraz öncü özellikler kazanman gerekir. Daha atılgan, girişken ve iddaalı olmalısın' derdi. Hepimizin kişiliğinde bu özellikler Dünyanın tüm çakalları saraylarında ağızlarında salya akıtarak bu bitmesini istedikleri destanı izliyor. Bu destan bitmeyecek, sürecek, zalimler cehennemin yedi kat dibini boylayana kadar. Analar, çocuklarını bağırlarına basana, zeytinler güneşe doğana kadar…

■■■

"Kadının özgürleşmesi Sakine'nin mücadelesidir.
Sakine'nin hesabını soracağım,
katilleri açığa çıkartacağım."

Rêber Apo
23 Şubat 2013